

اجاك لوفيد وولاد من لست
عن الله قوتاه الهه فاهل لست

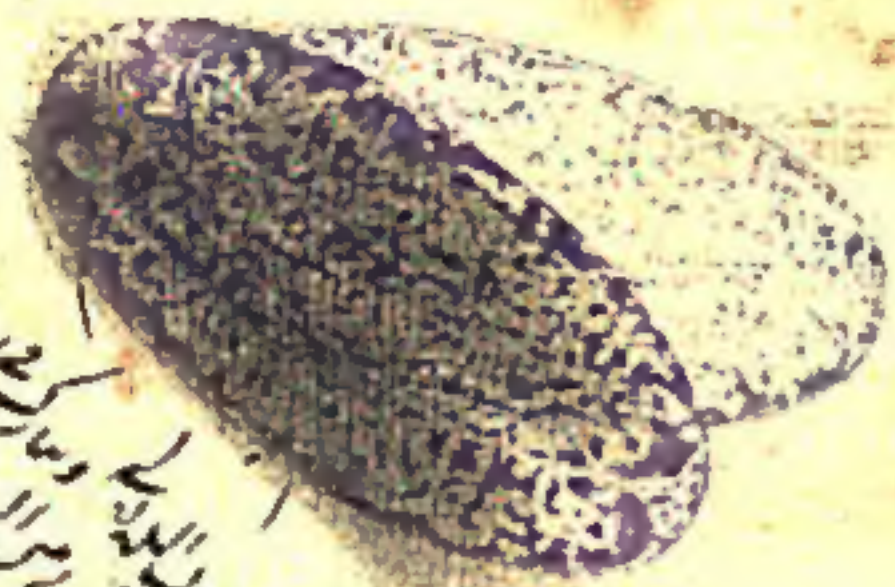
بجرا الفرائد من لغة الفارسية

السنوية من

70/2

وحد صراف على اول الدنيا
وحد صراف على اول الدنيا
وحد صراف على اول الدنيا
وحد صراف على اول الدنيا
وحد صراف على اول الدنيا
وحد صراف على اول الدنيا
وحد صراف على اول الدنيا
وحد صراف على اول الدنيا
وحد صراف على اول الدنيا
وحد صراف على اول الدنيا

لطف الله طقوغي قرية هجره على عتبه سنه اولوب
دورنده صند اعظم محمد ديك نك لطف ديه ك ايدى
زاره جعفر بكه برابر يادوز سلطان سيم خاندك معتبرنده بولونستره
لغته ايك قسم اوزوننه قاليق واردر كه قسم اول لغات فارسه و قسم ثانيه
و ربع و بنابه قواعد بنى هجره بولونستره (لغت هليم) و بولونستره معروفه
قادر لاسلام

بكره نافع بولونستره
بكره نافع بولونستره
بكره نافع بولونستره
بكره نافع بولونستره
بكره نافع بولونستره
بكره نافع بولونستره
بكره نافع بولونستره
بكره نافع بولونستره
بكره نافع بولونستره
بكره نافع بولونستره

577

۷۷۸

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد بلند و ثناء به دروغ بر خدا بر جل جلال و علم نواله که شریه کنند صد و رست از بهر اسلام
و پر کنند نور شعوت اندر دل انام و درود و سلام و تحای نام بروج پاک سید الانام محمد مصطفی
علیه السلام و بر ارواح آل و اصحاب او باد ما اختلفی الالسن بین العباد **و بعد** چنین می گویند ضعیف
شکسته بال و خمیض برشته حال المتوسل ما یقال باللفظ الاکتب و العون العلی لفظ الدین ابی یوسف
الحلی می گویند الله مساعیه و جعله الخیر داعیه که چون بهر ضبط زبان ملاحت کتاب جامع و بهر لطف انت
بر رشته نظام کشید بودم و با انواع قوانین و لطایف آرایید و بنام بحر الغرائب اشتهار داشته و
عمر کی بروی دستی افراشته اما در مشکلاتی که مترد کشند بر روی این لغت حقیر منرد کشند پس چو
و نیاز ایشان را فتن بر دم و قصد توفیق این کتاب کردم و شرح او را بر دو دفتر تقسیم کردم و در هر
دفتر صد هزاران نواید تعلیم و الله اعلم العلیم دفتر اول در بیان آباء اجداد ثقات مرتب به ترتیب
حروف بحا و لفظ الله المتوفی المرتجا **الاول المنسوخه** یعنی منسوخه که عرب دانند ادات استنظام او نور دادند
نادر فارسید فرس شاعرانی بعضی ادوات اولی ایدلر کوایک انکرک فاشند حرف تنبیه در **اسباب**
بهم چون شود مهر کشن و مکاه حکر آبا اگیته کجا ساخت شکر فردوس ابرو آد و منت شد که خدای گرفتند هر یک
تزار و جهان لطیفه این جیم را ارکن ظلم و جور کنندین که مرتد و جور دور و **والف** سال که اسکر آفرین اولادش
نادر شاه و خداوند و سرور اکبر و کاه اولر که استغاثه و ندبه متماثل ایداد و نور شیخ سعدی در جویا
که عنایم زلفت رفت دستم نمی رسد که بگیرم عنان دوست و کاه اولر که بعضی ترکیب الزاکنه فاصله توکل
اولر سر اسر و سر اسر و سر بالاکن و کاه اولر که محض از اید کلور شویله که ذکر اولند و اولند و اولند علی السیر اولر
افاد معان لطیفه کفتم قد تو سر و نازست کنش سخن قدم در رازست و الف اطلاق خود فرس شاعران
لری آخذند چوق کلور شاگر بخاری باتش درون بر مثال سمندر همیدون بآب اندرون چوه نهنگ **آ آ**
الف مدون که بعضی مصادر و افعال اولرند و فرشتا و برنگ شعر لند و واقع اولند و شویله که اندن
تجید اولرند و حدیثیه خلل کلند ایلدن خلد کلور یا محض از ایدر کوایک تنبیه ایچون اذخار اولند و در
چون بگرد و بان و از پایدان آشکو خید بماند نمنا یا خود آنو که دخی آنو زدنی لغت و آریدن
و آریدن کبی و هم آمدن لفظند صیغه امر که سابقا یا کلور اولند یا بایله کاه اولر که شاعران که شاعران

بایدان تجید اولند و لفظ واقع اولر حافظ حافظ جو باد شامت که کاه می نوازد رنجش زینت
مخا بازا بعذر خواهی و قاعن مقدر در که هر صیغه امر مجید بعضی ترکیب کرده و صنف
استعمال اولر و صنف ترکیبی در لر منق دان و حظه شناس اولرند معلوم اولر که خویش
آیند و نهان آیند و جت آیند بر منق خوش آو جت آیدلر جانرا و لا و نهان آدنی اولر و بنو
که تنگه تعالی به جل جلال و علم نواله خدا دیر لر یعنی کند و کلر زبیر که وجودی کند و تنگ
مقتضا سیدر عنیه احتیاجی یوقدر بر سور با اعتبار الاصل در شمدی علم خاص اولر
در عنیه اطلاق اولند و کفرد جایز دکلور مکر که ترکیب اصلی قصد اولرند آمد بر منق که
من رسولم کفتم تو بود که من خود آیم فصول عمادیه در تصریح اولند و کاه اولر که و لوقال علی وجه
المزاج من خدا آیم برید به خود آیم کفد **آب** صور و روم تار یخندن بر آیدر که
اغسستوس دیکلر مشهور در **آباد** شین معمود معناسنه و کله تخمین در آفرین معناسنه شین
زکر دکار بدین پادشاه باد آباد کزد ملک چهارتا بعدل و داد آباد **آبادان** شین اولان بیدر **آبادان**
شکل عمارت معناسنه **آبان** بر آیدر تار یخ فرس قدیدن و تار یخ جلالیدن تار یخ جلالیدن
متعین او و به کوز آیدر و تار یخ فرس قدید کبیسه اعتبار اولند و اولر که اولر و دگر در دو
ایدر بیدر که اعتبار ایدر لافشاه الله به شرح اولرند و هم فکریه آیدر تنگ او شینی کوه آبان آیند
بیرام ایدر لری و کون آدی متفق اولند و غنندن اندر **آب** جو جام اغای **آب پشت** منی که
دول دولش اولر **آبخانه** مستراح که متوضا دخی دیور **آبخور** قاعن مقدر اوزر صفیله
صولا بخور صولابی دیکر اولر صکره شایع و ذایع اولر صولابی در لر صواد معناسنه اولر
آبخور اسم مشربدر صواد معناسنه صکره غی آبخور و صنف ترکیبی در صولابی و صولابی معناسنه
و واورسی در سر و تر قافله سند استعمال اولر **آبخوشت** اطه جزیره معناسنه و اوریسی
در دست و مت قافله سند استعمال اولر **آبخوشت** من رسد با دسد و موج بلند
ما سر آبخوستان افکند **آبدان** صولو و برشته که تاف و تر اولر و صنف استعمال
اولرند **آبدان** صومالی دیکر اولر زبیر که دان لفظی هر اسکر خلد اولر و اسکر
محکم دلالت ایدر سر مه دان و نمکدان کبی میاید که صو جع اولر **آبدان** دیر صلو

برای آیدر و

چنگ فردوسی هم آورد و او در زمین نیل نیست چو کردی اسب و نیل نیست **آورد کار و آورد که**
صداش بری موکم مناسنه **آوردن** کتور مک مستبلا توح را به فتح حرکه و در لر آورد و آورد در لر
گاه اولور که کثرت استوالندن او تر و تحقیق قصدا بدو و او خذ فایدر لر آورد و آورده در لر **آوج**
آردج اغاچی **آورنه** قتان یوزی **آوریدن** آوردن مناسنه کلور **آردی** نو آغده از پیر رسیدن کوش
به پیر بجای آوردن کوش و آوردن مناسنه دمی کلور لطفی مراد کان آورد بشها مراد از
غریب آورد بهر **آورین** آبریز مناسنه **آورنه** آید مناسنه در **آونک** اولور که اوزی بنور
امر لر عریج ملاق دیر لر **آوریدن** اومق رج مناسنه بعضی وایاتق امر غنیق قفان مناسنه **آوه**
وه و مک اولور کلور غدا ب در شدت و عقوبت و قنند و استوال اولور **آوختن** اصق مستبلا توح را به
نیل اولور آورد و آورد و دیر لر **آوین** اوشتن و قریب شدن کشتی ملق مناسنه **آوین** قلاق
ستقی **آوشتن** کواکوا و بهر قنق ستر و یک مو و قدر **آا** ایپکو کشتی فردوسی
زمین سر بر زیر پای اندرون چو کر باس آا داده بخون **آخون** دیو اصل بود که انکر متیک اید و
بافر قوسید و رانکر سکونه اید استوال اولور **آسکی** سینه آوری کار آهر منست سینه بدیر جانی منست
انکر قریک الوهانکر سکونه اید و رانکر قوسی اید غلط عام قیلند در اما شایع در **آیختن** بچوکر و بچوکر
و بیچ و بیچ چنگ و قصدا تکیه بیک جسمای و رجایه بر کتی مضرب و داندن کلور باهم و یا موز لغندر قافیه نون
ملو اولور **آستنه** آرخون و دکل اولور که فور مناسنه و بقوت و منند و خی استوال اولور **آمل**
آچی که چنگ قوسه فرشد بر پیر لر عریج نور و دیر لر **آمن** دمو **آمنه** جنبار که جلا لور انکر نه
بزرگ انبی طو قنن دیر که قوماز **آنجیدن** آنجتن مناسنه در **آمنک** متعدد مناسنه اسم مصدر
و هم صیغه امر و در بعضی ترکیب لور و منند و خی استوال اولور **آمنک** بکی **آمنکین** قصدا تکی
مصدر در **آهو** کیک نلنی مناسنه و بیب مناسنه دمی کلور حواجه سلمان **آه**
به نه و چون آموچه نازی نفس را چول سک بهوای قنند و که بی هوسن آن هوا **آهون** کیک
بوز افوسه دکل اولور و تحقیق بر نوح کیکو کاسم در غزل اولور آنکه حاقه سندن در مر جانور که کور رکنند
نه کر خیزدن و شردن بلور **آهون** نقب **آسکی** برن بار ستر ستر آمون زدن سکونه باره بر روی آون
زرد **آهینا** با تکیه جانی قنن مناسنه **آیا** ای عجب **آیا بود** عجب ای **آیز و آیزک** اود قوی

آوشین

شرار

شوار هنر **آیین** نوه **آیینم** کوز کو اکی اید جانور در شیخ سعوی تا تل در آینه دل کسینی صفای
مزج حاصل کینی بر باید جانور در **آسکی** ششینه ساز و مورد جهان به پیر اندر و آشکاره نسان
آبا اش کمال استوانه در ملج توجوب خوب و نا آبا **آب** انش که از کتیر سرایه آباست **آب**
صکره خلیا جری در استناع مناسنه یعنی المیس علی اللغه او در ن برادر و غندن او تر و آدمه سجد لغوی **آبش**
فوق دوه لکه بول کجمن قو مشدر قواص کندی بر کناری جوی بین رسته باد اید و بید راست هداری قطاری **آبش**
آبش بولوت **آبش** اوری لطفی دلیکت جویست پوشای من بستیت جوی بر کایا **آبش**
بزرگ دکل اولور **آبش** کوز کوز دکلور جویار مناسنه **آبش** بالور کوز دکلور خلخال مناسنه **آبش**
قاش **آبش** اولور که دکلور آنکه اوزرینه کور اصله عرب لغندر انا فارسی شایع در فارسی بکی
نفر اولور بارینه فاکتور بر بولوب فارسی محصی و اما جعند آبار یزد دکلور عرب لغنی و زریه
آبش زدن اولور که بود و کشتی لکل آبار یزی نول کجمن صکره **آبش** صحرای اجم و جوی بر کایا
تغیر در خسروانی جوی کلور از تاشن یاد و کشتی لکل بشاف او بردراج شد استخوان **آبش** دکلور
دو جکل فرجیش که دکلور لطفی بکوبستان فکل فکل ابریل به اندر باغ ناکس ابریل اصله فحشیده
ایدی صکره غلط عامه طریقه صکره مشهور اولور **آبش** علامت خطاب در الن سکن دنفکر و علامت
صکره و یا تانیت دنفکر الفله کلور کبریات و فزوات و غزوات بکی و بکلور غیر بر لور و الخوف
اولور جانت و سرت و بروت و کت کبی **آبش** ارک و و قوشی غن لغندر لطفی **آبش**
با داری کن بجای پیل دار و رنه بکری زیج اجنیل و **آبش** بد زتنار مناسنه و نال و طالع **آخ**
مناسنه دمی کلور شمر قری ملکین با قدرت کوز کشت سعور عاقبت اختر **آخ** انت اشکر
لطفی جنک آن صکره بر و رسته باشد که بالینش از درت **آخ** باشد **آخ** قیمت عنصری
خود نماید همیشه بهر فروع خود نماید همیشه کو بر **آخ** بولغت شمر قری معیار بقالید و مد الفلم
وقع حایله نقل ایدی انش و زنه اشویتی انش ایدی **آخ** در سکل مدحت تو بکر چکونه باشد
نکر چکونه باشد صد ملکیم **آخ** کوز جرح مناسنه شمر قری فزا و از نون بر خود دم
بسر برود در میان **آخ** نلجی که بقای بشند و اید باشند اولور **آخ** و جشا
نکره اغلا غلر الله و در لر او نور شمر قری نظر از راست دلشاد باشد بسان طنبلان از **آخ**

چال مناسبت بر او تادیدر طبیب لرقتند معروف در **اشناد** فرسایرینک کبریا التبعی کوبه **اشترکاو**
بانک زردافه ددکلری جانور که بونی دوه بیکه اوز و نوز و انتلری صغریا بیکه و کوهی بیکه
 کبی الامه در **اشترک** دوه قوشی **اشتوه** برآمی او تدرعیم مترادیر لغاتند آجیلغند دوه
 بدو کله طوطلری چکلور **اشغوا** و **اشغور** بوسوق ددکلری جانور **اشک** کوزباشی
اشکم آو قوشی من و طوغان و زاغوس و سغور و انجم بیکه **اشکه** انجریه علی که طبیب
 قنده فواق دیکلر مو و فدر **اشنان** چوغان دیدکلری او ت که تیر حال اولنلر آنکله طون بور **اشنود**
 خسته سترقه کلر کینجی کوبه **اشنه** اولدر که انجیر او زرنده برآغ اغ ستر حاق سحاق معتبر ادم
 در شبته الجوز دخی دیر **اشنوشه** اقصرق عطسه معنانه لطفه اگر چه اشنوشه تحت را مارت
 مرا شیمت دوران نقطه دارست **اصطک** بعد سابلر کس قورمش معتبر ادم و دیر در کربلای جانور
اصطک در **اغور** هر بومر که آدم او غلشد کوه سنده ظاهر اولور و انجدر و اندن عارلنور بوسیدن
 او ترو در کبریم بکیم دیر **افتادند** و **افتیدک** د شکرک و قوع و سستوط معنانه مستقبلاتره ان
 و یاد و شرافند و اقتد دیر **افد** عجب شکفت معنانه **افدر** بیکای معنی قرن اشن اعلانی
 بوشعیب سلسله جوری بنفشه عارض کوشیا و شرافدر و پرو زجدا **افدستا** اولکلر مدح و ستایش
 معنانه لفظ امر کیدر **افد** عجب معنانه ستامد معنانه مدح عجب شمر قوی **بیت**
 بدین کتاب امانت نمود طبع **راه** که جلد بند کیشاه راست **افراختن** بوجملک و بوجملک لازم
 متعدي استعمال اولنور مستقبلاتند حایبی نایه قلب ایدوب افراز و افرازنده دیر **افراز** بوقوش
 و سوبکل یوزلو آدم دیر **افراز** رخ و افراختن لفظند امر صیغه سیدر و بعضی ترکیلر صفت دخی
 استعمال اولنور سرافراز دیر **افراختن** بوجملک و بوجملک لازم و متعدي کلور **افرخه** اولکلر افلا
 مختلر قور قور در لر جید و س دیر لر و شغوت دیر لر و خربلوز دیر **افرنک** بر اشف زبیه زینت
 معنانه عنقرک جهان جیره مانده زفر شکرا و ازان بر بالا و افرنک و **افروختن** بنق و یق لازم
 متعدي کلور مستقبلاتند حایبی زایه قلب ایدوب افروز و افروزنده دیر **افروشه** بر حلو و دریم
 جیسر دیر لر مد النلد دخی قمر الفله لغت **افراز** ابرار لفظند تعجیم **افرازدن** ابرازدن
 معنانه **افرویدن** ارمق و ارمق لازم و متعدي کلور مستقبلاتند و اوی الفه قلب ایدوب مایه نده

اص
اغ
اف

برای باز ایدر لر افرا بد و افرا نده در **افرویدن** قدر مق حش و تحریص معنانه **افزون** ارتق زیاد
 معنانه **افار** یولر **افسان** بیکو **افسر** تاج **افزون** طوکلر جمود معنانه **افسوس**
 طنازا **افسون** اوسون که بر حست اوزرینه اقر و عجم رقیه در **افشادین** مرزه سوبلک فخش معنانه
 سلکله مثلاً عین انجدر عجم نفس دیر **افشردن** معنی عمر معنانه مستقبلاتند جایز که اوزرینه
 ایدوب فشار و افشادند دیر جایز که اصل اوزرینه افزد و افزدنده دیر **افشردن** عصاره عینی و تدره
 و تخمرون باغ حصار و عجمی مثلاً بوزجی **افشر** ستند و کتیر یاب ایدوب با فشردن و در عین صافی
 عصاره در **افکار** کو ترم زمن معنانه کافی غم ایدوب در کاف و عین ایدوب لفظ عین در **افکندن**
 برقی خذف اسقاط و طرح معنانه **اقلیمیا** التوکلر ککشو که توبالیه که طبیب لرقتند شهر در تونس **اف**
 استعمال اولنور **اکار** طومالان منتر **اکرا** ارشته اشی **اکتر** حرفی شرط در **اکسون** اطلس **اک**
 مخصوص در یکی فوارق شمر قوی سزد که در قدم دولتت بیار اذار زمانه در کشا و جریه اطلو کوفه
اکنون شمدی الآن معنانه **الحجت** طلع کایبی جبین داشتیم ایدوب جبین داشتیم **الحجت** **ال**
 نوانسم کزد و در کوازه زدنم **الحجت** و **الفعدون** و **الفجیدون** فرغی کسب معنانه شمر قوی
 بخدی کیست کاندر پادشاهی بعد از اذانم **الحجت** لفظی زدن و دهنه کزد و خوب خشن کن الفعد
 که هر کس کوزد بر تر قواد غده **بوشکور** مبلغ دشمن که دشمن یکم فراوان دوست ز مزار اندکی
النجوج عود الفاجی **البنی** قمر الفاله الی معنانه در مذالقه **الوا** صبر دیر کلری دار که
 طبیب لرقتند معروف در **الوال** **خوردن** قبه قبه یک بتون بتون یو طوق که عجم قتم و قتم دیر لر
امرو ارمود کلری معنانه **افروز** بکون **امسال** بویل **امشب** بویکه **امنه** بیکش **ام**
 او دون که صتا عجمون بولکلر بولکلر هر بر سر **امنه** دیر لر **لطیفی** در دم آلونکم کرد و
 مردی میزم هزار **امنه** **امید** او مور جا معنانه بیکم تخمین جایز در و نشدید دخی جایز در
بیت دارم امید آنکه با نیند تا رسم **اسیر** بکب لغت عین در فارس ده شایع اولشرد دخی
 تخمین ایدوب میرد دیر لر **انامانیس** بر او تادیدر پرا قری اوجاق اولو چیکه قزل و صارا اولور
 آنکوزندکی اولما زجی اگر لر شایر ایدوب در **انباجون** قلعه و حصار معنانه در بعضی فرسها و
 و اوسمی طونب نزن قافیه سنده استعمال ایدوب معیار حالید شمر قوی کرده و جنون قافیه سنده

ان

بار ۹
آورد

پایانه طوطی که غریب باد و پاناد و در مشهور و رایج **پایه** یا **عومت** اما غله و گشای بر خشت میر
و او سر در دست و مست قافیه سندی استقال لطیف ای زاهد شد و قیانت به شوهرهای خوش شد
باید ثابت حکم معنای **بایستن** که اولی مستقلا تنه بین حذف و انور باید در **بایستن**
بای عجمی که کویک یعنی منتظر اولی تر بقدر معنای **بایگاه** با کما معنای استوگن نشان بیک باشد بزرگ از کمر
حدود اردو داد و فرستاد و فر - زهر بود بدادار جو بدنا - بانا زهر کس و عدد **بایگاه** یا **بایکوب** رفاص
نرا بای این کلمه سیم و تن - که هم بایکوبست و هم باین - **پایه** نزد بان ایف بودند استعاره ای
مرتبه معنای استقال اولی **بایدن** بر برد کویک یعنی اکنون بطریق **اسدی** ره مرا از دانه چکر آفرید
چه بایم که چکر آمد اکنون بدید و حکم و لطف **اسدی** زبان بای از بدنا و بشود و دست
که نزد بکر دشمن سر تا دست و بستی لطیفی بایید بایم انا که مان - بر مری که در بی بی نهان
و ایامه یک لطیف مری که در پیش بوش بری جود نشان زنده - مری که در پس می رود و بدندان کند
و هم اولی - لطیفی جو مردم بخوشی بایم مری که بدید بای **باین** کوز و قی حریف معنای **بایید**
اول نشد که با و با خوردن و بر رگور کور طبع او بود غافلست **باین** بر جانور در که مستعد
ده اول را صلاان انداخته **اسدی** درین پیش زمین بکش بگذار کام که بر زبان دایدا و بر کام - و زگر در
سنگین سگرت - بر زور و دل از هر دو و فرست - و در شیر از و هر یک بگزیند و بیکم سر یک بگزیند
چنان دانسته اند از کشتن شیر که شاه داشت بر دیر **باین** بر نوع کجور بکنند و سندن رستم
زال معاش کوشن کیردی و او جقدن جقدن در لردی فردوسی شمعن پیوسته باین نشست
از بر آردای زبان **پیت** فحل که جلای لایک در زلر آمار معنای عماره رشتن چگونگی چو نام
پش لود کویک و دوش ناز و بر دیش کو **الوربت** فتم باید اول صورت که دوزر لور بلان بر
نگرید و بطور بر سیل استعاره محبوبه در فاطما اولی **بنا** قود کل و لور اسم در بگذار
معنای سندن و سندن ماضی و مستقبل و مصدر و سایر فقرات اشعار در شمس فخری
ریاض بر کل پیش جوید حشاه - حدائق و سر و بدایعش **باین** بر مرق و کل و لور صیفه تفصیل
بدتر لفظن خفیف و **اسدی** تراز بر داران فروز زس دار که از تند بکن برید و بار
پیتوز بر دانه خورده متعارف معنای و سایر جوانه این معنای سوزنی نهاده اند و بی من از سر

باید دانسته اند از کوشن

بایدان سکر بختوز بر دینور **پیت** چکوب فردوسی بر و ریان و کوز و ریان
جو بستان بد و چکر انکران **پیتکوب** بر آکشی ریچارد کم قوزله و سر ساقه و یوغور و لور و صاع
اگر سده آفری تایل نقل اولندی فر نوت قافیه سندن و بتدار خاطر کتایند و معیار جالنده بای
نقل اولندی یعقوب و اسلوب قافیه سندن شمس فخری بر دینور و افش شد و زبیر و عظم
نوزینه در مذاقش بکوب می نمایند **پیتکوب** بقال لور طبله سیم بوضارت و قافیه مقدم و استایل
معنیست من فراموش نکردم و خوانم کردن - آن **پیتکوب** توان تا و اشنان ترا **پیتکوب**
اسدی تکلند بلا معنای در کسای بر کشت و رخ باس بیچاره و آینه چکر دارد و تیان و جلیه
و یو معنای نقل اولندی و زشت صورت که اندک کویک و افلا بکلر و کر لور **پیت** اغزل ایچنه در لور
شمس فخری مدحش و مکر دین بار کشاید و اندا کیند صریح بیرون یک بکر انج **پیت** آلی صفا
کلور اولا و تلو نو که او غورین سولینور نایا صوندر شباندر کوی و حشر لور کوی که معنای شمس
در رشتن و انصاف جلال الحق و الدین هرگز سخن ظلم نکونید **پیت** از معدلتش کرد و شبان بچو شبانان
خوانند بران کلمه اجماع **پیت** حوام سنانی نشود دل زهری قرآن بد نشود بزم **پیت** فر به
پیت صند یعنی بای اولی **پیت** نظام کارم بچم کوفت ایشول نظام طونری شاگر عاری **پیت**
چه از شکر کم نعت ترا شبی روز که با تو افر من سعد کشت کارم **پیت** مرخاندودن طوفان
کجو کل که آدم و بکر مرغ و بچ شیر یک **پیت** خوش خوشی مکل و لور **پیت** شمل و بشو مکل لازم
و هم معنی اولور مستقلا تندر حازای قلب و لور بزد و بزد و بزرگ کور لکل رعد معنای
شیر فخری بر غلظت که آموئی تا ناز نایه دم زین باشد ناو - ز شرم کلک تو ناکه کندا بر که غلظت نام کرد
فا که آت پذیر اندر معنای **پیت** معنی ع چه از است بکوبت او - ماست عروسی و هم **پیت**
پیت بیوک قونیه **پیت** یعنی و بر معنای مکر **پیت** دیور بوی **پیت** معنی
و طو لشیو بچیدن معنای **پیت** اولور و تدیر و اصله باء الصافیه فرد لفظن داخل و لوب بخرد
ایر که سر و مایه مکر و زب استقال لور جاسا کن قلنوب بر لغت اولدی معنی باء الصافیه معنای اولنه
بر باء الصافیه می اذخا لور لور لطیف جو چار لور و راد و شیا - ایه جو کسر و شل برای اول
ادعلا **پیت** جوخه او چن طو لقی اتم الصیان دیر **پیت** عرب لغتند از و مکر اولور قال الله

باید دانسته اند از کوشن

شمار معنای نه و جلا لکه سوچل آنکری که هر چه مرشد در **پنج** کسر شیند بگویند و تلر کل
 یوزنه بلورن خند که طبلر قند کلف و مکلا مرو و در **پنجین** صوصی **پنج** قزم شمشیر
 در آورد سطحی باره سپهر از جای یکل انارت بیست بر دو بشک **پشتون** بدو لطیفی
 کسی کو پشتون بود زشت کار بهر جا که باشد کند کار زار **پشتون** یلنگ بر و لیدن معنای است
 بول نریمان بدشاد و کما قول همه کارهای دیگر بر بول **پشت** او نیز یعنی بوی بک بعوض معنای
 و بی معنای **پشیز** بول استی هم با بود جان توان یافت چیزه چون جان ندر دهرمان یک پشیز
پشیز بالفکر و از دمانوکل و تمغانکل و قانوک بولری فردی تنش پشیز ز سر تا میان
 بگردار بر غیب برگشتن از دهر پشیز جو یک سپهر نه آتش آمن در و کار کر بر از دمانی
 ایدر **بطار** ایرلنودید کلری او که طبلر قند و سرحد مکلا خود در **بغا** روی صورت و
 حیز او غلاف **بغا** جوی با سنگ معنای **بغل** قولتی ابط معنای **بغیر** جلا آنلریدن در
 بعضی کجی در دیر بر بعضی در دیر **بغ** آغز یاری که سیر کن ساجلور شهید **بیت**
 قی او افتد از که سر روی تویند زان علم و زان پنج جکان بر پروریت **بغ** جوق بسیار معنای
 میجک بدان ماند نیش بر لب جوی که در آتش ز که کور دیم و دخی نثار اولنا اقی بی و کوری و
 قرد و از وی مواد آکن طوق ایچون آلت عنبری از که هر که در کور دیم نیکر حدیج کس در دم
بقر شمشیر آغایی **بقر** قریه **بیبی** ای چو یک بید جواد و برون ماند از کسی که کنی مرور اجنگ
 آکی می رسد در ای و کرم می روی خفا که نری و فزاکن نری زیک و رعنائی ایوب برگشتن در
 بانی طو لغت دخی در **بقر** و کی آن یکی به منر عزیر است وین ذکر خوار مانده زیر سیمک
 این علامت نه آن مست بود بر چه دعوی کنی بگرد و چه یک و اگر بود که نکلنظدن صکره اتباع و انراج
 طریقه سیمه استعمال و نور کل و یک در لری بلوب بو برقی معنای روزی ای کار ناز خوی و نعت
 کرد در گاه او کنی کل و یک **عجیدی** نامی عجمی نام تو نیز میر چکنی جزیره کرد و کل و یک
بکا ز طفلده و بیانلرد اولان اینلر که ایچده قیو قشرد کار بانلر صغور فرقی
 شیر یاری که خلافت طلبد زود افتد از سخن از غارستان و از کاخ گکار استی طوسی و سزونه
 بخوانی بولعی بویا نکل ایلر و بویقی استیهار کسور در ظاهر بود که اصل لغت کاز در اولنده باله
 داخل و شد

بغیر

داخل و شد

داخل و شد **بکا** وقت صبح **بکمار** سوجی کسای برآمد بر پرت از بنا کوشش
 مکن پرواز کرد و د و **بکمار** **بکیت** خیارش لطیفی ای همیشه کنشیده ناکسز
 که یکیه و گاه باشافیکر **پل** کو بری بول دخی دیر **پل** کثر با و عجمی ایله و کچ باشد معنای
 شمشیر مانده در شکار تحت غم آلم کرده با کفایت **پل** کسریا و نه امر صیفه سدر
 بهلنظدن تخفیف اولمشدر اغایی بل ناکجکم شکشور و آب نماد بر روی مترابست کجود
 شمشیری خواست نه ناک دست و کبر ده گفت جرج او که باشد ایله **بلاد** و **بلایه**
 مندر و ری جوان کریم که فرزند و **بلاد** بود شکفت باشد اگر از کنا ساده بود کسای
 دلکش از صمیمت که کبر کسای دوست نوار کسرت نالان **بلایه** **بلایه** شال و اسکیر که حول **پلک**
 برقع بولاد در که اندن کون قلیج لرد و زلر و اول قلیج لردی **پلک** دیر بر بعضی کجیت تخصیص
 و تعیین ادب سندی قلیج در ددی عسکری چه چیز است آن رنده نیر و خرو چه چیز است آن **پلک** تیغ بر آن
 یکی اندر دمان حق زبانت یکی اندر دمان مرک دندان **پللی** معروف **پللی** با و عجمی ایله بر دید کلری
 انی وقت قریب بود نکلد بر بر فصیح بود که کسرتن الاستعمال و **پللی** کلند که ایچده سوجی
 طو لدر **پللی** بیان صفائی **پلیم** صیان فلاح معنای **پلک** کباب جو کج شکر صوغله
 دخی دیر بر یازن معنای **پلک** بر اوت آیدر که قزل بویه پیو عجمی کجی و ارا اما اندن و هر قرقه
 مرتج بلدی و از مرتب و لا تشده اکامصقان الرقاد بر لر زیج و بانلر آو کله سد و **پلشت**
 چیل و مردار زشت و طشت قافیه سنده استعمال و نور کسای بادل کال و اجامه ناکل روات
 بدما آید با که دل و جام بلیدست و **پلشت** **پلغونه** فکر که عورنلر یوزن سورر یعنی قزلق **پلک**
 کوز قباغی جقن معنای **پلک** بو کوکل کلبه معنای **پلکن** مخفی یعنی پیل و ارا آکن اولکل
 سروت و کو سیمین بزیک یا شس سوزن حصن است جان عاشق و آن غمزه باشد **پلکن**
پلغریج کنیت در فرخ چیل و کل اولور پلشت معنای پلغریج اولدر که اندن نه صادر اولور
 چیل و مردار صادر و لا **پللی** ای پلغریج ساده میبدون سه فرخ و کینت معلوت پلغریج
پلکچک طرفه و سوز شاد و یعنی بر شوک آیدر میجک شاعر که با نکل و کل سپهر کوی و کل
 سپهر کوی و کل و کلک **پلکچک** از کون فر و تر پچ ارش میبرد سبکتر از میجک **پلکچک** بویو

وسرحد معنای کلور **بهر** زلزله اسدی برآمد یکی بوهرن نیم شب توکفی زمین
دارد از لونه تب **بون** دیب بزم معنای لطیف درختی پاک کرد کبریا فرزند
سوزد نیز بر شاخ تابون **بوی** قو قوایوسه و کوسه اطلاق اولور مطلق ذکر اوسه
ایوسی براد اولور **بویا** بویدن لغظندن صیغه مبالغه در بعضی قوخلوسنه **بویا و بویان**
پاه عجمی بلم بویدن لغظندن صیغه مبالغه در بیلکن دمک اولور **لطف** عشق کردا مهل عشق **لویا**
بلبل از عشق کل شد کویا **حواجه** سنایی کفر و دین مردود در مشربیان و عده لاشریک کویا
بویانکر معدنوس **بویدان** قیور جو درج معنای که ایچنه قوخلوسنه لر فور **بوی مازان**
قوان چکای طیب لر قند فیصوم و برنجاسف دمکله مشهور در **بوی** آرزو مندق علی
وقت نقل حجاج الفرس در اضطراب روایات خود سابقا ذکر اولندی **بوییدن** قوخلو و قوخلو
بوی و بوییدن بیکر بویه اسم مصدر در نظامی رقتش ز ترک نازی افتاده هم برافش
زویه باز افتاده **بیه** ایکی معنای کلور اولایو بیکر معنای ثانیایا بواسطه جمل معنای و آبی
بهرار ایکی معنای کلور اولایا از به معنای ثانیایا تخته آدیدر فرجی و نای از جو بهارست
و او در محض **سرای** از جو بهارست و در و صورت **بهور** اعلام رجالدن در ابو
انودمک اولور **بهر** ایورک صیغه تفضیل در احوال معنای **بهرام** اوج معنای استوال اولور
اولا برج اولور بلذک آدیدر سبار لر دند رنجی فت کوه اولور ثانیایا اعلام رجالدن
ثالثا فرس بلر شکر بیکر بوی کوه آدیدر **بهرم** عصر بد کلری اوت **بهریان** اوج معنای
کلور اولایا عصر **بهرم** معنای ثانیایا قوت ثالثا نقش لوح بر شجر **بهر** تا بود خربند و بر گردان
تا بود در کان عقیق و بهرمان **بهرنج** صر و آفاق باد **کوه** خار ابر مثال بهرمان **بهر** نصیب
بهرست اوج معنای **بهر** بان جنب معنای وایا کوسو کوی ضلع معنای **بهر** دستوانه
که الی کور لر برنجی قوشلر برستون دیوشاکر ای بر فرس عادت از قدر سوار **بهر** شلی نو نای
بود از بهر شکار **زان** بیکر کشند پاشانان بردست **نادست** لطیف شالان نکیر و آزار
بهرم بیده معنای **بهرمان** زاید و عشق واقع اولان عبارت که سوزار اسنده مکتبی عادت کوه
تلفظ ایلر **بهرن** درت معنای کلور اولایا نایخ قدیدن و نایخ جلایدن بر آنک آدیدر تاریخ

تاریخ جلالید متعین اوردن قشش آیدر تاریخ فرس ده کبیر اعتبار اولور و غندن او تر و الو و کور
دور ایدر ثانیایا فرس بلر شکر ایچ کوی که بهمن آید اول کوی بهرام ایدر لر دی اول کونه بهمن
دیر لر دی ثالثا اعلام رجالدن در را بهر طیب لر قند معروف ایکی در لوار ویه نوک آدیدر
بردر لوسی آغ اولور بهمن سپید دیر لر در لوسی قزل اولور بهمن سوخ دیر لر بهمن کهنه
بهرنج اول بهرام کوی که بهمن آنکر ایچ کوی در اول کونده در لور لر قشش شور لر
ایچنه بهمن برخ و بهمن سپید قزل لر دی اولور جوج اولوب بیر بری قشش آیدر لر بر و بش
قدم صور لر دی **بهرنجی** حبلی و زنه پسر و دیکه ار به باشی یکی باشی اولور دیوار و زرنه
بر طیب لر عصاره کن اولور بغایت قابض در قایه قطع ایدر **بهرن** این عقیق معنای **بهرنا** و **بهرناور**
بهرناور اینلو و بقیه و بقیه معنای **بهرنا** ایکی معنای کلور اولایا عقیق بیکر آنکر ثانیایا
میمون دیکلری جانور شمر قی **بهرست** بر جوان سایلان درش قلبه جرب آتش بهرنا کشتش
کوه آدم کشت است کنیز بی بهرنا **بهر** اول کوی کینه که عاز بلر آنک و زرنه طوب
او بر لر و بهر طیب لر دیر لر **فرجی** نام نوید بدیع و نظم کند خوب تیغ زرنه کوه بهرنا باز و جویان
بهر اعلام رجالدن لر **بهر** حرفی در سوز معنای بی جان بی بار یعنی جانور یا **بهر** **اکیاد بالیا**
دمک اولور **بهر** فتح با برنجی ایله سکر عصب معنای وایا اثر معنای **بهر** کس با برنجی ایله ایچ باقی
به لغظندن تخفیف و نمشدر **بهرنجی** نیست جسم رجالدن خضم بکد اظت بدان صورت که آتش برنجی را
بهریان بیابان و یازی **بهر** به راجل معنای و نظر آنک بید قی **بهر** ضو فان **بهر** توغری
بیکر ویر اولان **مروچی** پیاستونو خلق را مکر بدان **بهر** تراکون پورای کون بان در افرو
و معیار جلالید اغری قو فان کسه کسه کچوکل و سون کر کسه **بهر** شمس قی **بهر**
نسبت تراکون شمس و شمس با برنجی کفتم کنم و لیک بی آیدم **بهر** زیرا که این جور و دی باشد سبایخ
وان نیز کربا است نسبت **بهر** پیاستو **بهر** فتح معنای که آنک شرا بیکر **بهر** **بهر**
بهر ایو دمک اولور بهر معنای **بهر** **بهر** بی بی آن ترکی که چون او برزند **بهر** **بهر**
از لایه ال بکر بر دیر **بهر** **بهر** طولا شق و بوشق **بهر** غایند طولا شق لغدن **بهر**
اسم مصدر استحال اولور و وصف استحال اولور **بهر** **بهر** مشهور و معروف جواهر

وہ جو بخیر و برکت و درویشی و غنا علیہ السلام

انواعند بر نوع جوهر در این سیاق و سبب در کتب بود که پیاده با قوت مثبت اول و اول
فرق ایدر لور که اول و اول و در خفی تغییر الیمن اشو نکلهم فرق اول و اول با قوت سننوزلق کدر ر
پیاده کدر من و بعضی از باب لغت الیمن که در لغت و حق محبوب لک الیمنی قرار دقد شاعر لک انشید
ایدر لور **پیچ** بود فو که دو کسر آلت لرن در **پیچیدن** طو لاق معنانه **پیچیدن** فتح با و غل
بار لاق اند **پیچ** کوک اصل و عرق معنانه **پیچ** با و غل الیمن جیاق رمض معنانه عماره
مهموده بیان بر از پیشتان چشم فزکن کوی که دو بوم آجار بر خانه گرفته است **پیخال**
قوشهای بعضی فوش زسی ذوق الطیر معنانه شمس خوی همای ظل و را اصباح ظل بنور
که ملل بخشد و چرا که بنکند **پیخال** **پیختن** المکل تحمل معنانه مستبلا تنده حازیه قلب و لنور بیزد
وین نده دیر لور **پیختن** گرفتار عا جز معنانه انک که دیر نکل معال قلبه عجمی شادی و بنا باز
زیر پیش گویم کاین قافیه مرا بیکم پیست و گرفتار و می جز قلا نکیست پیست و پیخته دیر
پیختن اکادیر لور دندن کوک الیمن بر گردن قویش اولاشت و مشت قافیه بنده استوال اول
شعر قوی چنان بنیاد ظلم از کثو خویش و بر مانی الهی کرد پیختن **پیختن** و پیوسته آباغله بعضی
پیر بای خوست لفظندون تخفیف اولمشد و او رسمی در جرب دست و کل دست قافیه بنده احتمال
اول نور عفری ز پس بجا لاندون کنج بود از و فال پیوسته را ریخ بود **پید** سکوت افاجی
پیدا آشکار **پیدار** او یاق **پیدا** و یعنی **پیدا** کنه اوئی که طیب لفظند خروغ و مکمل معروف
در **پیر** یکی معنایه کلور اولیلدسم صاعقه معنانه دقیقی توان ابری که ناساید شب روز
ز باریدن چنان چون از کبان نیر نیاری برکن و خواج جزد در چنان بر پیر بدخواه جز پیر ثانی
دو شکل جامه خواب معنانه شعر قوی گفتند از دل و جان مدح شیخ ابواسحاق مسافر می در راه خوشکان
در پیر صدای ره شنوی از چهار گوشه چرخ بوقت آنکه ز ششت کف دبا بد نیز **پیر**
قوجا و قری **پیر** الیمن یعنی کجریل **پیر** الیمن بش معنایه کلور اولیلدسم صاعقه معنانه
بوند که بزم پیر آید در لور ثانی افاجی و دگای و طوق شریب معنانه ثلثا دری سهولا کل را با
اکین لکا کیچون بر پا صلاح آنکه اولایره پیوسته دیر لور می فلو جده بر لور حاما قوغای طائمه
اور کل اول قوغایه چاه پیوسته دیر لور مستبلا تنده سبن پایه قلب و لنور پیر آید و پیر اندر دیر

تاکم

تاکم اراستن دن آرا بد و آرا بنده دنلور قیاس بوایدی مایه قلب ولنه بیدی حواستن و گاشتن
دن خواهد دید کلری بکی **پیراسته** شهر دن طشر شینکر واد معناسنه بر نیجه معنی پیراستن
لقظنوک شرسنه بیان اولندی **پیرامن** حواله خوب چور. معناسنه وانکد امن معناسنه
پیرامن کو ملک قیص معناسنه **پیرایه** زینت بزرگ معناسنه **پیروزد** قصنی چار خور. و دن
چادر دخی دیر بر بارزد لفظن دن اماله اولمخدر **پیرزی** اوق دوک خورده فروش شلستر
پیرزی فروش خورده فروش **پیریک** هیولی یعنی هر سنه تک نیادی و مادی نیقاشل
که بر صورت تصویر ایستاده لرا اول پیریک سم ادر لرا اندن صکره تمام نقش ایدر بر رسم فری
خدا یکانی و شاه کی نوک جامه او. کشید بار دگر عدل و داد را **پیریک پیرو** ارچه کیدن
یعنی آرد سیره کدن نکال و کجه کیدن پیش و در بر **پیروز** بیکن کلن منظر معناسنه **پیروزی**
بیکن کلن منظر معناسنه **پیرون** طشره **پیرآمد** طشره جفج **پیرون کمره** جفج **پیره** کل
اقرع معناسنه **پیرون** قوی عورت عجزه معناسنه **پیرتس** اول کودی سی برص و کلا بجه لاله
پیرت بیکر کی عدد معروف در و ایستادن لفظن صیفه امور کور طور دکن اولور **پیرتار**
زاید و خنود افه اولان عبارت با ستار لفظنوک اماله در **پیرتکا** ایلق و طونلق الود زمانلر ده
بیکر کی کونده پیر و پیرلور دی پیرتکائی در لودی عجم عشرینه دی پیرلودی زیر اک سنه شصیه ایلرینه
اعتبار ایدر لودی سنه قریه اعتبار افر لودی **پیرسه** آله **پیش** اماله باد و یه ایلد ارتق افر
معناسنه **پیش** اماله سوز با و عرنه ایلد برا و توکل ایدر که اغودر دفعی اولدر رسنده اقلیمده
هماهل شهرنده بتر تازا کن پیرلر زبان ایلر قرونی دخی اول پرده بیکر زبان ایلر اول پیردن
یراق بیکر دفعی اولدر اقلیم دن نقل و لنوب صانلان کو کی در بعضلر دیکیا غا جدر اوج
در لودر لدر لوسی بونیوس جعفر کی اکلید الملک بوجکرنیه بکزر سنبل هندی بولنور قرون سنبل
در لرو پهلهل در لرو زنده کافور و فطون از ندوسی بکی اغی واریلدر یلدر اشدر یوغون یوغون
اولور بریق مقداری برور لوسی شیل پوزرق و صرورق قاره قار با فطری وار ما یسر لولن کو کلر
بکزر برور لوسی دخی یوغون یوغون اغ در قش کو کنه بکزر بر بریق و زونی رنگی صاروا ولور
یوغانیده بر مزرنه در بونکله برمه و جدامه علاج ایدر **پیش** باغی ایلد او قبل معناسنه

یهود باطل کمال اصغر هانی ابا بکام موسی و غیر یهود منور سیر نکستی رگای یهود
یهود شدن او دانی شدن بیز صرمق **یهود** اولی در که فرستاد تنه تاریخ
 برنده کبیر اعتبار و لیا و فتن و تور و یوزیکری بیلد بر گزار تر در بر بدان اوج آی اولور
 اولی بیکر در بر اولی شدن با شه میرام اور لر صکر که جلال الدوله والدین ملک سلجوق کبیر
 اعتبار بیدر بوعادت ترک و لندی اما تقویم کرده اولی تاریخ بیلد یوز و لیا دی بد ذکر اولور اگر چه
 شد که زمانه بالکلیه اعتبار دن و شد **باب التاء فصل** ناسکته که پارس و کلمه نول
 آفریند اولور ضعیف خطای را سکل آفریند اولور مضاف الیه معنای جانت نول جانول
 یارت نول بارک فکل آفریند اولور ضعیف معنای دیدت کور دی سنی دیدت کور و سنی
 بیند کور سنی و رابط آفریند اولور دخی اکثر بوقیلد در شیخ کمال محمدی بابا رسی
 کمال روزی در عمر اگر نصب باشد بونا نول مافیهی سه کلامه تلفظ اولور مکرر و رت
 شعر دن اولور و قدوسی خرد بهر از هر چه ایزد داد ستایش خرد را به از راه داد
 اگر آفریند و وف متداولان کلمه الف صور تنده ایکی وجه جایز ساکن تلفظ انگ کمال اصغر
 کژی مکن جوکان مات خیرونی نه شد جویر است و یکن که بال و بریابی مابعد نه یا مفتوح زیاد
 انگ جایز لطیف بیدش زکشی لطیف یابی زبش چون خون بیات و او صحت و اوج وجه جایز
 ساکن تلفظ انگ جایز ضعیفی بود بر روز و نا محو بیکر میرام زنج و نیز نوجان عدوت در رتق تابت
 شیخ سعدی کسوف خیرینه کردن تمام بود معشوق خوب روی چه محتاج زبورت مفتوح تلفظ
 انگ جایز لطیف گمان ابروت پیوسته مارا تیر غرق که می نوازند مابعد نه مفتوح زیاد انگ
 جایز لطیف اگر از کشتن چشم عزیزان عضو را جویند هو تصور منست از دل خواه کشت معنویت
 با صورت و اوج وجه جایز کمال اصغر هانی مکرر دوستیت را بهام باشد خود خود نشانی از دوستی جان خیر
 سپهر قدر اندازی دوستی رجب خامنی عجز و اضطرار کزیر لطیف صادق و ثابت قدم شونا که باشد نزد خلق
 دوستیت ثبات و بر کلام اعتبار آفریند ماعلامتا و لان کلمه اولور مابعد نه یا مفتوح زیاد
 ایدر لر حواجه نیست بر روی نوجیل کل و بیکر ستم تا شدم بنده است از دزد و چشم کا ما و اولور دن
 ضرورت نندن اولور ماعلامتی تلفظ دن و شورب یا بهر سوز ساکن تلفظ ایدر زرو یا قوت و

وقف

لعل اندر فتنه نه بنید روی کبیر زبشکو بوضیف و نوندرج ایدر کمال اصغر هانی **بیت**
 طاب غرنا اندر سلامت بهم پیوسته با دانا فیات اسدی اگر تان و کریم اندر در نکست
 بنید خبر دار و باران سنگ **نا** درت معنای کور اولار ارا دت غایت در حقی معنای ناسک
 ارادت قلیل لطیف از عهد تا بعد پیا موز و پاک زی تا نزد حق و خلق و جهان معتر شوی ناسک
 نوبت چون کلور کمال اصغر هانی تاجهاست صدر عادل و فیض و جودش جو عدل شامل باد رابع
 قات و مکار و لور طاق معنای بکنا و دونا و تاد بر لر بر قات ایکی قات اوج قات جیر بر معنای
تأب شعله معنای کلور و حرارت و برنج معنای کلور و برنج معنای کلور شمشیری **بیت**
 تو آفتاب جهان و سایه بزدان بر آسمان و خور را بود ز رای تو تاب بود روز و نا محو بیکر میرام
 زنج و نیز نوجان عدوت در رتق تابت چنان ز معدن است و استی گرفت جهان که باز نذر سر زلف و ران **تأب**
 محیط با تو بر روز ها کبیر و یابی سهر با تو به شکام کین نذر و **تأب** و تا بیدن لفظند نصیغه امر و صفی
 ترکیبی حواجه بمان مراد و درخت شد تین که جو بر لعل بدیدی شود از آفتاب عالم **تأب**
تأب نای فصلی **تأب** نای طلسان و نیم نای لفظی مع ضعیف غایب و مضاف اولور متعذر معنای کر
 بیان اولور قصد اولور لطیف بنسج سر و یکی نایشان تا کسوت یا خوب نایشان **تأب**
 آشولک اینه قور قری ایا زرو و انا و به خود و برنج و مرکب عاش و کز و شلم و صفان و کلم و معنوی
 وز غرنا و استی و تکی **تأب** تا و یکم ایچده بالق و بعد بشور لر حضرت قدس است **بیت**
 ماسی اندر نایب گرم از سواست رفتن از ستوبیان شرم از سواست **تأب** رفتن و قور در مق و
 یلد مق و طول شوق و کوچ تبک **تأب** جبین معنای کلور سید قاسم قور از مرکب تحقیق از برای طلب
 ز محکاه ازل تا بشام ناخته ایم و ابلک قور تق و بورق معنای کلور کسای ز سواختن و کین آختن را
 می که داخه همچون کناغ ناخته کیر و بر بری طنز طوبالوب حق معنای کلور اسدی زبالاد و غیر ازل
 سنگ سخت بیرون ناخته همچون زنج از درخت مستطیل شده از اب قلب و لور تا زدن و نازنده و نلور
تأب راج بقا دقیق دانی که دلین که کند ست تا راج ان دو خط مسکی که بدید آمدش از علاج **تأب**
 و به آدمک و لسون و طایف و کلا و لسون و غیر کلا و لسون بوشکور زدن مورد رابع بر زار خویش
 به از باز کشتن ز کفار خویش شمشیر که دایبند کیشا می کنند سوسن شکوفه نوره می بزدش از آن بر زار

اگر تا بالالف

و هم سرشته کري نظير بويکي و لا تم در بر شمس قوي . نيت در بزم چون شسته را د .
 نيت در بزم بچو شاه تم **نبي** پوش حاله معانته **نبي** است ابو شش بفي فقر در ویش
 اولان کم **نبيکا** . بکور حامره معانته **نبي** معجزه معانته کلور اما لفظ شيب حکم اتباع
 و مزاجه ملقبه بچو ذکر اولور و زکي شيب تو با فراز و فرار تو با شيب . فرزند آدي بتواند
 بشيب **نيت** **نيت** سکر معانته کلور اولاد اوخ که از لر تا باقا او نینوک تیر که اون تیر که بری
 ا چون نصیب معین تعیین اولمشدر او چنوک نصیبی بود در ناالتا نصیب معانته کلور را با تارخ ویر
 قديم و کبيله اعتبار اولمشدر و بی سبب ن الار و کرد و در ایدر حاکم قراو معانته کلور سادسا
 تارخ فرس قديم ایدر کول او ن ادجی کوبه که تیر مایه اول کوبه برام ادر سبغا بولاق معانته کلور
 تیر در بر ناالتا بلکن افاجنه در بر شمس قوي بو معانته کلور که اکثری جمع ایدوب بویستری انش ایدوب
 بزم تیغ زخوردن و بستانه . بنوک پیکان بدوزی تیر . رنوج موگ کشتی عزان بکند . که باشدش زدها
 و ثبات لکرو تیر اگر ز معدنت در قوز یار کنند . زاعتدال در بشت کپود تیر خزان موافق رایزا
 بود چه بهار . بهار و شمس جاه نرا بود چون **نیر** . بر قوش آد بیدر او کبک مندرای عراق ممکنند
 چن اولور و بچو شغین در بر **نیر** انکم سغال فوس قرح معانته **نیر** ان اوخ قریب و دکر اولور
 بیکر اطلاق اولینور و دکر اطلاق اولینور و قریب سله اطلاق اولینور **نیر** ان او قلا فکرا انکرتی
 لر و بوخا پیر **نیر** اولو خاتون **نیر** . بولاق و فراکو معانته دجی کلور شیخ کلک حیدر
 کونه بینم رفت از طر آشکین چوب . در شب نیر و خورشید نظر نتوان کرد . و بر نیت که منور اول
 شغیر اولوب قور دفته دجی در **نیر** کوز کوز که انوکله بیدای و طرف **نیر** اولو **نیر** اماله ایدوب
 دکر اولور دمود . استعمال اولور ککن معانته و طاوود . استعمال اولینور دار و ییز
 در لر حین معانته **نیر** دادن او حرق **نیر** کام . بزرگن دکر اولور است اولسون و قراو
 و ده اولسون **نیر** ای کس کونک و یا غول غری که انوکله کسر **نیر** بدن او حرق **نیر** دادن
 معانته **نیر** کس و کرات لر ندر تیغ غلی که فلج که مرنون عبارت تر بکده مطلقا بلیج معانته
 اولینور انور که کور و حرق بند و فقره فهم . در قبضه تیغ ناندی و بران را و بزرگ تیغ
 مشهور و دانوک بهی و ظاهر بود که از راه و کنه و شن کردن معانته در اما اکثر و کاند

اولینور استی بل نیکونه اناید سپاه نو برنج کرد و می کوب نگاه . فردوسی بتیاد و بیزن
 جدا کشت از وی . سری تیغ بانج بنادر وی . و خون دگر سرور سخی بقرلر صور ما غول اکاد جی تیغ
 در بر لطفی در انده فرو دادند بکشت . بکمی تیغ جویافت اسبش بشت و شعله معانته دجی
 کلور کسای از پس پرد نهاله سوی جاگز نکرد . کنتی از تیغ می تیغ زبیر سر و ماه **نیم** بزارستان
 و بازار دکر اولور اما استی و طوسی و معنونه و بنجوا یه و شمس قوي کاروان سرای معانته نقل ایدر
 غالب بود که اول اقلیدر بزارستان و بازار اکثر جانور و اولو دجی سبیدن اطلاق اولینور لیبی
 از شمار نوکش لاف بهرست منور و زخار دکران چون در تیم و درست و هم مواد را استعمال
 لر تیغ اولنه شید ظاهر و لور که بازار و سوق معانته ابو القباس نهاده روی بخدمت چنانکه کوبه بر
 نیم او گران آمد از در بناس **نیماس** بیشه معانته یعنی غلج و اورمان **نیمو** طاقت خنری
 بکمی مهر . بازست کنتی کدیو . نادر و بنرفزا و بچو **نیم** بر بوجکدر طر کولان نور دندن کمر که
 انزروت دکنند اولور و زرندهاغ رطوبت حاصل اولور کند کز فایه بکی تمام اولور قدر اجنده اولور
 بر فرا سکل بکی اولور رطوبت ایدر کوز مرمر نون خیله شمع ایدر **نیمو** چلن بدیگر قوش و بیدای
 طبع و دیر روانه اعلم بالصور **باب حرف الجیم** جیم سکن آف کله و علامت در هر اسم
 که آخر نه با علامت و لا تعریب و نشه اکثر بود که انوکله بر نیم جیم سکن کور و بنشج و بابوچ و افشوج بکی
 کاه اولور که قاف کتود بریدق و فرزدق بکی و کاف عی مطلق تعریب و لنذ فیم ابدال اولور جهان و لجام
 و بیج بکی جیم عی مفرد کسر یا بد غیر ذوی العینون ن سوال زد کرا اولور آفرنده باعلامت بازار اما لفظ او نر
 کاه اولور که با بدنده کلن لفظ کلن اسکان ایدوب بونیه اکا اولشدر لر حواجه سایی نشود دل خرق قرآن نه
 نشود بر جیم جی فربه . نوک در فید کلک و انکیه . چهار را از نقاب چه شناسی **جاکر** و **جاکر** اکسید جی
 سخل لغت در استی جویاکل و سیت بازی کال . که در پرد . دانز غودن خیا **جاکر** و **جاکر** دلا لفظ
 ایدوب و سخل صورتی کوسر کالفا کو کلند کل ترکیه بلدق و آلدو جلق و دلو کلک در بر و بی تبصیر
 در بر استی سبید می رفت شهر حاج . بزرگان رکروش ایا طوق و نایج **جاکر** او نرا غی سین
 مهله ایدوب و شین جی ایدوب و اقل جیم و مکر حای جی ایدوب و سگی بجوع مروی لغت در **شید**
 ای حواجه بازر که و نه **جاکر** بکر جاکر و بدیدر و شیش **جاکر** . معروف جیم معانته و بیدر

جفاله فوشد در یک موارد اولسون برده اولسون شمس قبی که تخیر میوه و مواری -
 گذار سبله جاله و جفاله اسدی برانگنده کردن و نامون هم زمرغان جفاله زمرغان رزم جنت
 اول عدد که کسر سوز تصیف و نه فرد و جاق مایا سنده روح معشا و هر سینه که بر سینه ایلنار اول
 هر بر سینه آف جنتی در برابر اسدی ازین پیش چیز یارست گشت بسایر کردست با خود مست جنت
 بوقیدند که از عورت نیت و عورته از نیت نیت بر لر و خریم زوج در رجنین اکلک
 و یانه نیت دکن معاشه جنت اکلک شمس نیت شمس نیت بد کاشن می خواهد که ماند
 قدوس قرخ زان جنت باشد جنت کوردر که از بخون باغبانرا در لر عریض و عریض
 در لر جنت ماسور که جلوه لک لک از لر جنتیدن پیشین جنتیدن فازق و میخ قنق
جک فاضل نسبی نوبت ادب صکد بر لر جنت جک برقی نشد برقی نشد و قنق حاصل اولن
 صونک کاکتی در لر جنتی جنان در لر جنتی جک کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت
 بچگون کسید چو کوه سودی تن سنگ نکر بفرسنگ رفتی چاک چاک سنگ چکاد و پیا آمده
 استقال اول نور ظاهر فصل کرمیور بر آسمان فکتم یکام که بر چکان آید و داغ ده استقال
 اول نور فرد کسبی پیامد و اندید بان از چکاد که انداز ایران سپاهن چو چو و آلبن اوزرنه
 در جکاد در لر کتم آلبن اوزرنه سپاهن چو چو چو چو چو چو چو چو چو چو چو چو چو
 قصبه چای و چغاب معشا ابرائیل چو کوردر که مواج ز حال و نانه من شهر باز رسد کاکت کاکت
چکا و چکا طور قای دیدکری قوش که عربی قبره ابو الملیح در لر فرد کسبی چن کنت با کرد چکک زرا و
 که نو چون غنایه من چون چکا و اسدی که زنده اف و چکا و کیم سرانده ستانها زیر و هم
جکر بفر کید معشا جکر الکر باغ بفر جکر استمون دیدکری اوت ریاس معشا جصل
 ترکساند بر نایت کذل لر جی بر در زقوبه طر لر اسدی زو ک ککل خواست چن کان بچم کنت
 که کای مایه و سرمان و اول برده بر معظم تجانه نوک آید که قلب اید علم او شد اول خانه ده بغایت
 کوزلا و لان جاریه لر سله قوتلق اید را نکر کسبیل یله نلر زبال بیل فاف او شد و قریب طایفه سز چکل
 در لر معلوم که بیا جی بود بر معنای قصد ایدب کز لرند استقال اول نور چکن بر نوع مرغوب
 نزد راطلس نواختن اکثر بود که فر و سکرتور لرند استقال ایدر فر و سکرتور لرند استقال
 بنا

بناج لعل و قایا بکن بیاری شمس قبی تاج یا قوت و بقتا ق و چکن میاف ازین رعای او خرد چکو
 و نه کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت کاکت
 چکل لقطه تخیف او شد جکل کسر جیم یاید قریب اولاه صاب جکل فتم جیم یاید لیل چکل کاکت
 اوتو جکل جکل حاکم معاشه جکل روسی عورت شمس قبی کسی که یک سر مواش بر کرد و
 یقین که مادد او زاینه است ز شمس جکل و زنج که چکل و فردوسی بر قند نیم کد نشد ز شمس جکل
جلد اول کشتی قریب و چاکر اولاه بوشکور با مو حلق جلد و فرزانه شو بهر دانش سوری بیمار شو
جلفور جام اغای نو کیش که طیب لقتند معروف در جلد اوج معنای کلور اولاه بر نوع متودر
 سوار و غم کله مشهور در عجمی جلفور کول سر فرا زار دجور بر سر حدان چنان کرد
 که پندار هم مار و غشت نایب امت نفاس عجمی کول بر افشا ندیم صو آلوده جلد در شکاف او
 چو پستان مادر اندر کام بچه خود در جلد و در ویش که فرق کون چکر لکاد جی مشهور جلد بر لر جلول
 منفرد و غار شمس قبی بعد او بنود و قدر ظالم و سد بدو را و بنود کام جابر و جلول بر لر جلیبا
 حاج کرم لر طر لر شمس قبی محمود غزنوی شان از بهر دین اهد ز نار کشته شکست جلیبا
جلیدن کور کشتی آلات و بایه و جلد کک انگ هم معنی شهید دعوی کبی که دهرم و ککرت
 در شعر نوزد نوزت و نه حکمت و نه هم هم هم قات قات کک و لور جیم جیم بر لر جیم
جماش اول کک او غزلین او بن کورب بویلر بر غی فوشکر و مرا بیلر و صفی در شعر محبوب
 کوزی و مسنده استقال ایدر لر جان صیغه مبالغه در جیدن لقطدن سروجان معنی نازله
 صالحی جمانه سو جی قباغی ظاهر فصل کردن بکیر و پیشین آران جمانه ره بر شاد مایک کک از این زمانه راه
جست بر طاش در دیک کور کک قزلقه مایک کور را چند به کیه اک کدر معنی مدینه هم رسولدن
 هم اوج کونک بولده صفر اکوبی در لر رانده اولور اما اصل کت اولو بکشتن تقریب ایدوب
 جست دیدکری دلالت ایدر که عجم دجی چن اوله جشی کوز جشم معنای جمل صلیح
چمن معروف و کک فرق کبول بول و دره ایدر را چند سو بخلوب کاکت صوار لر و اخلر ایدر
 اک صف دز لش بول کسای سرونان کنده و ککش خواب لاله شان شکست کشته جیم جیدن
 نازله صلیح شریک دگ چو سرو تودامن کثانی جید جمن دامن اگر شرم بر کشتید هم دیم چمر

بناج لعل و قایا بکن بیاری شمس قبی تاج یا قوت و بقتا ق و چکن میاف ازین رعای او خرد چکو

بناج لعل و قایا بکن بیاری شمس قبی تاج یا قوت و بقتا ق و چکن میاف ازین رعای او خرد چکو

برلین

تکالیف

فلك القمر كمثل ابله باطله اندوخته اكي پرده بر بر نه مقابل اكي نقطه عقد بين دغي دير وراس
و دند خي دير **جوسيدن** بشمق جسيدين معنا **جوشن** قينق معنا اسم مصدر در و
صيفه و وصف تركيبي و فرس ايلر نيكازند در دغي كون **جوشن** جبه **جوشيدن** قينق **جوشن**
بو غرد حشرات معنا حكيم غناك و از راز تو باستانه انگشا گون از نو جو غري خور دي مي و طايبي
و ليوليك **جوف** جماعت معنا فارسي و تركيد مستعمل لغت در **چوك** دشت و قيقاق و تركشا
دل لرند در فارسي نام لر دغي استعمال و لنيور بادشا را و كنده دزير و قووب بويكك معنا
لطيفي سردي كرم را نو ك زند پيش را و دلا ب زجوك زند **چولا** جلا معنا **چون** اما كوز
و اشباع سوز و فليلد ر چونكه معنا چون عاقبت ز صحبت ياران بديد نيت پيوند با كسي
نكند مگر عاقبت و حرف تشبيه يكي معنا حافظ كرم طوت مارا شبلي از رخ بغر و زجب
چون صبح در آفاق جهان بسر بفراريم **چون** اما ايله و اشباع الم نيم و ننه دكل و لور كيفت
حافظ ز كرم مردم چشم نشسته در غنوت بيني كه در طلبت حال درمان چونت **چونان** ايله
چنان معنا لطيفي مكن بذكر چونان نيني جزا نكوكار باشد نيكي سزا **چونين** بويي يعني معنا
اسدي چنين بود كيني و چونين بود كمش هر ياي كه مش كين بود **چوب** ارمق و صفت و جويك
لفظن اسم مصدر در و وصف نام و وصف تركيبي جيت جويي دير استمك ار دكل معنا
چوبيا ارمق كناري **چند** نام و لفظ جاه لفظن تخفيف لغت در ماه و كهي **چ** نام و لفظ
و كسريم عجمي ايله ندك اولور غري ذوي العقولون عبارت تا لفظ اولمرا اما كاه اولور كرم و زلف و
رندن او تركس بي اشباع ايلد لريا حاصل اولور **چهار** درت اربعه معنا **چهارخانه**
كه چكيكن شيردان دير لر **چهارده** اون درت اربعه عشر معنا **چهاردهم** اون دد بخي باع عشر
معنا **چهارم** در دغي باع معنا **جهان** نذر نوع چكدر مركز زكي صولمز باز و قش سز و طازه
در اسدي كل از ديهال جهان زنده جنت گرفته بر سيد بويان نمنت **چهارم** صورت
پرسيد بيار و پرسيد **چهر** نوازنده و سر كونه افرد و مهر **چشمه** فرق اربعون معنا مانوك
سكوفه جايز و كسري جايز پوشكوب بر دجهاخ نوا از خانه امن مانه بنزد جاده ز مشو و بردنم از انايت
چهار پنج در و سوند و انگشري فلم و كار ديدنست هم آن شوم و غير **چهل پاي** در جهان

دوزر بر بعضی شید وایت ابلیس که چن و لایله زنج اقلیم را رسیده خرابی و جملگی بر او وارد
 او را در هیچ شینکه آدمی بود قدر اندر بر سوک فوش و ارد که بر سوک جماعتی صحرانوردی اردک
 ناگاه کون دوتلی بولدا شرفیو با شرفیو ناگاه اندر یوزلر او زنده دوشدر بر با شرفیو قالدرد مدیدر
 کون اچلینیم بولدی صوردم که بونه حالدر دیدر که ختود بر بر سوک فوش و ارد که اولاده او صوفله
 صوفله بر بکت بدی دخی اشوبهار تله تله و شمس قرن التوتیقال ان قرن اغولوبه ویرر اسدی
 جهل نکیار از ملتج ختو زکومرد افسر زکج بهو **خجسته** قوتلو بیون و مبارک معن و بر چک
 آید برینه معن **خدا** تکریم تعالی علم خاص در غیره اطلاق اولمز اگر چه اصله صاحب مالک و وزیر
 معن در صاحب مطلق مالک مطلق عزیز مطلق همان تکریم تعالی در اندن غیره صاحب مالک مالک مالک
 و عزیز التو کم دیر بر باتات و کلد ریکل الترض در بوسیدن او نوری خدای واجب الوجود اطلاق
 اولدی کثرت استیالیه علم خاص اولدی شید که اندن غیره خدای دلمه کفر لایم کلور فکر که معنی ترکیبی
 ملاخط اولنه کند و کجی معن آید بر من که من کسولم کتم نوبر و که من خود آیم و یا برینی حاصل ترکیب
 اولنه خدای و خانه خدای یکی شیخ **تعدی** خانه صدای کور در برج کبوتران بکن یا با کیش بر دم
 از نفس **خدا** شهادت برقی بستم معن **خدا** اس صاحب معن خدا و نزال و خدا و نزل ملک
 و خدا و نزل علم یکی کاه اولور که مضایق الیه سوز بر اولوبه تعظیم قصد ایدر خدا و نذر بر لید هالت مع کل
 خدوب ممکن بر اعتبار بر عزیزر و صاحب دولته و علم کمال اهل لریه شولعه رشایع و ضایع اولنه
 عوام خریف و تخفیف ایدوب خواند دیرر و خواند لار دیرر **خدا** اولو و صاحب دلت اولاده
 که **خدا** مفضل طیب قدر قنده معروف در **خدا** قاین اغایی اندن اوج دوزر بر اسدی
 همه سینه گوید خدنگ یکی پیش که دش زیر و زنگ دیگر در خشت طرخون و پینه خدنگ
 کیا سید و شیب و سنا و سنک بر اچدن دزلی او خیر خدنگ بر کثرت استیالیه مضایق خدق
 ایدوب خدنگ دیرر کمال استیالیه بسوی مردم مک چشم دشنت زملک پیام هلا درشت و در زبان خدنگ
خدا اولدر که ترک دلند همدول دیرر بر کشتی بولدا شرفیو اولدر که با حد و کدیرم دیرر
خدا مکرر مکرر بر در که ملوک بود از جنین کار با خدول بر **خدا** هرا و ده که خدا اولن عورت
 کدبانو معن دوزگی که کوفت نزد و با آن فدیش مکن بد اگر به خواهی بخورش **خدا**

اولدی کثرت خدو دیرر و خدو بند دیرر فرد کسبی سیامک ز دست خدو رانی دیو
 تیکشت و ماند لجن پند خدو و تکریم تعالی بدخی اطلاق اطنبور پائش لفظ اطلاق اولند و یکی
خدا اشک خاریق و خربدن لفظند صیفه امر و صنف ترکیبی حرف مولانا فخر الدین
 کوش خربدن و دیگر کوش مر و بن سخن را در نیاید کوش مر **لطیفی** دیدنا کور را مجر شد
 عاشق دل فرود شد و خرب شد و ابوی لحنی که آباغه بولاشور طوار بر قلوب **شمس** **خدا**
 یکان باد پای مرکب شاه که زنده پشت دست بر اختر پیش چشم شب و روز زبید
 وقت سیرش چه کوه و چه کرد **باد** با سیر او وقت شتاب چون خرننگ اندر خرو **خدا**
 کس خایله طومان که بای وقتند یو جلفی بوزر کوز و قدره الحی او والوی صولوبه لور و ظاهر اولور
خدا ختم خایله هر بومی آدمی کد رسیده هراسم عامر بعضی خصص ایدر **خدا** و دش
 غوغله که خلق از رسیده واقع اولور غفلت معن **لطیف** مردم که صلیب صلیب کدیر آرد **مجمع** خرازا
 نکلدا و بخار و دش **خدا** قتر و کونی کرات دکر منی و کجاست شهر و در و اول دکر منی قوشون
 انکه دخی دیرر کمال استیالیه اسبی درام بکندی ز خضر تر مانند فواس بل کز و خور تر خدنگ
 می و دوی هم بجای خدنگ می پیش خوسه لا و نجر **خدا** اکی معنایه کلور و لا طریق که طریق
 دن و دکلدن کوده و قنانه واقع اولور و بختود انچه حاصل اولور نایا و کون افتا
 معن شمس قمری رسید آیت عدلش بدان که با نشاخ غمی نایا زه که تراش فاش بدن نکند
 جاروب لاتر کردون عدوش از در خانه جهان چو خراش اصح بودر که اولکه معناده کس خایله
 در اخی معناده ختم خایله در **خدا** طریق **خدا** صوغلیان **خدا** بشارت اسکی
 سهدار از ان کفر نکشت رام که پیغام بد با نوید و خرام **خدا** کس خایله صائش هم صدر
 مکر از بار من آموخت کل و سرجن کابین چینی خد شیرین و خرابی وارنده و خرابیدن لفظند
 صیفه امر و وصف ترکیبی سر و خرام و کیک حرام یکی کونل و خوب معناده کلور شمس قمری **خدا**
 نایا شد کبریم محو لیم نایا شد کبریم محو خرام **خدا** صلیق **خدا** خوزان بر که کل بی
 دیرر یعنی خدو سور کاش قمری **خدا** قاون و قار بوز جهنم کد آید ناکم و بیستی شکر
 اکس بیلد بطبع دیرر **خدا** ابل و بون کشی **خدا** اکی دلدور قرانده حریق سوزد

و فرط دکنند که قافیا آنوک عصاره در جنوب مصری دیر و جنوب قبله دیر و انا
غورید بیکری او نه مصر و لا یتند جنوب خریز دیر و جنوب حب الکلی دیر **خرو** را اصل
اشک بکنه دیر و صکره هر یک است و اولدی **خرو** معروف **خرو** طلاق که عورتوک
فرصده اولور **خرو** حمله و کور و لدو که بهادر لرندن و جانور لرندن ظاهر اولور و صیفه
امرو وصف ترکیبی **خرو** حمله ایمل که کور ملک **خرو** در هم و زننه کنه اوت بید انجیر متا
که طیب لر قنده معروف **خرو** خروسی **خرو** شبی زحل و زکزد دستوه شود پرز
آتش جوهر **خرو** تلک که قوشجمل که آنوک قوش او خریز و دوزاقه قور قلسی شب
دخی دیر بر ملو اج متا **خرو** هر شنه که بر بری او زینت یار لر اکافه دیر **خرو** دیر و خرو
خشت کرج بغنی و فراه سنک طاش بکنی **خرو** اولدر که بر قبه و یار مار به پانچون انجین
چتر **خرو** مشری که بر شنه صافون **خرو** صافون **خرو** صافون **خرو** صافون
او حق ملو حق نجل معانه **خرو** طریق طریقه و دشنه و دکل و امرو و قورین **خرو**
متا جهان بر شنه و اودست من چون او را بکشم بهمان باقی کاست کتون زین پیش **خرو**
خرو باره ففاش متا **خرو** بر جانور در که آنوک بکندن اگر دین قیسر فافه کبایل
طو قور اول کبیله دخی خریز دیر و کز قوبنی در **خرو** دخی که غور و جو بشه زر
بنده ان شوشهای که **خرو** شهر بورماسوک اون سکرخی کوی **خرو** سفی
عزیز لغت در فارسی دخی فایع او **خرو** قندوز دیکری جانور که کبایل
او غلان اشی دخی دیر طیب لر قنده جدید تر دیکل مشهور در **خرو** زایر علی ایل و او
هر ایل کسبی دخی روی لغت اول اوت در که اندن کلک حاصل اولور **خرو** شمشیری
مرکباتیغ تو بود قضا نبود حاجت شیار و خریز **خرو** او غلاخون امکبل و قرینه اوت
سورنک دم صفت ولور و بلان و آنوک کم مثال جانور لر و صفت ولور کال اصنافا **خرو**
بهر عدل نورج ارتقا و یکدست به تنگایی دل خضم و جو مار خریز و طیف و سر حکه معانه
قور خریز دیر و کاسم اسدی لغت ایل آنوک تغییر **خرو** کوشی او هر لو و نا کوشی عسجدی
بدان رسید که بر مایه نرند بودن ماخذ ایاور هم منی نند سوس و حسن عرب لغت مایه اولدیر

دور و با بیدر جانور

و فرس شاعر لر که استعلا اکتد اکتور که خس لغتدن منفعت سوزیان او یه مر لو و لا مکر که معنی
اول تیم و لوب و لوبش و لا یوتقدیر چه موصوفه ذکر اولحق مناسب لیدی و معیار جالیده جو خوب
دیو عقل اولدی خاشاکه معانه شمشیری ای خسروی که منهل لطف و عطای تو خالیست از کرد درت
و ایا از غبار **خرو** او یق **خرو** بوجوک که حشرات از فدن عمارت **خرو** یارلق و سنجق
معانه دخی کلور سایی خلق اگر در تو خست تاک خان تو کل خویش از و در بیغ مدار **خرو** اقرار
خرو در ویش لور قه سی که تیل تیل ایسک لر و قبلر صحنور شمشیری از و نا دشنش
فرقت چندان که از دیا چین تا خوانه **خرو** یار لو مر صبر و پخته دید و کلری خشت
خرو قاین شمشیری ای کور و افاضل از اباد تو بر از نمت و زراسه فکاه **خرو**
بر خواه ترا حال چه باشد که کون غریب ز نش باشد و ابلیس **خرو** لطفی اگر بازی ساز بی باله **خرو**
خشت ناخوش بر دیکر **خرو** قاین از شمشیری باد است حس و سلطان مختم
تا خشم دارد و اما در **خرو** اول بیکر که کنه اچون سورمش طاشی بهالی بر نلش اول
شمشیری بهر یوکی باشد بهنامش نباشد حاجت زریغ و **خرو** طریق طریقه
شخودن عفت و دشنه چنک مل و نور و دره کی در یاد و چشم و بدول آتش می فزاید مردم
میان آتش دریا بکونه باید بی شک غنک اردل ایچه خناید ترسم که بکرار د کایدون نه خرد خاید
خرو بهر اولان کشی **خرو** اکی معانه کلور اولد کرج که بشیک کرمید اولور خشت بخته
دیر و کما و نور که بخته ایل صفت لر سوزین خشت لغتدن کرمید مراد اولور خطیب خبر از **خرو**
صحن خام رشک خوانست که به بنیاد اوست از کج و خشت ماه رویان در و جو غلامانده قطع با برز
زنهاک بهشت تابا خریز **خرو** اسدی هوا چون شب کرد چون دیور شست در و چون شهابه وان نرو
خرو دیکر یکی خشت شاهین رود ایچ بکن داشت که هیچ ناسود هیچ **خرو** و خشت
بک که کو کلک قوتغه دکر لر متع شکل **خرو** بیاضی که شصت نافه بر دوزی **خرو** هر ایچ
کم نشود بوی کند از بغلت لطفی بر که از خار میوه صید بود و امن و خشتش دریده بود **خرو**
قوری یا بر شست و بدخوناکس معنه دخی کلور لطفی چه سود آیدم از تو ای مرد **خرو**
که کز بند بادی از تو بشتن **خرو** افزار **خرو** افزار **خرو** افزار **خرو** افزار **خرو** افزار

خواره اول گوشت که بادشاهلر شمرده بکشد که شمره چنانی طویر لر در لودر لو چلگر و خوش قو قو لوار و
و نفسی شمر زینت یدر لر و او سمیدر الفنا بتدر عنقری منتظر او بلند جو خواره مریکی و برینتی باز
خوش طرب کار معنی در خواستن لفظدن تعریف او شمره **اسدی** کسی کانه جهانرا بود خوات
وراداشن آید ز کومر یکا ز واسم مصدر و نشاط فعل فی استعمال و **لنور خوشن** دگر ارادت معنی
متنبلا تندی میی کله هابه قلب و لنور خواهد و خواسته دینور و او سمی در الفنا بتدر
خواسته اکی معنای کلور و الا اسم مفعول معنی سیدر خوشن لفظدن دختش دکل و لور که ترکیب دگر دیکلا
شایع در ثانی مال و متاع و قاشر معنای کلور که دریم عرض دیر لر **اسدی** بدان به ز دانش کی خواسته
که ناید می زد مش کاسته و او سمیدر الفنا بتدر **خوالیدن** بیک دوشک و او سمیدر **خوالیکر**
اسدی طوسی قلند آشنه معنی در و معیار جالید حوانات الار معنی نقل و لندی شمس و شب
جو سهدست بزم او و دوست - قهرمان تیر و ماه خوالیکر - فردوسی بکی خانه او را بیار استند
بیریا و خوالیکر ان خوانند **خوان** سزه و مرسته که آنکلا چنده طعام آرسته ادوب بیر لر و او سمی
الفنا بتدر اما غایب سنده خامکسور و او منتوج و الفنا بتدر استعمال و لنور جوهری صحاح الفقه ده
ماید اید خوان را سنده بیان الیدی اگر چنده طعام اولجی اولور به مایده دیر لر و لوجی اولور به خوان
دیر لر دیدی **خواندن** اوفق فارسی ترکیبی که شکر در قرات معنی کلور و دعوت معنی کلور و او
سمی در الفنا بتدر در اندن و ماندن قافیه سنده استعمال و لنور **خوانا** او که با نیت هله وکل و کله بیک
دوش و بیک آنکلا میگذر او و او سمیدر **خوامر** قز قز دانش اخت معنی بو و او دیک و به جایز
خواب طاد لذت معنی و او سمیدر الفنا بتدر بای و جای قافیه سنده استعمال و لنور **خواب**
کوزل من معنای **خوج** و **خواجه** قوش ابوی شمس قوشی هر ضروری سو مریج شهنش خواند
باعدادان ز شرف بر فلکش ماید **خوج** - و سحای از نظر معنی و دور افتد شوم و ویرانه نشین کور و دو
مانده کوچ **خوگند** و او سمیدر بر و در قافیه سنده استعمال اولور و ادتیر در که براسمو که اخرن اولور
مترنید - مقصود فانه دالت ایدر لطیفی من خودی بسم که پای سکت بیوسم - بارز قیبالا نه و رایکوب
خود اشق که تولد دنی دیر لر مواش و قنده باور باشلرینه ادر لر و او ثابت در وجود و بود قافیه
استعمال و لنور **خود خوره** جو ستا افز و معنای سندر - **خور** و او سمی ایدر و سرفافیه سنده استعمال

اولونور بر نه معنای کلور و الا بیک طعام معنی **اسدی** به نازی بدیا و جز و سمور جو خواسته بتدر
خور کرم و مور ثانی کنش آفتاب معنای کمال غیبات معشوق من که رشک و غیرت خورست
جانش فدایم که برین پایه در خورست - ثالثا فرسایلر نیکان بر بی کوی را با خور و دن لفظدن صیغه امر
و وصف ترکیبی **خور** بیکان صیغه مبالغه در خوردن لفظدن و او سمیدر **خورا** بیک معنای کلور
اولا شول اکی که جمع **اسباب** معنی اولانا یا شول سوبه دیر لر که بنددن سزبا فر شمس قوشی نبود مردمان
اهل بزررا - انتقانی بر بسمان و کلا بیه - زانکه از جو کشره یار جهان هست - بسوی کشتن افضل خور ایه
مری را ز فافلان بود لایق از عطا بش مرادیه خور ایه - **اسدی** طوسی قلند شول ار معنی دیر لر که اندن صو
الار عنقری ز جوی خود ایه بیک ترکیبی جو بسیار کرد در یکبار جوی **خورد** طعام و او سمیدر
و فرد قافیه سنده استعمال و لنور و خوردن لفظدن صیغه ماضی و واسم مصدر فی استعمال و لنور
خوردن بیک مصدر و سا کل معنای و او سمیدر **خورش** اسم مصدر در پیش دکل و لور و دنیا
و اچال معنای کلور کال **امنیایه** ای عجب شمشیر و از چسب از نکل شد چون همه ساله ز خون خیم می یابند
خورشید کنش آفتاب معنای و او سمیدر **خوره** بنور باشی طیب لفظدن آکل و کله معنی و در
خوش و او سمی لید آتش قافیه سنده اکی معنای کلور و الا لایقشی و ایدر دکل و لور ثانی فاین انه مادر زن
معنی عجیبک نازبان و نازجو کبر خسر - موزماندر شکسته چون کس خوش **خوش** اشباع و اولر موش
وزند مقوری دکل و لور شکسته کله معنای شمس قوشی اگر نبود فیض سخا و بخشش - شدی رفت
اسید جهانان همه خوش - و کونباشن عون تود چنین وقت بر آید - از همه اهل جهان فغان و فرخوش خوشیدن
لفظدن صیغه امر و وصف ترکیبی **خوشا** ناز و نراسدی نه مرا هووس را بود مشکتاب - نازم
مرد و در جز و خوشاب و او سمیدر **خوشه** او ز کل و حرم آنکلا سلف و بغدادی و وار و نگر باش و کور
برج آید در که عز سید دیر لر **خوشیدن** بو شمن و قورین و کوز قیز من لطیفی در فی کمال ز دست
نبوشد همیشه بوی و شش خوشد **خوک** طوکوز قیز بر معنی **خول** الابر سر که جنگ در لر
و میدایه قلند طویر نای زیر اقبیره و ابو الملیح لفظی بنو کله نیر ایدر و یلاق که اغاجدن دوزر و باین
باق و به غیره یار که بد کلری عیلت معنای دخی نقل الیدی **خول** فخنشد خد شکار رفد معنای
حولان حضض یکی **خونی** فان **خون** فتح و اولر بیک از زرنه باغ بو ز لر و او طون کسر لر

قباد بر صیدگاه نرند ایدر لر ایدر لر تا که صیدانند او رکوب دوزخ و دوشه شمس فنی میدار
 هر زمانه او سازد. نبود هیچ ترشش از اهل **داهیم** تاج در موضع اکثر بود که اما ایله تلفظ اکثر
 بلکه شایع بود که با صورت نده یا زور یا بید خنی لغت عدل و نور **دبر** فصل خود مفاصل
 اینتر حق بود که اصله غنیه لغت در مشارع که سر ذاتی بولک بولک اگر لر فصل معانی
 ایدر مجاز موسی طریقه استیصال اعتقاد **دبج** کوچه کاغذ لر قریح بر و بعضی بریده برج
 دیر لر که قوش بوقدن او را و کسوت انوک میشندن او لر بوسیدن او ترا و کسوت
 دخی دبج دیو لر **دنگ** اول اوله که اندو حکم اوله داله دخی نایله دخی لغت رنگ
 و زنده استیصال اولینور **دوس** چوماق **دبه** تخفیف بایله معروف بر مرصه در که
 خایه تک کسبه سی بفرستی اید و با سوله و یا با غله طو اوله عله دیر لر و اول عتک صایه
 دخی دیر لر بر بسل بخور و الا خفینند دبه خایه در **دبه** تشدیدله مشار که کونند اوله
 سزده صوناغ ایدر لر و کونند باغ و باله چون قابله دخی دیر لر طیلدر اصطلاحده و او
 و او دمل و او بر بعضی دیر لر چون دمل و او **دیر** بازی کاتب معانی **دیشان** سکنه بی
 بازی بازی بر و او را و او کر جکر بر اگر چه او غلا بخور و قیج برده شایع او **دیر** بوکر لر حبیب
 معانی جنسند لر طیلدر قشند لو یا د مکله معروف در **دخ** حصار و یخ قافیه سند استیصال
 اولینور شاکر بخاری روی مرا کرد در روز در ترا از **دز** کردن من کوز معنی نرم ترا ز **دخ**
دخت دخت قنبرست معانی اسدی جواز دخت و نیت زیبای من بد شاه روشن کند رای رای
 من **دوخت** در **دوخت** در او کی قز قز نداشت شمس قوی کین او از قابل دشمن
 نه پسند هلد **دخت** در **دخت** در خه جکر که قز بخار لر و بشیر و بعضی لر دقت دیر لر **دخ**
 بشلق ابتدا معانی دیر لر که دخت من معانی من بانت عتق من عتق و تو معانی
 و دقت مرا بانت دخت شمس قوی بدع شمشاه اعظم کند سو و کو آب بر کار دخت
دخ سله بفر معانی منی مکر رار بهی کلاغ کند بی کان بدخ داغ کند **دده** برخی
 معانی **دده** نور و قوش مکله و او **در** درت و جهل استیصال اولینور او لا
 قاپو باب معانی **دخت** مولانا قوس تر العزیز از در اهل صناد و رشوای دین مکر دورست

ازین در بخدا نزدیک نیست ثانیاً او از طرفت فی معانی ثالثاً عن لفظ اصون بعضی افعال و مصادر
 اولینور افعال اولینور لفظی خور و پچاره ای پچاره کر رمی با چشم کرم دیگر را بعد دیدن
 لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی بر در یکی **دو در** ابو کورتلی دید کلمه دکی که طیب لر
 قشده علیق د مکله مشهور در اکثر بود که همیشه اطلاق اولینور **داهیم** او زون طویل معانی
درازی و **درازی** او زون طویل معانی استیصال اولینور لفظ مرکب در اسم واحد
 فزون بر بیوک بالی و معانی **دراغوش** قوچن معانی استیصال اولینور لفظ مرکب در اسم واحد
 لفظی ده که من می توانم که پوشم ی او ای بس که طرف زور را غوش کشت **دراغوش** قوچن
 مصدر در **دراغن** بر شغال و در **دراورن** ایچ و کورمک دخال معانی **درا** چاک چرس معانی
 در آمدن لفظندن صیغه امر **دراش** کوک که طباقی که آنو کله آدم دو کر لر لفظی **درا**
 دی بد کاشش بر فتم دید دباشش مرا بر سرم دباشش و کفا کوزین در در باش **درا**
 قاپو بی بواب معانی **دربند** اجل بر که ز قله کله و نر معانی و هر شنه که آنو کله قاپو بنور اهل
 اما اچنده معانی حوزا جلور معانی معانی عین مهله ابله **درج** قبر صاف بویدان معانی **دخت**
 ایچ که منور کس کس کس کس که نصکره چوب در لر اما حضرت صاحب اعظم و کافل مصالح ام نداه
 ظلمت و جعل بینه و بین الحوادث سدا اشعیریتند لاله حذکر نکرک و بوی او غلا دی
 کم در فته مار و بون کز در لر با زارده خوش استعاره بایند که زکی بوی محبوبه بطرا و خوش بوی
 تازه و ترا و طش لاله معاین او غلا چوب جعفر قوت غاذر و نایب استعدادن بولوب درخت
 مرتبه سن بولشد **دریت** خوب رویی بچنین مردم زلب کر برده جان دهد نبود عجب
 و هم حکایت اولینور که شاه منصور که استازی که شاه او غلان کن ایوا پیو قله نایب انشدی با شاه
 اولد فر نصکره با و ستا ذنی او خود کی غناب یدر او ستادی فرامده بلدی یکی اچنده بر او کولدی
 قاننه وارد قده غناب خطاب نیکو که ایوایی یکدن خبرت و کندن قودی و استدی که این میوه
 آن درخت است ایهام درین بر آداب و معارف و لا غامک بیدر و هم علم و کلمه ری او را غافل
 او تاشه کجور و کلمه درخت بند بر لر و مجاز مرسل طریقه سخته خود مشهور و معارف بولدر
دخت سب اغاج دکن دید کلمه قوش **دخورد** و **دخورد** لایق و او رسمی در کمال غایت معنی من که

درازی و درازی

دخت سب

سوز و قروق و نیاز و **دشتبان** و **دشتوال** اولک یانده اکلری و بوستانلری و باغلی
 ستور و کوز در **دشخوار** چنگ میری اصل لغت خایله دو او رسمی یا کره که غایبی خذ فایده
 و اولفظ آنک شایع اولمدر انوری مره نهان قصاصم نویندا داشته بهرجه دشخوار قدر هم نو
 آسان یافته **دشام** سوکل **دشمه** چو **دشوار** دشخوار مشتاد را ندن تخمیل
 نوب شایع اولمدر **دغ** طازد مک و لور دغ سردیر باشی طازکشیه **دغا** دغل و دکل اولور
دغد کلن و دس مشت **دغدغه** فحواصله عزی در فارسی شایع اولمدر **دغل** اولکه
 ایچی طاشی بکی اولیه قیلده سلطان و کلدوس تیره برتر او قلع دغل از غور دیور اچون غور
 پشتی بنود **دغول** بیج و ام زاده مشت و دگی ایستاده دیبا بخار دغول روی دشت و جشمها
 چو دغول **دغولک** غاشبه میچک کن حور فنوک بار بار یلمه چارش برکت نهد دغولک
دکا بلوط افاجیک از دکنده بنی قانو لکینی در کفن دلالت شفت چنان شده است
 کاندز فروزدار بر سینه دکان نهند **دکاخه** سکو که بازارگاه لرد چو بی بر و غیره او نور در **دکر**
 دخی بار دکر بردخی **دکر کون** بر در لودخی **دل** یورک و کول **دلاله** بیز و نک او نور
 شایع چون در آمد و مال باصله سرد شکت کوی دلاله **دلاور** بهادر **دلب** چار اخای
 عربی میچ در عزالرییده و طب کتابلری نقل اولدند فقه او نور و براده ایلر اولدی **دلساله** کول ایلی
دلیلی طکوز بالی **دلسوز** یورکی باقی **دکشی** کول ایچی **دلسواز** کول و خنای
 یعنی کول که کنور بکی او چشمه من مقصود اولور **دله** سک ردید کلری جانور که درسی کور
 ادر لری ایکی نوع در ایوسته زردا و ادر لری کوزی صاب و اولدی سبیلن الجنه سک ردید کول
 ایچ اولور حق بود که سمور دخی بو نوک او اعذن در غایت ایسیدر زیر که جانوری حاقده و منته
 و کاتده حان سک ربکی **دلیس** بهادر **دم** تقو کور که در مور جیلر کالتلری نذر
 منشا **دم** قویق اده و اینده و هر جانور ده استقال و تنور و هر نه نکر آفنده و او جنده
 بر سبیل اسفاره استقال و تنور **دما** نفس میر و لکی میوطر مادن بجید کوف کوف صولر
دما بر اول کشی کوف کوف صولر **دما** ر انتقام **دما** آو **دما** قانلر و کوب انتقام اولور
 و دکنه قریب **دما** دیکر **دما** و دما بر مقدار **دجه** قیرو که کورک اولاد **دن** صولر

یعنی فن و رب اللق و کندوی بر اولو نسبه و شریف مقام ابو خاله نسبت اید و ب آورد اورق
 بر سبیل اسفاره غیر نا طی لور دخی استقال و تنور کمال اسفاره **دما** چو هر بر آر و کلکت زجاء ظلام
 بود مطالع انوار جای دم ذدنش **دم** غره قیری بخت بتن بیر مثلا آنوک و اشکل صولکندگی
 اتدن و در بدن و سکوکن قیری بترا اولیره فایجه دم غره دیور عری عیب دیور **دمل**
 چنانده بختنده شته و در جمایدوب و مایل دیور فایجه ده قشله دخی تخمیل استقال و تنور
 لطیف دور کن از ریاضه سم **دمل** دم فاسد بود و باو **دمنه** دکل و دیور کشفالت
دمه دبی که رب صوفدن عبارت در اسدی بران کرک یا سرک به در دمه بیخورد مانده میان دمه
دمیدگی انامول قریب اولما غنی شکم قور داشتی اولور و قوه واقع اولور **دمیدگی** او فور و کواوت
 بخت و بیل اسکل صبا و قتی بنسب و بلور مک کل صد بر کک کونده مدافعالیه و زخلق توکلند باد
 مباراتقیم **دن** عرب لغتده مضاعف در کوب دکل و لور فایجه دخی مضاعف غیر مضاعف
 اسقال اولور و سم دیندن لفظنک صیغه امر و وصف ترکیبی لطیفی ای سروا حودن و
 صیدم امر من مشو بامانین حکمت شونا سور و بازارت شود **دنه** دخی کجایید دن لفظنک
 استقال اولور دینل ایلدی و اشوبینی انشا ایلدی **دوسر** و باد سرت سوز و دلت دایم
 چو کلن باد طرب روز شب شکفته و دن **دنباله** و **دنباله** قیری دم دید کلری بیل اصل
 دنباله قاعده مغز او زرنه نون ساکن بادن او کدن می قیلد لندی کثرت استقال و لفظنک باشی
 کتابده دخی ایلد باز در با شته بر لغت اولدی غم و سم بکی **دنبیل** چنان دقل بد کلری تشدید میله
 بو دن تفرق اولمدر اما اصل اولن لغت عرب دلند و تحمل کلدر اما فارسیده شایع در بو دن
 اکلور که عرب دلند و قلع بد کلری تشدید میله اصل غریبه دکلر بلکه فارسیدن قویل و مشت و جم
 نکسیر نزه مایل بد کلری بو کاد لیل الله مکر ایدله اصل عبیده شوبله وضع اولمدر صکر بجم دیند
 فایح اولور قد نکسیر نظیر نه قیاس ایدوب اصل اثبات اولور و اصلنی دخی تلفظ اولمدر **دنبه**
 قویق اکثر بود که قویق استقال و لنور و اکا تشبیه ایدوب آمد دخی استقال ادر **دند** دخی
 ایچی اندرین شهر پس نکسیر خواسته اند **دند** هر طبع همه ایچی و بی دانشر بودند و طیب قشند
 حب السلاطین دید کلری دار و نوک آیدر آغولور دندر اما اسدی طوسی مرسته که غایتده قبضدن بوغ

لفظن خفیف و خفیه حضرت مولانا قزوين ده مروده مرد را حق کند عقل باي دور و يوق
 و دادن لفظن صغره امرو و صغره ترکیبی باری ده و فرمان دیکی **دار** مفاره اسدی
 کبی پرو دار و شکسته دره دارش پراگان ذریکسره **دهان** سفره فرقی بنده توبوری توانی
 نو بر کشیده دانه بولغنگ آفیه اسدی زاده چله معی عنده اله و است ایله دی و شمس قنبر زانچله
دان افزه **دان دره** استکه استیان که **دانه** اغزلق کجیلر و جلاه لر قشده معلوم
دوره اولکه اولکه باغ بو طله و نعلیند لر و ک طبق بو بخاریندی دیر **دهش** دشت بخش
 معاد مثل سم صدر در دان لفظن و برش دکل و در دشته نفرات علم قیلند در اسدی
 مزبور و فرج فرشته بود زشکر و زعفرین شسته بود و داد و هشتا افتد بکوی تونز و او پیش
 کن خبر و ن شوی **دستان** کویلو **دعل** طول **دعله** کرن دیدکری اوت و دیدکری قنطره
 لفظی بر پشت اگر خاکش و دغ و دهل به زانکی دونان طبلن تاسره که **دعنت** دافق اغایی
 حب الفار دیر **دمن** اغزدان لفظن خفیه ردان دیر دین **دین** دین که عجم
 شام دیر **دینه** بر طاهر موقوف و غیرت بدوب دهج دیر لر نیچر و لو اولور ایسی کوکر اولور
 قیرسدن کلور دینه ترکیبی دیر و بر نوق دخی صار ورق اولور و بر نوقه موشی دیر لر و در لود و نظری
 اولور و بر نوقه دخی طالس دیر فرارقی اولور و فر لفظ مایل طیده اشد **دهو** بر بوجه
 طاعون دیر سر سبز قشده آدم پسر که انده اینی و ارد در زیارت اید لر دیر که هر اینی نیمش آدم
 در اول طاعون در لود و لو چکر و خوش فو قو لو اولور بتر اولور که بره کانه دایم حرم و آراسته در
 دکن دن اکا بیلنداری بیدار در دیر که بر که دکن بر بلوت کلیو کلیو کلور و اوده باشد و دگر دخی
 بر لود و مکرز غور بوکن **دنی** الک فیشرای نازج جلای اعتبار بجه شعور دیر بونوک اوزرینه استعمال
 اولور و مکرز غور فرسار بکنده الار و دیر و دیر کیسه اعتبار اولور و خند او تر و **دی** دون اس
دیبا و دیبه اهل اسدی چه نازی بدیا و جز و سموز که خواستند بر جور که بود
 دیگر نهیست و درویشی در دو تاب مده دیبه زربید جواب **دیبار** فرس ایلر نیکر سکرینی
 کوی **دیبار** دیر **دین** فرس ایلر نیکر یا و جی کوی **دیس** فرس ایلر نیکر اونی بشی کوی
دیدار دیدن لفظن مشق در اسم مصدر استعمال و لیور رفتار یکی مناظره استعمال اولور

دیر

عودار یکی

عودار یکی **دیدار** کوزجی که عجم عنی و طلبه دیر **دیدن** فتح داله عادت مشق در عود در
 فارسیده شایع اولوب دخی استعمال اولور **دیدن** کنز داله کور ملک ویت مشق مستغلا تدره
 غیر قیاسه دال بایه قلب و لیور بیند و بینده دیر لر **دید** اسم مفعول صغره و بیک و مطلق
 کوز مشق دخی کلور **دید** کاه کوزجی طور بیتی بیر اسدی جوزی اژدها مانذیک میل راه بدیدن
 دره یکدیده کاه **دیر** یکدیر **دیر** دهر روزگی یا فنی شویال غره مشق چون توبی دید
 بیند این دیر **دیر** اسکی قدیم اولر نشت **دیزه** اولدنگر که انده خبرت اولایعنی
 بوزرق اولور و زکلو اکثرات و صغره استعمال اولور هم عرض اطلاق اولور هم مروض جیج رنگه
 دالالتایدن لفظن ک حال بودر اسبه نیر و دیزه مارک یکی **دیس** ادات تشبیه در که اسوک
 آفرین اولور اگا بکر نیکون ماه دیس یکی ای صورت لود دکل اولور و دادن لفظن صغره
 ترکیبی فرقی یکی خانه کرم دست فرخار دیس که فروزا و دیدن او دران **دیش** و بر ای و و بر
 اگا دکل اولور دادن لفظن صغره امر و وصف ترکیبی ضمیه مفعوله مرکب و مشق باها و اید
 ال او تدر **دوزه** کوی خویش بیکانه که درازی سوده خوابی آن روز مز و کتر دیش **دیک** اماله
 چو ک قدر مشق اسم عامه هر نشت که انوک اجنده اش بشور لر دیک دیر لر تدر دن اولانه ترکیبی قزغان
 دکل مشق و اولور فایده دیک مین دیر لر سجدن اولانه سفاله دیر اماله سوز دون دکل
 اولور اس مشق **دیک** بیک یا ای **دیک** اولور که عاده خنیا بدوب دیر و ک دیر و حان اونی
 دخی دیر لر تیز دار و سرون چو ککی چو ککل و زربینه قیوب نصعید او تدر دیک دیر
دیکر ایکی ضایه کلور اولور اکلند و ثانی دخی ضایه کلور **دیکمک** بو دیدکری اغولوبو یک که
 او رچک اواز خندن در عجم دینا دیر **دین** فرس ایلر نیکر دیر کوی **دینار** و زنده به
 مشق در مطلق افع و فلو ی مشق استعمال اولور عجم لغت در فارسیده دخی شایع اولور و یانو
 نون بد لر زبر اجمنده دانه دیر **دینارویه** جوده و ک دیدکری اوت که یحیی بیان طوق
 اونی دخی دیر بنویدی توکل تعبیه دیر **دیو** شیطان **دیو** سیمت دیوانست
دیو سیمت فرقه یونجا دیدکری اوت که عجم صند فوق دیر **دیو** دلو دیوانه ک قدر
دیار ایلر اوزون بو یک او رچک **دیو** چه تخیدیتی ارباب لغت بو تکر اولور دینه

تخمینا رطل بغدادی دیر بر طب کتاب بنده که رطل مطلق ذکر اولینور بغدادی مراد اولور **رغد**
 کول کورسی **رعنا** اولکه کوز کلنده اولنور خلط کندوی کوزل کوسر فارسیب شایع و مکرر
 استوال و لثانی بود و حیل تفسیر ایلد لوطا هر در که صیفه مشبهه صیفه سدر دعوت ده محبوبه
 نسبتا و اعتدین معنای به قصد اولنور **رغنه** بر بخاری بود که وازی اکثر پسر آوازنده استوال
 اولینور روزه کی کورد و به یوزداری رغنون خوشتر را شد بر بیرون نکلنده بولفتیم رایله
 ممل با بنین روایت اولندی و هم رای مجی با بنین روایت اولندی **رغینی** راین معنادر
 اندن عجزین اولمشدر **رغوه** بوند قوشی صغیر نخت **رف** اولکه اولرا چنده دیوار بر یوزده
 اولر تعلیظ ایدوب علامه راف دیر بر **رفتار** یورش اسم مصدر در رفتی یورو مکرر
 کتمل مستیلا شنه قداوه قلب طنور و دانول فیمیتی اعشاب اولنوب بر دوا و زیاده اولنور
 روید و روینده دیر **رفت** و **رغ** که آنکه خرمن سپور بر کسی بر دواست اول **رفوه** پاکه
 اسکی قنانه یور کور زک بر لغش لوک کوز **رفوکه** بجای و کوزی **رفاه** و **رفوه** خدا و بنفله
 دیر زعفراندر **رقصین** سماع اوریق **رک** طم **رساب** اوز کور **رکدن** قانالی
رکدن قانالی **رکوی** اسکی پاس و هر شنه بر باره بیزد مکرر کا عادی در رکوب دیر و قول بقله قلی
 بنور دخی دیر و شکوک بغر دقه دیر **رین** جان اثری **رککان** قنق قلی بجهک روید بریک
 اندر ناپیدا چون کیم دغره بر مکان **رر** سوری و آفرنده هار علامت خذف اولنوب زم
 زهر سورم آید و سر و غزم زده ادم کلز داند کیم دیگر بر افغان نیستان و خیش
 دم شبر بر سوا زنده از پیش **رسیدن** اوز مکرر نعت معنای **رینه** قنق قلی **لیبی**
 افغان که بنی هجرات کویم نور بشکی و زنت رینه **ریندن** انجمنک **رند** طب کتاب بنده
 رختل اخا جلینون مراد اولنور رافتل اغاجی مراد اولنور که میشته حب الفار دیر لغت کتاب بنده
 خود اغاجی دیونقل اولندی **رندیش** قازند و **رند** قرصین که صغیر کناری و کوشه سی در
رند دو کرات لیر نذر زک دنده دخی مشهور و اول آلتند بعتن یونقاید دخی دیر اسدی
 جو خوشنده دریای از سندر **رند** بجارش هر رند ابنوس ۱۰ اودی و معنای بر و دخی اوت آید
 شکر خیزی شود در رفته رفوان طبع بمعنی حکمر و طوبی چورنده **رندین** بلله و کور کل

بلجی و کور مکرر **رنگ** اکی معنای کلور اولابویه لون مشتائنا طایغ کجکی اماله دیر **رنگا**
ور در لودر لوزلر یار شد رب سولین و بر سوزده در لودر لوزلر و دخی معنی دیر
رنگر بویای صباغ معنای **واس** صور اس **رواق** چادرق حافظ شبرازی **ریت**
 روان منظر چشم من آشیانه است کرم و سخا و فرو داله خانه خانه است **روان** جان معنادر
 اسدی زخم شان پیش زخم زبان که این کند هسته و آن روان و رفتی لفظی صیفه باله فا
 عله آب روان و دینار روان در **رواخواه** دلیکی قاپوقایو کوز دینور و بازار لرده در
 در یوزده ایلر و اسحیدر الثابتد رما قافیه سنده استوال اولینور لطیف **روباه** و **روبه** دگو
روبیان کورد و دیکری جانور که سوله ده اولور چق ایلری اولور بعضی دگر که قسم بالغیر
روح بهلولفتنده غرسق دکر اولور روح چکاد دیر د پاسی طار کشیه که آلتو کول اوزر زده
 و دبا سنده قبل تجیا چکاک استاد چشم بد را و ای بنین سیاه و روح چکاد **رود** اکی معنای
 کلور اولار باغ جویلد و دار سنده فرق بوک جوی حقیقده ارما غول بریده لیر و دآخن سینه
 دیر **اسدی** زدنال و دشت هر جای جوی بهر جوی در رودی از زهرادی بهار در های
 و معنای در مجاز مرسل طریقه سجه بر یک بیزد استعمال اولنور ثابا ساز لوک کرشی چکر
 سبب عشرتا ولد و نندن اوز و عشرت معنای استعمال دیر **اسدی** سببید جو آیدیم آغا
 فرود شد از زم زمی بزم و شاد و **رور** غرسق ساز لوک کرشی چکر **روز** گذر
روزبان قاپو بکچی **فردوسی** شبانه بدگاه بر دوش دوان مرور زبانان مرکم شان
 شکر خیزی زحل بر بام افانها سوران فلک بر رکشرا روز بانان **روزکار** معروف **روزن**
بجا روزه اوریق **روزی** رزق **روستا** ایکی شبن کوبلردن عبد تر و **روستا زاده** اولکه
 کوبلر طغش اولا واته سی واته سی کوبلر اولا **روستایی** کوبلردن بری **روسیخ** کرطاشی
روشن کدش یورش اسم مصدر در رفتی لفظی و تره و عادت معنای کلور **روشن**
 فتح رایله یا اغاجی و پنجه اغاجی **روشن** ایدین که کونزک مفتی در روز روشن و غیره دخی
 صفت هلا واق اولور و ظاهر واضح معنای کلور خط روشن قاه روشن یکی **روشنا** اشتلو
 و نور لوا لان سنده و رقتی طاشنه دخی **روشنا** دیر **روشنایی** اشتلو و بعضی کتب نویسان

[illegible]

دینیدن
اواق دمک اولور **ریشنه** دوغلمک کور کواق اولوق **ریشنه** اگر یک معنائلور لطیف چو یارش
جدا باند کویست، دو کویسه کوفت و هشتم بریست و تقطعاتک معنائلور لطیف **بیت**
ای که برسی دوا در شش چیست از علامات تیز باید نیست **ریسمان** آب ریش
سقل لبه **مشار ریش** اماله ایلد برت و باش قرصه **ریشه** سحافله که دستمال لر قوشقلر و مندیقلر
کنارنده ایبر لر و ناصور علقته دخی نقل ایلدر و طام بودر که عرق مدینه علقته ذیه لم **ریشیده** نقشلو
ویر که کوز کوز اینشل ولا **عصری** گفت بر پریشان کشیده طبل عطارد پرسیده **ریق** آغز
یارب عرب لغت در و فلاح الابد، انزل ولقت نقل اولندی **ریک** قوم رمل مختار **یکانه** **ریکا** نه
بن مهادله و بی لید کرید دید کلری جانور خارشست مختار **عصری** کسی کرده، نتوان زدمر انگبین •
نسا دزد ریگاشه کسی بدشتن **ریم** ایرک **رپمن** مکار و گینه ور مختار **عصری** **بیست**
که صودست دشمن **رین** کیست کیست دشمن دشمن **ریمه** جیق که کوزدن آفر و کر بکلور بند
جم اولور مص مختار **ریو** مکروال سلطان وکر دستور در بند این دنیا دون • تا مگر دی و سلطان
رازون **ریواج** و **ریواس** اشغول دید کلری اوت **ریوجو** اغ قوردی ارضه مختار **ریمینا**
یوشن تهراق واشغب الحق **حرف الزائر** کسر حرف دردن دمک اولور می وعن مختار ان
لفظندن تحقیق او نمشد رشمر ده استقال ولنور اگر وزنی با شعما ز بودی • نادان شد روی
نر بودی **راج** قرا بو یا و لغز صورت **زاجور** تمومه در یکی **زاد** یا شن سن مختار
سرباشوا ولا نه زیاد بر آمد، دبیر و دول مختار دخی کلور آدمی زاد و بی زاد یکی زادن لفظندن
صیفه حاضی درگاه اولور که مصدر هفا منزه استقال ولنور توانسته زاد و ستوان زاد یکی و غیره
آزق دمک اولور توشه مختار فالسی شعر ده، حق کلور و زیاده لفظندن صیفه حاضی زاد الله الله مختار
نقا که یکی **زاد خواست** او که باشندوا ولا اتابوی اوز میه نیز کم موزه دبیر عجمه فصیح دبیر واو
رسدر سنت دست قافیة سنده استقال ولنور **زادن** طوغتی و طوغرمق مقصدی و لازم
یکی یکی معنای دخی استقال ولنور مستقبله دلایه قلب ولنور زا بد و زاینده و بنلور **زار**
اکلیج نالان معناسه و ادات اسم مکان در که بر اسمک آخیز اولاشورا دل برده جن اولدوغنه دلالت ایدر
کلر ار یکی و لازار یکی **زاری** اکلد و ناله مختار **زاربدن** اکلهک نالدین مختار **زار** ابکی طرفیه

زای و علی را بر او آید و بر هر یک غلبه و غلبه بر دیگر و معیار جالب بر دنگلو و ترتره و دغ ادر هر حال رود.
 تیر و ایر اکثر بر او آید اگر دیر **سجده** را از داری و دوستی پس از خوردن و بن بخت
 که باز دسوی از از خان و کلبه سوز و دغی را از دیر و حاج معنادی روایت اولندی لیبی
 پای و افزاشه اینجا همان تو ز کون بر زانها افزاشی بومنا به لغت هم را در مملکت روایت
 اولندی هم زای علی باندن روایت اولندی **داستر** اول بکار قون دنگلو و زان
 سوتر لفظدن تخفیف اولمش در مملکتی بریده او تویش اولاکا دیر که او را دن قلعه
 و اولیکا و تر و مکلور با رجه مکتا دیر که از آنجه برخیزه و از آن سوتر تین اسکی
 زمانه بختا دیند موش و رای چو آمد بهش را ستر شد ز جای بوشکور ستاده بدیدم
 بدیدم زبی بدل استر ماندم از هر جی **زاغ** قرغه و قوز غرن غنیده و فارسیه مستحل
 لغت در و بابو که شمس شمس شمس برام قصر و خوش راغ بکرده شاهی هدیه خود
 چون همان راغ و بر ویش کند در دست افغان نه خانه ها بلند زکان فلک راغ **زاغ** پیشه
 ابر قور **زاغ** اولندی زای علی اید و آفرند را و مملکت فورسی حوصد معنا **عصرک**
 خورند از اگر باندن مالوک زین تراز بید و مردار یکی **زاغ** کورن دیدگری
 او که آغز قور کرد و دیر و کله بر او الیوس تو سم که روزی بکزد و زان بوسه و زاناب
 زان ببارد مرا حکم بولخت هندو که بخوانی را و می باشد نقل ابدی و اکثر باب لغت را در مملکت
 نقل ابدی **زاغ** فریه و لیس غور و تجرب ایدوب راج دغی دیر **زاغ** فریه و لیس جاکیر
 آشی آید **زاغ** سلوک علی معنا **زاغ** اوچ معنای کور او لاج که بار بای فصلده
 او تندر زیند و دوشر که ندی دیر **زاغ** نایا فراکو که کوز و قنده فار یکی اوله طو کتد
 اولور بر آید دغی دیر و غریب جلید دیر و نالفا قول که او فورب نو سو کلم **زیاد** فرس آیریکر
 بکری سکر بجی کوبه **زان** اندن دنگلو و لفظ مرکب **زان** پس اندن **زان** دیز
زاغ زهر که بحال معنا است حال اولینور شمس شمس **زاغ** آنک بود خلا و فرانس
 انجم و آقا بر زاور روزگی مکرست کاشند و بچار کانی بی شوشه کاشند و زاوران
زاغ عطار دآید بر بعضی دیر که مشری بلد و زور و هم سدره صفت ادر قریب دیر

استقل

استقال اولینور بوکر دلائل بر بولغت بر و اول استقال اولینور آتش فایه سنده لطیفی
 خال و چون فلفلی بر آتش است با بخور شید اعتراف را و شراشت و ابکی و اول استقال اولینور
 مدوشن قافیه سندن شمس شمس اگر بنا شد عون تو دضی و فنی بر آید از بهل جهان فغان و خوش
 بدر که تو توشل هم کند کویان بدست تو تفاخر هم کند ز او و شس و ز او اشر دغی دیر بر معاش و زنده
 انشا الله تعالی استشرهادی الی برنده ذکر اوله **زاغ** بو قافو که آنوک ایغنه اور رس
زاغ خوش قور **زاغ** تا بدید مدت اسال خط غلبه بوی غلبه خور شد و زاهوی
 غبر خوار اهل لغت یله نقل ابدی لرحق بود که بر فوشن قفولونند در **زاید** طو غریق تولد
زان **زبان** دلان معنا **زبان** و **زبان** او دیا که زانوک نیمی سی و ضعیفی جایه و توقا کتد
 و عید بر بر طیب لوقند لسان الحاح مکر معروف در **زیر** بو قار و فوق معنا **زیر**
زبان نبور قولاک **زبان** تو فک معاش کونده انزل **زیر** او غلا بختلر او بی در
 او در برین بیلد طو لدر لرایکی یکا و ن بومرق الی او در بر بولغت کافو که ضعیفی اید بر و مرق قافیه
 استقال اولینور اما کافو تخفیفی جایه شمس شمس بدخواه ترا حاله باشد کانون غریب ز نش
 باشد و البیس ضرس در بادیه مانده بر از حار و خشک بی نان و آب یانده بی کفش و نه سر
 خورده ز سر خورده دران سیاهی داده بر برای جرم بودن زبک **لطیف** کولاف زلف معنی کله باده
 از دست خوارس بکفر قمت و باده و نشید جایه **زبان** کویکی نیم مهتر بازار غدا فورده
 ای مهتر بازار زبکر **زبان** اکله و داری و ناله معنا شمس شمس بی عذاب که کدون دهد و دینا
 همیشه بر فلک منتهم رسد و زخ **زبان** فتم زای علی اید و را و مملکت اید و جملید روایت
 اولینور برین و عکس نور معنا **زبان** او ر مقرب معنا مستغلا ننده نون زیاده اولینور
 زنده و زنده دیر **زبان** صفتی مستغلا ننده و او برین الف و با کتور بر زاید
 وزدایند دیر **زبان** التون معنا کور و بهر معنا کور و زاکر آشی آید و که رسم جهان کبر
 آنک نور بر در شمس شمس ناگه کنی ز کردش خوشید که باشد جوان و کاهی ز رسم عهد و زال
 سان باده بندد در که توانی ز **زبان** ابراهیم مقتندن بر او و اما موک آید بر لطیفی
 بهل آیین بر زین و زرا داشت بشع احمد مختارده پشت **زبان** و **زبان** قور و قیگر

جرح مکرر بزند کند. چون توکی سنده و دون و زکود **زکبدن** ضم زایل و شقی یعنی قفق
غیظ معنای کاهی ای طبع سازگام چه کرم ترا چه بود. بامن می سازد و ایم می نگی **زکو**
سلوک معنای **زل** اوردن قوشتی دیدگی بچو که اوردن و قنده ایستی و قنده اوردن و در
روزه گی بانک زکود خواجده کوش و آنچه ناساید بکر ما از خروش. بر زنده ای دونا بکر دست
بانک و بکش به چندان اوی هست **زلیغن** قزوید بکر تندی معنای شمشیری ایان می که سلا
تکرا. اگر قدرت کند روزی زلیغن. زتاب انتقام سلوت توه کند یکبارگی ترک نشین **زخکر**
از خروشا کس کشی اصلا انعام خبر ایز **زستان** قش قضا شامتا **زبج** سککد دیدگی
قوش که عاجزی دمی دیر **زب** شب **زبی** و **زمین** پیر از معنای **ز** عورت امرا معنای
وزدن لفظن صیف اورد که ترکیب رده. صفت دخی استوار اولور نای زن و پنه زن بکی بکی ارات
در جی معنای که اسو که آفرید لایق اولور آنوک فاعله و مباشره دلالت ایدر خشت زن و دروغ زن
بکی کرجی و بلاغی معنای **زبانه** معروف **زبیر** کز که آنوک بالی طویر **زنبور**
ار و اسم عام در جمع اورد و اطلاق اولور **زنج** ای کوبی. اسدی زبالاد چیز ازل سکرت
برون نافه مجوز از درخت. دیگر ده از غیر و همزمان بود نیز ده از زنج و کافور و هم کون جین
زنج اگه فن معنای **زند** ابراهیم پیغمبر عم کو کدن ایان اونی محف. **دقیق**
بکی در دشت دارم آرزویت. که پیشش نور ابر خواهم از **زنیاف** بلبل شمشیری
کلین جودش ایران بیارم و بر روی تو چون زنیاف **زندست** و **زندوستا**
معنای **زند** و لفظ اصله زنیاف است ایدی با معنای مبتدا کبی لفظ اصله زنیاف است ایدی بر سبیل
تعداد او چنی لفظ اصله زنیاف است ایدی عطفه و یا خود زنیاف است بابت اوله قد نفکر. بول
خود باید و اوارا سنده تمام تبادله و در **زندگانی** معیشت معنای کلود و صیوات معنای کلود
زند و اف بلبل عترب فراینده شان خوبی از جهد لاف. سرانیدن از کلوزند و اف
زنده بیوک که قرقج و میب اوله اسدی. بدان شان بزرگ از دما کزد و میل. بیو بستی
او بدم زنده **زند** دیری **زنده** زاد و بیلد فر و معنای در اسکن و بیلش و پاریش عجبی
می پای نمید بر سر فران. با کون فراخ کند و زنده. حواجه سنایی دید و قتی کیر به اکنده. زنده
زند

زنده زبر حایه زنده **زند** درت معنای کلود اوله بر طایفه آیدید که امانست ایدون نمی
دیدر انور و کلقینه زنیاف دیر **زنیاف** کز که بیک بر سبیل بر نه و بلد بر نه طویر و نالکاشه
راشنی را بجا پاسک دمرده و غیره زنده. حاصل اولور اما بومعنا. عامه زایل و بلی ایدر
اورد **زنیاف** بر اقلیم آیدر **اسدی** بواسطه ایدر جز عیالیتی بیان اند و کیرده که زنیاف و بیک
بر بر و بجمع طایفه و قباد اصلا کن و غله و لوز که اچنده بر کونک طایفه. بر طایغ و اردر اوله اغده
در لود و بکش و نغیر و کسبله و آوج اولور طایفه بکر اند تعالی امر بر اوله طایغ حرکت ایدر کنار. کلود
زنیاف جاعنی فرغور بر بق آت طایفه اول طایغن جمع ایدر و العمده علی الراوی **زنگار**
و کوله بیوک بغیر بکی **زنگله** چکر اغود و بر و ف و اوزه در **زنگله** زایل و بلی بستی یعنی قبال
طیفا که معنای کیک و بکی و تو بر کی اولور طایفه معنای **زندیدن** اولی یعنی است و تورد و بندر.
بکر زنده **زند** استیوک تورد اوله **لمسی** **زنده** کلمه تنزیه در و عهد معنای طاعت
مشافعی کلود کال **زنده** زبان بر آرد تیغ نوید و کشت. و لیک آن می جان خواهد و آن همه زنده
انوری دامن و نواز که داخل در عصمت. پای به جاده نور آسب فلک در **زنده** اندن
از و لفظن تخفیف الی شمشیر اورد. استوار اولور **زوار** زنده انده مجوس و کلمه خدمت
اردن شمشیری متیم سبب شجن را نوید نیست. خلاصه سبب جاده فارا امیشت **زوار** **زواش**
زواش معنای آرد مزوی حودانت را داده به رخس. نه ایدر کرده سعادت زواش بویست
صادق شاه که مشیری سعد اکبر در عطا بدور منتزع در اور مزوی خود و فرسوزنده ایدر
فرسوزنده ایدر رانه سندن اند سندن او کون و کیر و شرا و زنده **زواغار** اوده. طهان
کافرا ایدر ایدر اوله اما کز ایدر شمشیری زمین اهتمام او اسلام عجب و دانان زواغار
زواله بر زنده که طوب بکی بر سبیل و در کرمی اوله و غلا خله انک اولسون و کان کرم و بلی
اولسون و غیره و لاسی اولسون مجوسه اطلاق اولور که ترک بلینده خیره شایع او **زوان**
دل زبان معنای زوان دیر زوان دیر باده و قاف و اوارا سنده تبادله و در و هم دلو بکه بخدایت
آزروا و دیا کبی **زوان** **زوان** سکولو پیراق که بجا پیری دمی دیر **زوا** بر طعام در که زندان
اچون و مجوسه اچون بشود بر شمشیری عاصیان کرم و راست او کشت شنج. مجوسه اچون و افر و داد زوا.

و عمده و حوزة عصمت متناهی کلور انوری تاخیر نکند نشود آفتاب اگر آید بر زیر
 سایه عدلت برینهار **زینهار** خراج کذا را و لن که کافزنی معناه **زوار** کوی یوی زبور
 بزرگه التور و انجیل و قیلوله طائرا و لا **زبوه** زایع می آید سندرک بودن غریب و باریق
 دیر **خرق السین** خراج که بر اقلیدن بر باد شاه کند رر **شمس خری** بیت
 ملاذرا و اسلام شیخ ابواسحاق که هند سندر فرستند سوی جنباشها و سایدن لفظن
 صیغه امر و وصف ترکیبی ملکه یا وغالیه باکی **ساکنی** و **ساکینی** یک قریح که آنو کل
 طو او امر و عمار چون می خورم با سکنی بار و خورم و زیاده و باشد خال مر اضی کال است
 در روز و چو نیست روی می نوشیدن کل راج کارست جنبین خندیدن مشکل کاری که وقت
 کل اندر پیشین قدیر جان ساکنی دیدن **ساج** آب و سول خاکی اسدی در و بام آن خانه
 از عود و ساج و کتاریده پیوسته با ساج و عاج **ساجور** است بینه بخله قری آغ پاری
 که ترکیب کوک دیر انوری خصم بر بخت که کهن ملکه شتم کس است که کند خدمت شش مجید با و هم با و
ساختن دوزن ملکه تفلانده حازایه قلب و لنور و زور و سازنده دیر **ساد و ساد**
 ادی اولان لند و غیره جصله بهم و طاش و قریش پیش فغانده استعمال اولور و اگر نند بود و استعمال
 اولور و هم نشانی شمس متناهی کلور شمس خری برای کسوت خدام در کسوت خورشید و جرج کاه
 شمس طرزد و کرساد بولفظ تقریب و ب ساج دیر تصور ساج یعنی حکم به و لکاش
ساده کردن ارتق یعنی غیردن بال یک **ساده** صخره دیدگی قریح قوش که عجم زر
 زور دیر **سار** عنبر خام و حالص که غیر لوش و لاش و ظاهر بود که خان ساحل لند
 بر بروک آیدر که غیر ایوسی نر و اولور **سارخک** او زون ابتوا و یاز **ساج و سا**
رک و سارخ او توکن دیدگی کج چوک قوش و خور حق بود که بیل او اعند نر بهار
 موسمه بیل دیر بوکر تگن و قشند او تگن دیر **لطیف** صنایع ترکیبی نایب از و ج
 نباشد سار در نغمه اوساج **شمس خری** جو مردی قاضی ندر و سیم کرسه شود چه باک لند
 پیشتر و نر **سارک** **لطیف** زمین بنمود در هر صرخه و بر نغمه های سار و سارخ بولفت
 شین بجه باندن دخی و است اولندی **ساروج** بگو تقریب و ب ساروج دیر **ساد**

براق و ساختن لفظن صیغه امر و وصف ترکیبی کار ساز و نغمه ساز یکی **سازاک** دهلر
سازن چرا **سازگار** کاف غزیه ایدالت مقدار **سازگار** کاف عجمی اید موافق و کمال
سازیدن دز **سلس** لطیف و قیلادید را و لقیلنگ ایدل برینه چایدوب سلطان
 دیر و ارباب تورخ ایرنه زمین غشده پادشاه اولن عجم بکلرینه درت مرتبه او زر نه قسمت
 انشدر اراک مرتبه سی ملوک پیشداد اندر اکجی مرتبه سی ملوک کبان در او جنبی مرتبه سی ملوک
 نیان در در جنبی مرتبه سی ملوک سا اندر **سال** بیل الف و نون جمع اولد قده بر یادخی زیاده
 ایدر سالیان دیر کال **سناه** ماه و حور اضرنده هر کسی بهم ای خدای داد جمع بهم نغم آن سیه اسالیان
سالار معروف نظامی سینه سالار جهان قدم رسل پیونر کلوی قلم **ساله** باشین
ساختار صاحب طالعون عیار ندر **سالمورد** حق باشمش **سامان** بونیه
 سامان بونوز **کال** **سناه** وقت است دلم را که سامان کرده کار و ریاده و از کرده بشما کرده
 و معیار جالبده اشوک انداز می و تصویر و سنورک نشانی شمس خری جهان کنده سرو سامان بون
 از و قایع دهر و سر گرفت بعد عنایت سامان و عقل خانه دخی کلور **شیخ سعدی** بیت
 کامران دله که محبوبش است **نیکبخت** آن مکر سامانیش نیست **ساون** او زانند اوج قراط
 در و دیر که بر بخت غریب **سال** شمس متناهی اولندی و عادت و خوی شمس متناهی اولندی
 حق بود که وجه و اعتبار معنادر که بر ننگ احوالند ملاظ اولور اسدی ندر جهان بر یکی سال نکیب
 فراز بست پیش از پس مرثیه **ساون** سانی عقل کل را بسان بام شناس نردبان پایه سوی بام جوه
ساون قراج اسدی شد کننده نزد بکش از باز و زوی بار سنج و چهل خر و کا و والتون
 او اخنه دخی دیر **لطیف** کیرم که بکیری از جهان سا و با خود نری ز نر و سا و سا ویدن لفظن
 صیغه امر و وصف ترکیبی **ساون و ساون** کلمه کاهنه حق و برک فور لر عجم قنه دیر
ساون در بیک و ایک **سایه** کو که **ساییدن** و بیک و ایک و دخی
 بر نندی در یک **سپار** او التی قناع البیت معنا **فرقی** مهانه جوید بر مال خوشن و خوش
 کز ندر از خیره ست و زانند **سپار** و ما و را و التی قناع البیت معنا **فرقی** مهانه جوید بر مال خوشن و خوش
 چو شست شمس خری پرست سا و لا زباده صفا ندره رنج قریب بخورد و زخم سپار

حالتش
 سینه
 سینه
 سینه

سینه
 سینه
 سینه
 سینه

ز عدل است که با این همه زودتره. بیایم نگریم سرست خفته استستان و سندن نقطه
صفحه امر و وصف ترکیبی دلستان و بازستان یکی و ادات اسم مکان در که براسم که آخرین
اولانور و اولید و حقایق و دغه دلالت ایدر کستان و درختستان یکی **ستانه** دیگر کوی
کوزی لطیفی دلخار فستانه مرست. و انهار معارفش غرست **ستانه** دودک
او ذریته یا بلش بوجه یایای لطیف. بسیجی ستون یک ستان و ندید. معانی
لیکن وی نابدید **ناش** او کشی اسم مصدر در ستودن لفظند **ستابک**
قصیده تشبیه در انتقال ایدر جگر **عنصری** بنام و کنت آریه بادا
ستایشگاه شعر و خطبه تاختر **سب** یوغون و فالک **سندن** الحق مستقبلا
الف نون زیاده اولور ستانده و ستانده دینور **سترانم** برآید راصله ستور
بانکه ایدی کثرت استعالمه و او تخفیف اولندی **سردن** بولکر خلیق معنای **سکر**
بویک کراک لور بویک بزرگ را سنده فرق بویک بزرگ عامد رجسته بویک اولندی و برسته
ده بویک اولندی و بویک بویک بزرگ یا سنده بویک اولاندی و برسته بویک بویک
یک اولندی و بویک بویک بزرگ را سنده فرق سابق شرح اولندی **سکر** استرک معنای
شمر فری ز شوق اگر شمری نباشد هزار طفل آید بر می **سکر** **سردن** قصر و بن دشی
که فرزند یوا و لیه و دیر که عینم اولن دشی که هرگز طریقه اتوری ز آید کی خاطر استم چه سود
چون از نیجه خلق اینجا سترونم **سکر** بایک بار یکیش **سکر** اوته پیش جور و عشا
سکر ظلم **ستانه** دودک ذریه یا بلش بوجه یایای طیان جهان جای بنایست
بابانی بگذار باو اینجه بری و یکاخ و ستان و ند. گاه اولور که تخفیف ایدر و لکی نون خذف
ایدر لرتاکم اشتها دی ایدر اولندی **سکر** قوی و زور و فردوسی انا بر اینان برتم
کنه خواه دلیر و سینه برزد مگاه **سنو** اوج قات **سویه** الچه کز کن دید کله قو شعفر
ستودان سند قبر معنای **اسدی** چنین گفت که این مصیبت جای شکست **ستودان** فرخ سیاه کرد
اسدی طوسی بویته سند معنای استعالمه ایدی زبیر که سیاه کند و زبانه پاکه بن لردن نقل اولیده
اما مخفیه کافر سنده و بویک حقیقت ایدی و هم معیار جالیده و دخی شمر فری کافر سنده و بویک حقیقت

ادب اشوبیتی انشالیلیک بکین سنده کاشمر که جان داد بنا شد جای او غیر از ستودان
ستودن اولک معنای مستقبلا نند و او بریه الف و باکلور ستاید و ستانده دیر
ستور طوار اسم عامد رجسته درشت بیلور. اطلاق اولنور **ستور** اب طبق علی که طور که
لمیغنده بلور **ستون** درک خاد معنای **سوه** سرگردان و عجز اولن که لطیفی **ست**
چو کرد و بار جیره **سوه** بماند عینکال شراف **سویه** بکاه اولور که و او تخفیف ایدر سته دخی دیر
ستی بولادی بوی بقی و مور در سوی کند و بیکر شاپوران دخی دیر بویک بویک
و آب سوده. نکیر و زار و نباید فرود. و معیار جالیده شمر فری سکوا و منزه و عشا و منزه برکات
کله و مور و بونقل ایدی و اشوبیتی انشالیلیک. شاه ابام ابواسحاق. ای کلامه و شکر افی
انکر از چشم دشمنه ایم. میز ایدر جاکه آب زدی. آب در خلق بد کالانت. عجب ست از غیث
چو سنی. بولفت بوند دخی و ابست اولندی **سینج** طر و اولن سنده فردوسی خرم آورد
پشت دستان **سینج** سر ایدر. بیکر معنای **سینج** شمر فری بسیج بود و قصه و شیدان
که هست معدل شمر چون قوی و **سینج** **سینج** آلی بقی درم استر لفظند و تخفیف و شمر
شمر فری. بادشاهی پیش کیش. بیکل ماق نیست نیم **سینج** ستریدن لفظند
صفحه امر و وصف ترکیبی اسم مصدر دخی استعالمه و جدل معنای لطیفی ای بیکر بیکر و فو کیش
این **سینج** نکیرت بی چیزه **سینج** جدل بدن که کرا و کود بیلر لطیفی ستانده و صف بدست
سینج معنای خودی **سینج** زای عی ایدر طر و کجلاکد ماسور که جلا بیکر الکر نذر
نفرم ایدر **سینج** دیر **سینج** جدل **سینج** طر و اولن سنده بولفت هم را ایدر و
اولندی و هم خالید شمر فری بویک کوهیم حربه **سینج** چه غم از مست بفر از تم تیغ. بویک سر دم
ز مهر آزاد. سرفراز و کثاده و دست و **سینج** و داغ باشد دخی دیر **سینج** قائلوارک یعنی
خواست اجنده ایدر دغشرفان و و دکی گفت فردا ریشم او را پیش تو خود بیا ستم از ریش تو
مروقی بجلد که من از فرقت تو با کیم چون جرات که بد و باز خود کرم ستم و معیار جالیده اول
چا عتر آیدر رنج بولش اوله و قایله ایدر دغشرفان **سینج** بویک بویک و بویک
کشت چیم و دغشرفان بولفت هم شمر بولفت و ابست اولندی و هم شمر بولفت

سبب پوش قرالریان و بشیر و ملکیت سبب و در هر مجموع از لری و عورت لری قرال کبر سیاه
 پوشان در لری شیخ نظامی هفت یکم نه بطرفه طور غندن طشره حکایت روایت بلدی والود
 علی الراوی سبب **روز** قرال کونود مکا دلور سبب **کاسه** بخیل و ناکس از غار ادلر
شرف الشیر شین ساکن کلد نوک آفرینه ال معنایه الحاق اولنور اولافیه غایدر
 اسموکل آفرینه اولافیه و الله معنایه جانش آنوک جانیه سرش آنوک باشی فعلوکل آفرینه اولافیه
 بمعنویت معنایه دیدش کور ذی آینه دیدش کور دم آینه بندش کور آینه وادوات و روابط
 آفرینه اولافیه دخی بوقیلد ندر لری لطیف بر سر دم بکویت اگرش نصیب باشد چو دلیل بخت مشش
 کرم جرایعیم پوششک باقلنی بعضی طایفه فخری اولافیه ابرر و بعضی طایفه کسر بد در کاه اولوکه
 وزن فرور شدن او و سکن تلفظ ادلر اسدی تن فخر را پای بایدم غشت پس آنکه خلی ای پیش
 جنت و خوف مددن و نای علامتدن مکره بونکل حکام نای حکام بکی درو بوضیفه ان
 و نون جی ابرر جان شان و سرشان و دبدشان و برر نای علامت اسم مصدر در که امر بجرر مکرر
 مشش را نش و پیش و برورش بکی پوششک باقلنی مکسور تلفظ الانی کوک **شاپاش** تحبیر مک
 اولور **شاپانک** شاپانکل لفظدن تخفیف افشدر ان شاء الله شرح اولنه **شاپوران** و **شاپوقان**
 بر نوع قتی و مورد بر لاد بکی صوی کند و به مکرر سکور و بعضی یلر و اکاسنی و برر **شاپرک**
 قرون و بر کلر اوت که صید قنده لجاج دمکل معروف **شاح** بونیوز و بدان **شاح**
 بونیوزک و بود توکل چو قلعندن عبادتد بر زیر اگر زار لفظی دانت اسم مکاند بر اسموکل آفرینه اولافیه
 لا شور اول شنه اوراد من اولد و غنه دلالت ابرر آفری و ف خلق اولن اسم اولافیه زاسینه
 ابدال اولنور و شاح و شامبار و کسار بکی **شاک** اکلیل لکک و بکلر اوت که غمی برینوز
 من بکی اولور **شاد** سونان که **شاداب** سونو و تازه و تراوین و زکسی توکنی حمد و شت
 شراب بود بسان بکی سروش داب بود **شادان** سونان که شادیدن لفظدن صیفه مبالغه فاعلدر
شادوبان و **شادوران** و **شادوان** اولونو بلوکه او یوزنه و شدر بعضی دیلر
 که کونود کور که بادش مکر و او بکلر و کسرا پر د لری و او بکلر و کسرا پر د لری او زینه و لری
 سوادبی جم اخم جوز و بر هر خ شادوبان دارایی برآمد شاه قاقم پوش ازین ایوان سخی پنه

ز آب کور دیار و بیاد باد افرا **شیر** کین بتاند شیر شاد روان **اسدی** بکی حسروی
 شادوان کونه کونه درازش میدان اسبی فزون **لطیف** اچا کور و پیش شاد روان
 یکم که رقیق و زینت شادوان **شاکام** و **شاققان** سونان و فرضاک اعلان که **شاد**
کونه اک معنایه کلور اولافیه و جاد و شکی کچا ورتنر لری عسجری جهان که برده از پیش
 شاد کونه من کمنون شد دست و اج توای بوی فاش ثانیاً جالوب کونود کور ادن عودت
 شمر غری بر طایم جلالت کیدان بجای حارس در بزم داخل و زنت نایب شاد کونه **شاد**
 بر معروف طاشدر شایخ عدوسی دیر بر قزلبه اولور و جکر دسمنده و زم دخی **شاد** اولور
 متناطیر طاشنی بخر بعضی حاهن طاشنوکه شسی بخر شادخ دوزلر **شاد** و در ای
 آغیل لطیف دلکشت از علامت حطت ایدوار چون برر کر که می شود از شاد و در شاد **شاد**
یلد سونکل شاد شدن معنایه **شاه** دلبد **شایدن** صوفی **شاه** سونکل **شاه**
راهن قاقم شانه معنایه **شایدن** اشک نول معنایه **شاکا** سوره انشاجرتنر ایشیلر
 اصله شاه کار ایدی یعنی بکاشنی کاشی بکفی طاعت و بریس بکفی سست ضعیف راست
 کوبی می سوره شاه کار کفی **شاک** جری انوری **شاک** در کوی منیر پاشکان کوی
 اقطاع قسیم شاک است **شام** افش و فقی **شاماک** نیم نه فغان که مکانی نوگیر
شاش و **شاموش** بر نوع آغ نراقدر اکی در لور اولور بر در لوسی صناعی اولور بلا کوبی
 باره اربعه اشکاسی اولور کوب شاموس دیرر ناکم طلق اشده و غی سبیدن کوبی ایضی
 دیرلر بر در لوسی دخی غایبده بیخی اولور در کور جکر اسکوت بکی پاشور صوبه بر اقیق بتر
 اولور **شان** فارسیده کوچ بال شمد معنایه لطیف لب شکر مزاق و انکین شان
 مکرر خوانش از انکین شان و ابر کوی کوالی که اولد و کل بال دورنه او در لری فرس دلنده و ترک دلنده
 مستحلفت در و بیکو معنایه دخی کلور دقیق خورشید تیغ تیز تراب می دهد میرج نوک
 تو بر شان زند می و ضمیر فایو ک جمع در ناکم ذکر اولندی و شاییدن لفظدن صیفه امر و صین
 ترکیبی لطیف دیدش ریش شان و سبت بر شکر رفت از صمد که پرس و عرب دلنده الف
 همزدن ابدال ایدوباش معنایه شان دیر بر فارسیده دخی استعمال اولور **شاندن** شاییدن لفظدن

فی زمان

قطندن اسدی ندارد جهان بر کمال سان شکیب فرازیت پیش از پس و شیب و صیغه امر و صیغه
 ترکیبی لطف از بزرگان کریم و صافی نصیب آدمی شوکر به خلق و سکر شکیب **شکیبا** صیغه
 مبالغه در عبور و رفتن شمر فزنی بی توجه کوزه باشد آرام و ملک و ملت هرگز نمی بود که از جان بود **شکیبا**
شکیبیدن مبالغه شگفتی متنا **شکیل** یکی معنای کلور اول و طو شگفتا آت یا غنه کجور در شکان
 تعلق که مال به سید جلیق فی سنده استعمال و لوب بویله بازوب باشد به لغت و شمر ثابا
 اشکلک و یکباری مثلا اول که چادرک تا جوی فی سنده آنو کلا بر کور و طو شکیب آتو ک یا غنه
 آنو کلا بفر کمال صغایه بدان که بسته کنی از طبع سوزان را **شکیل** و از میان بسته بر سر پای **شکر**
 فو به **شکوب** نهد و س که اشد نور شمس فزنی پیسید بشود از صفت و شکوب شب
 نیر و خیال موی و شکوبی **شکنه** بیکه که انجیل و کالت لند را اول که همان صا و در **شکر** سکر
 هو کلا از حق دخی و بر شمس فزنی جایی دهد نظم فلک سکر سلالین شایسته فاق بود و سکر
 از معدن شمس عالم بک با بندند همچون فلکی بود ای زده در فلک رود یکجی جو پیش از نکر در
 بخش **شکر** فرومانی موخر بیان شکا آفرند بن الف اشباع در **شلم** ایغ پی صغ معنای
شکر سکر شیند اندام و معنی متنا در لفظ غریبه بحر الغیر سوره و وادین عده کلد و یک پسین
 ابر و اولوب بیان اولدی **شوار** ای طون **شده** غنیف لامه سنا غلر و ک قایل و ک
 نبل قود نکلر بر لطیف دهن باشد تران را فلفلی شود عید جز و در شده **شده** تشدید لامه
 مور نوک و بر یک کس متنا **شکوب** و **شکوکر** دمو و کن که طیب از قنده سکر و یک معروف در **ششم**
 چارخ که انجیل خام کونن در که و ابلر یکبار میمک جندی بدی کتم و صند و ابره کریم شینباری
 صغنی ششم فرست و شمر فلک بویله با پوشی دیونقل یلدی و هم نقرت بعد متنا کلور ویدی و ابلر
 بیت لید انش ابلی جاملان بر استران بود فاضلان پای ابلید بر یکشم با سنبهان جلد انش و قرار
 و ز غریزان جلد ادویا و ششم **شما** سیرج غنیف خطاب **شما** صغش عدد متنا و شمر دن لطفدن
 صیغه امر و صغ ترکیبی و قیاست کونن و ز شمار و بر بوم الحساب متنا لطف ای بدینا سیار و
 روز شمار و بیج و این قصه روز شمار **شمارا** ستره **شمار بدن** صیغ **شماران** فغان یارون
 و اغنودی اعلان که غنوی زان ملک با نظام و این ممد را بقا زان دوستان بحر و این دشمنان

شمار شمس فزنی زغانه نو موافق کند صیغه طرب ز صغرتو مخالف بود همان شمار **شمر** فتح
 شینید کولک شویله طوب طلو اول **شمر دن** صیغ متبلا تده جایزه کرات زباده ادب شمار
 و شمارنده و یله و جایزه که انش شمر و شمرنده و یاله اگر دیر سکر شمار و شمارنده شماریدن لطفدن
 مشتق و بریندر زک شماریدن لفظ معتبر و زرنه بنا اولان معده قبلند نور بازیدن و سازیدن
 یکجی **شماره** اول غایج که عاده تحریف ابدوب جمید و بر کمال صغایه زنی را تا
 مبد و مد سنبیل زلف را شانه می نمیشد و بکل و لاله داده اند کور لب شیرین و سینه زهاد
 شمس فزنی زمین بیایغ یکبار که غیر گرفت نه زلف یار مکر بود با صبا بکنار جو زلف من و شکر پی شمر
 ریحان جو قد موش و سرفراز شد شمشاد و شمس بیتندن اکلور که شمشاد اغاجی و کلد بر ک
 برقرار نکلوا غدر زیر شمشاد که عمو یک شمشاد قدندن اشاعه صغش زلف بر رسته بر کتور و
 و هم اسدی طوسی بر قن انجدر انش آت لرد و زلف کازر زرقا غی یکی دیونقل یلدی شکم بزم بر
 ده سترن اغاجندن و زلف شمس فزنی معیار جالبده شمشاد اغاجدر دیدی بویله و زرنه قتل و لاله
 یلدی انش ابلی **شمشیر** فتح شیند فضا و لنده و کسر شیند عاده دلمده قلیج **شمش** فیم شیند
 تافله صغیر وید کلری دارد که طیب به قنده مود **شمشند** پور و چلک دم که مر دار قوخر و دخی
 بشول عورت کاد ویری قوخر **شمن** با طیان کافر و دذکی است پختنی گرفته ایم همه این جهان
 چون بنست و ما شیم **شمه** اول سود که انجک باقی قانور رخلد فده مکره عریه اکایس دیر
 فتح شین ممد ابد اجوف و مهور الام وید **شمیدن** کوف کوف مولق سوز سوز لادن و هم
 اغلندن و هم اغلی و قغان لک متنا کلور **شمید** و شمش موج برزد و جوش زول جوش و زول شمش
 ووش و ابریکر متنا دخی کلور ویدن یکی **شفاق** کراوی بتا و کنار مت ختم ارام کبراش و ازین
 جنبی ششم و بیوش اولن متنا دخی کلور **شقیق** نازلف او بدیدم شغتم و شمیم **شجید** صیغه
 ماضی در که بعضی تم کبلر مصدر مقامند استعمال و نور و اسم مفعول متنا دخی کلور شجید ویر و شجیده
 دیر بر لطیف با کرم وجود او بکر باشد لیم با خور و جوش و قتل چه باشد **شجید** **شن** تاراج
 و غما **شنا** صوده بوز مکر متنا و اسم مصدر و صیغه امر و وصف ترکیبی اسدی بدینا شاهون
 ننگ آورند بشمشیر یا شمشیر مکر آورند **شنا** بد بوز کوچ **شناختن** اکلن متبلا تده فاسنه

قلب و نور شناسد و شناسند **دینوز شنار** فراسون دیو کلوی اوت که طیب لم قنده مورد قدر
شنار و شنار اخرنده رابله و والاکي وجهه بید موی لغت در مود. یوز مکر معناسند
اسم مصدر در شمشیری محالان تودایم ز فرط بختی **کند بکس** در لجه سنار شنار. چوقار
گشت تبوکی درون شمشیر دروشن شد احوادث افلاک زبنا را دی **نار شنار و یوز کج** **شنا و کوردن**
یوز مکر **شناه** اخرنده ما، مفلو فلا اسم مصدر در شناس معناسند **اسدی** چوغوام زی در دانند را.
مربی دیدر یای معنی شاه فتحا کو که باز چي سنی وصف ادر که هندوستانه کلن جواهری و قاشای
علی التفسیل والتجیل یازدی **شنبلید** سوزنجان بجای که در برنجه انواع در چکدم دخی جلا انوعدن
برسید **شنبلیل** بوی حلیه معناسند که جویب چشند در **رشنج** مری انوکلا کاغدم مری لولودع
انواعدن در عمان فراکنده بولنور در لودر لواد لور سوي بورمه بورمه اولور و دکر می و مدنی
قایه و مفند چیق اولور مجموع شیخ در کوزاد دیسند در **رشنج** فتح شنبلید شیخ لفظه تحقیق اولور
نظر معناسند که بعضی بر لده هر که دیولم **رشنج** کسر شنید اوج سرون معناسند. **منجیک** پرو و در زی
و شکر شینی کو بی بکه کند لور. بعضی بولفت هم سنی مهلا باندن روایت اولندی هم شینی مجمر باندن
شنجار اکلیکه دید کلوی اوت که کوکی بزله در قان بکچ جوا جیار و موجب لرا نو که کوکینی استعمال
ادر لور هوا جوه دیولر **شنده** قوش بیدیه شمشیری کلک من زند خوان باغ شناسند. که در اموج خانه زند
نکته نایبید زاید از **کرچ** دایم سیاه دارد و **شنده شنوف** جلد شمشیری از هیت تو ز موش توچ نو داک
چون ناله براید ز مصاف تو ز **شنوف** **شنک** حرموم معناسند کلور که بیلوک بوند دیولر بوشکور
تا که کند احوارم تا کی زند او شندم. **فوسوده** شوم آخو کوز آهن و از شنکم و شاهد و مطبوع و یوزین
حرکات معناسند کلور ظهور قاریا کند سناه تو بازی بجان حرم چنانک **مقلد** لشکران شاهان
چاپک و **شنک** و بر کوبی فتی انقدر املایش بتی عریجه عرد دیولر **منجیک** ای تو شوم که بشکنی سرور **حک**
دی تو جوزد که همجوم کنی **شنک** **شنک و شنک** اغزلو ادر در شمشیری نو زد و در امرن
اطراف ملکه کرد چنان که محوشد ز کتب نیز نام **شنک** و **شنک** **شنکار و شنکار** اکلیکه سنجار معناسند
اخرنده راء مهلا ایلدخی و لامدخی لغت در **رشنک** زنجیر **اسدی** جهان گشت چو ت
ایرالماس ریز شد از خاک و خون باد **رشنک** ریز **رشنک** شاهد مطبوع و شیون حرکات

16

مشاکلور و حرامی در اهرن متشاده می‌گور **شنگونه** بر جزییر، نوک آید بر هند و سنان جزیره لر
ندن اند، مارین و مارینه ادلوار و عورت کسی با کوز بر چهار و پنجه گوشه و کنبه لر و چا ط
قلر پیش در که هر بر طاشنی بیک کسبه قوسلر غرق اولور دی **اسدی** چنان بود هر سکر دیوار
که کشنی شدی غرقه از باب او بهر دوتن این کاخها کرده اند چینی سنگها از کجا آورده اند ننندون
نام این هر دوتن بدان مارینی مرد و مارینه زن **بند** باری کرشان دین کا کسی زن و نوبی
بودند هم باری **شکنه** تو خا جکه کار در آنو کل بز پور سر و مندل که قاپوار دینه براقور
محکم بغلور اهلر **لیبی** شکنه بر مرار از جالو نارا است باشد و هوز از **شوا**
اشکن منده با فله سمیع **شوا** **شودن** اشتمک **شوشه** احمری عطیه دن **شوا**
روزه که ریتقا چند کوبی کوشا ط **بنکون** د کس از کسم افروشه **مرا** روز نوبه بود
دارد چنان چون در دمندا ترا **شوشه** **شنه** بیا که انجیلر وک آلتند ندر آنو کله همانا نرلر
کوشتان لغت در **شنه** کوشیده و نو نوک شدنی و تخفیفنی جایز آست کتخته منده دیر صرهل
مقا **شمس** **فخری** زهره مرتج خاله خون شود **چون** زنده در زم بکرات **شنه** **شیدن**
اشتمک **شودن** **مقا** **اسنو** که مستقبلاتی **شیدن** **ن** مستقبلاتی **بکی** **نقرا** **طاتور** **شوا** **فا**
طوب دید کس **فوش** **صباری** **شوا** **شوح** **کبد** **دش** **مقا** **شمس** **فخری** **بر** **نوخ** **وقته** **بود** **ملک** **بک**
شت **عد** **لر** **آب** **نیچ** **ن** **ملک** **از** **نوخ** **و** **ملبوع** **و** **یا** **فهم** **او** **ن** **کسبه** **دنی** **دیر** **بر** **تر** **کجه** **ایچی**
فانور **نلور** **شمس** **فخری** **سهر** **گفت** **جو** **بخت** **شمن** **سهر** **دی** **روز** **شود** **مقل** **بود** **گفت** **مال** **کول**
غوفیدن **کی** **اولق** **و** **یا** **فهم** **اولق** **شودن** **اولق** **شدن** **مقا** **شمس** **فخری** **در** **دولت** **وقته** **سهر**
بکدر **رج** **امن** **نیار** **ست** **که** **بشود** **شور** **طوز** **لو** **و** **او** **ز** **کو** **و** **کر** **و** **رفت** **و** **آ** **ت** **باز** **اری** **که** **اکا** **بکر**
یر **در** **شمس** **فخری** **اکو** **عوت** **کند** **دیر** **عالم** **نباشد** **در** **جهان** **دیکر** **شور** **و** **شور** **مالیا** **شور** **ید** **ن** **لنگ**
اسم **مصد** **و** **صیغ** **ار** **و** **صیغ** **ن** **کس** **شور** **با** **معروف** **شور** **جورق** **یر** **کانه** **اکی** **و** **ایوا** **نر**
اول **شور** **کز** **اجی** **یلن** **و** **که** **عرب** **یک** **اثر** **دیر** **شور** **ین** **فرشمنق** **و** **فر** **شدر** **مق** **و** **بولنق** **شور**
نیز **که** **جای** **و** **ک** **دنی** **دیر** **شوش** **کشتن** **و** **کجه** **بولی** **که** **کو** **بکدر** **دیر** **شوشیر** **قاند**
صفر **که** **طیبا** **قنده** **معروف** **شوشه** **بکدر** **التون** **دن** **کشدن** **ا** **و** **ن** **دن** **صق** **بکی** **دو** **کر**

شور
طو ز نو و اوز کو که
باغ سینه ن ایله سینه
بوتنه قاشور
شخص ختمه کند بیخ
اگر بوسه کند بیخ
بکشد در جهان دیگر
شور شور

واجده دخی استعمال اولور ترک دلنده اغاجده شایع اولور و لکریو کلن بر لر بچی اوزون
جیق قورلر شوشه دیر لر **شوغ** اولکله ایق قابندن و بلنه و بیدر صابندن و یوکلنه و قتی
ننه طوقندن اعضاده بو بنزکی قص قتی اولور شغه دیر لر و شوغ دیر لر شمر قتی قع نا
خورد، چنذا زنده صد بریشم برسد ایام آروغ، طعام و دوق ذوناق مرغ و طسوا
غذا و نغلا ملان از سماروغ، ز پس هلوک بر خارا بجم، جوری خصم نه شدم از شوغ -
شوغا و شوغاه و شوکا و شوکا آغلا غلده شکاه ایدی و اوله یا ارا سنده و کان
عجم ایدین ارا سنده فرس دلنده تمام توام و بناد و اردر لطف چو کر که در دیر و قشوغا
شبان اندر شبان اندر شوغا **شوکران** بلدان دیدکریا دت **شوکر** قرا بوزات
اسدی، سهدار بر کرد شوکر زجای، کشیده بکین پنج کشور کنای **شوله** ستاخی پروک و قا
مچله وک زبل قور دجق بر غار، بنم کرده، بر دی بریش پیش کشت **شولک** سال نو خوله و بر بخت
شولیدن در بودر و اندیشه لره و دوشوب و متغیر و قارش و مرش و لوق **شومیر** نطس که
بعضی برده، هرک و بعضی بر لوده و لهن دیر لر لطق اندر اصلاح دلت ندیر کن، تخم پاشیدن
بر لر شو میر کن **شون** بیکر که کوکلکوک قولوغه دکر لر فشر و خشمه متقا **شوند** چو کلندر
که باز و نکلا صافند در شوهر و شوئی، عورتکری زوج متقا **شوی** فسلکه حقه تکر ایلمه
دور تر لر شو و شویت و شوید، طوق اویه شست متقا **شویلا** قوان چککل آغی بر جاک
متقا **ش** اولو سلطان و شطر بخورک ووشی و کوباکوشاه لفظندن تخفیفه و شمر
شیر قنت بکک لر کند اوز و یه قوش آتوکا ایواجر حافظه شکر خدا که باز دین اوج بارگاه
طاووس و شیری شود میت شهرم **شیر** قری عور شکر متقا **شیرلو** کدنه **شیر**
کوچ بال عریده و بکده مستولفت در عریده سینک فشی و فشی جابزه و فار سید فتح شنبه مشهور
اولور **شیردانه** شاهدان لفظندن تخفیفه و شمر که عفا ده بله مستولدر **شیر دیوار**
بوده و دیواری که پادشاه لر و دیکلر و کوا و اولور وک سرائی لر جوری سنده بود و در بر
حقا اولور که اندن اعر و جبه همان اول سرائی غلده مخصوص اولور غیر لر دستور سز کر مکر و لهن
شیر فارسید مشهور متقا استعمال اولور کمال اصنافه چون سایه بر دیک سرائی قناعتم

چون

چون مرز مرص شهر نازار بنیم **شیر** سلطان شهر بر و شهر بود اورد
بای آبی و فرس ایدر کند و دخی کوبنه **شیر** انجور کلدی و ایوسی کمال اصنافه
کتاب و خزینه زر و کمر نه من نیز عجلو لوی شهر و انیم **شیر** نطس که بعضی برده
هرک دیر لر حواصی فنی ستره حق می کوبد که د، ناده، مکافات دهم آن حق ندی و سراسر
پاشی شیار وین نه شرط مؤمنی باشد که در ایمان تو حق من خابن غایب چکر و سرکن استوار **شیرک**
قوداش قانیه دیدکریا دار و دهم جز امتداد دخی کلور **شیر** قنچو کله چلد و کله یقیمی
عریده و فار سید مستولفت در عریده فتح شنبه عیبی **شیر** زنده فار سید کسرله و اماله اید
دخی استعمال اولور شمر قتی یا سب شاه، برق با صند که شرف کای بودی پاشی بدست
برد شیر، کسر میر کله انیشک بوقش خابنه سنده استعمال اولور شیر لفظندن تخفیف اولور
نون خندق فتح اولور و خندق اوز و خندق اوز شمر نشی و شمی بکی داشنه و الت متقا دخی کلور
زیر و فز و بکی و پاشی چوزنان سرکشته متقا دخی کلور شیر لفظندن تخفیف اتباع و مزاجه
طریق سنجی کا عطف ایدر لر روزه کی شیر تو با قرار و قرار تو با شیر **شیر** فرزند ایدی بنو اندر شیر
شیر طوق اویه لطفی بنا دت و زاک عمارت غمی سندا قاضی است **شیر**
کشت آفتاب متقا فز و کجه بر و کشت لزان سوکتابنده شید بر آید بکی پرده بینم سید و کشتو
بر آد دخی که خورد بر لفظی آتو کله ترکیب اید و بکجه بر اسم قلوب کشت اطلاق ایدر لر خود شید دیر
بالکوز موز و بالکوز شید اطلاق لفظی کت اطلاق **شیر** دلدو دیوانه متقا **شیر**
اعلام بحال دن در بر سی شید اسباب نور بن جشمدر که نادلستان پادشاه اولدی اسدی
مراد کشت شید اسباب شادی دوداد و جشمدر کشت **شیر** کسر میر کله سود لهن متقا
شیر اماله ایدر ملان **شیر** حوال کوشه سی **شیر** مشهور و معروف بر شهر آید
و سوزش بو خورده دخی سیر ازی دیر لر و بعضی دیر لر که سوار طور قدر عریده و پارسید متقا
نفت در **شیر** که طیب قریب اید و ب شیر ایلچ دیر اول ایلچ در که سودده اصلخشی اولم
بعضی قرض ایل و سون دیو **شیر** اوزن اسلان اقدیمی بهادر **شیر** شمر و غن که
سسمی اغی در عامه اهل فرس شیر عت دیر لر **شیر** و شیر خ شیر **شیر** بوکول هندوستان

لغاورایی و طاشی قرار داد و لور سار د لغه های سودا و بلغم سود و ریف طیب و شیطانی
 هندی دیر لور بصل و خربز در دیر لور **شیر خشک** اول که هوا و لایتند سو کو داغاجنه یاغ
 عامه تغزین ادب سر حشت دیر لور تا کم سین هله بایند شروع اولندی **شیرین** طلوع **شیرین** کار طلوع
 و هم ندیم نکر ادب شیون حرکت لور اند و شیون سوز لور سوبله شیون کار دیر لور **شیر** بر
 انجدر سندن ستان دن کور اندن ایرای لور د ز لور و اندن ذون بایند فی اطلاق اولور
 سدی دو مده کیندن چندن شیون و عود ستاد بر زین و سیمین نمود مهر اج شاه ضحاک کوندر
 دکی مدایا حله سندن **شیر** ز سکر ن تعالی عسقری جواد و قننه بر انگیزد ز زمرگان قشیم و خون ریزه
 جهان از قننه کیمیز رشود کیمان سوبی داور سوبی آن حکم که از دوش بن آدم بیار اند عالم
 هر مؤمن بر من شیر **شیر** ز **شیر** ز قیابا سونک رملی در و بد که سودی در زبراکه بارانک
 قول از دار دیکل ازون و کور و کل صوح بیوض **شیر** اول دلوک که کازر و با سحانه افند
لطف جوبهای کوس زد دوران مرا که اریکی جامه را کازر زادی کشتی سر اسر **شیر** **شیر**
 سر کور دیکلری اوت که نغریب بود و بطنه دیر لور **شیر** متغیر و فارش و شیر و لوق
 مالوک و غلوک و اکثر اشیا نوک صغیر واقع اولور **شیر** بان شا هملوک و سحاطی شخص فخری
 کیمان برای سینه شدات روز بار از کشتزار اجرام آورده بادر **شیر** دلو که
 بنایدن آزر **شیر** لبا پر خ **شیر** ایت بالقی صر تنده اغ غلط لری اولور شخصی
 چون سمندر کند در آتش های کمر برد نام شاه ماهی **شیر** سیمی و دلو و دکر
شیر انیش و اشغ و انت شب یا بله و اوار اسنه نام تو ای و تباد و دار در شیوا زبان
 فیص کشتی **شیر** افغان و غلوق **شیر** طریقه و مجوبلر و کمر شومسی و شومشت **شیر**
 آت کشته سی صیل و انت **لطف** عدوت و بشنود ز آب نوشیده بشا شد خون مجید بدیده
باب حرف القصاد حرف القصاد صفت اطباق و استعلاء و صغیر جمع اولور و فی
 سبیدن غلظندن مایه دکلر قیاس بود که بر ملاصت و لطافت او زین و وضع او غش و لده
 هیچ وجهه کلمه پس او که صادره کلمه در اکثر بود که غیر دلقون مشغول بود و او که فارسی می بود
 اصله سین ایری صکره عنیه لفظ الفنت طو نلر غلظت ایدوب صادره تلفظ ایلور و صادره یاز دکر

شیخ ان

شیخ ان مختلفا میا لور و کلمه و شیو زبان اولور که یه سینه تلفظ ایدر لور و سینه یازر لور
صاف صافی لفظندن غلظندن و غلظندن فار سیده حق استعلاء اولور حاقط
 کوندر که بر کف کل جام باد صافست بعد هزار زبان با و صافست **شیر** تر هندی
صباغ قانع بنوک فارسی سینه در **شیر** بر اوت آیدر که آنوک عصاره سین
 طو نلر عند الاطلاق عصاره سی مراد اولور ایوبی سقوطی از بر سنده کور صبر و طو
 دیر غایت آیلو سبیدن شاعر شمر نه حق استعلاء ایدر لور عسیده و فار سیده متولد لغتدر
 عسیده بانوک کسره یه جایز و نکوندر جایز لا تحب المحی المحی قرانت کلمه لرتبع المحی حق
 تلفظ اصبر فار سیده سکونید استعلاء اولور **سدر** یوز مایه مقفا فارسی صیح در
 اما اصله سبیدن ایری و هم سبیدن فی لغت تلفظ اولور و یازر **صدا** میان دیکلری
 بیکر که خشرات بعض دن در حق اتقیری اولور و غی سبیدن صد پای دیر لور **صدا** بر نوع
 کل در **صدی** هزاران صف کل دیده ز سکر ز صد برک و دود و روی داز هفت نکر
صدف مشهور انجوقا بنه دیر لور و حقیقته آنرا مثالی نه فار سیده مهر و مر جان قولانی بکی
 عند صدق دیر لور **صدف** کوباکو او نه و کلو کد دیکلری اوت که نیچه در لور و لور سینه دخی
 صادره دخی لغت در **صدف** اول بهادر که صف بر تر و طاعنیر لفظ مرکب در اسم و احد قلتم در
صدف نوح روی مقفا **صدف** بزمین دیکلری کمر موک قوشچو که ضرورق قرالغ
 بابلستانه دیوار لور جالور سنده و جالوکرا چند حق اولور صفر اکون لفظندن تفرق او غشدر
صل ما قننه دیکلری بلان که دیکری یوزا و لور یوزن کورن و آوارین اشیدن
 همان یوزا و زین و دوش و بی و لور و اکثر بود که اولور دیکر که مفر و ای سنده اولور
صلا و صلا یه اوزرنده مشک انجک طاش **صغ** پس انجندن سز و جتر
صنوبر جام غایب صوطل جکندر **صغ** و **صغ** حرف طاء دخی مقفا طاق
 و صفت استعلاء و صغیر جمع اولور و غی سبیدن غلظندن خالی دکلر بر سبیدن فرس لایه
 عرقای تا او خور تا مایه سنده اکثر یز لور حق غیر دکر و قرانده واقع اولور لغتدر دخی بود
 ایدر لور **طار** قوا او که عاده غریب ایدوب در لور و هر سنده که اکابر بر سبیدن شبیه

صغیر
 یوزن و لور
 سز که دخی

اطلاق ادر لر آنوری از عالم کبریا که عاست . چون رحمت از دشت ترجم . و از پی کبریا شایسته
 تا غایت این روزه طاهر **طاق** مصدر مشتاق و قات مشتاق و یک طاق و دو طاق و
 سه طاق و بر سر و تک مشتاق و که عربی فرد بر کمال الصوابه طاق در واقع ذکی طاق بود .
 خود جهان طاق نبودست و **طالقون** بر نوع آغلو بقدر که اندن متعاش در زیر او کفیل
 یولر کچ بر و آینه دوز لر لقی اولی کشی قرا و اجنده مداومت بدوب کا بحر خلاص بودور
 بعضی و دیگر جیل دکلر معنده شید ظاهرا و نور بعضی دیگر بری فرد در فرد بر بری کز
 بشیل چو غان صید با نور لر و اکثر طیبیلد که بر بالی صفر سودی اید و آدم سود کجا ایلد و بشیل
 چو غانله و معنی او بخش بر جانله اصل لر طالقون اولور **طاسفر** قالیکر قبو قلی در ضیاء
 دن کلو رتا ز کالن رنگی قر ساد و او را کچک قرار و رجاع ایدن کشی غنره طوت اندلایح ایدر
 بنور صفتینده حق اختلافه وار در احمی بود که تمنا و لندی **طباشیر** بر معروف و در وی هندی
 در قرافتن اولور و غی بر لرد و اولور اما معتقینده اختلاف بر و ایدر بعضی دیگر که قاشو که غنی
 بیل اسد که بر بر نه طوقنندن طوشور وینار طباشیر اولور **طبرخون** بر قرل و کلو و آغدر که عامه
 غریز ایدوب طبلنوز بر سر و بیمار حالید قرل کور که بید طبری دخی دیرد و بوتل ایدی شمشیری
 در زمین محذور و خج او هر و و یک طبرخونست **طبرزد** اول حکم کمر که بلته اید و انا لودر
 نیرد لفظندن تعجب اولمشدر **طب** قاله طب لفظندن تحقیق و تمیز **طبل** طوک
 چلر دهل و قش **طبل باز** طول باز **طبلک** دبلک **طبله** معروف شمشیر بیت
 کینه بنده نو و در شمشیر و انعام . طلا بکیر و صد زرب طبله و کوبی **طبیذ** طبعی شاکم قوش
 بوئلده قد نصکره **طرز طراز** قشاک او موز لر نه طلس ایلد کلمی علم . آنوری تا ابدانه
 عمر تو بقید بدوام و از از اجابه جاه تو مطرز بطراز . و طراز بدین لفظند صیغه امر و صی
 ترکیبی و اسم مصدر لفظی منم آن مرد سازش ساز نه جوزد و زکان جامه طراز بنون
 طراز ساز و سلاح منم اندر که طرید بران و کاه اولور که بر اشتق و زیبا معناد دخی کور **اسکی**
 چهل جدم از بد کانی طراز رود از اسیب تازی بر زینه ساز **طراز بدن** لفظ علم که در بودور
 بر اشتق و قلدید دکلر و مطلق دکلر معناد دخی کور **حسری** خود بر او در باز و بران کرد .

خود طرازید و مان بود سیرد و مطلق بزرگ معنانه دخی کور اسدی خود مذکن جابج خود کار
 طرازید دکلر و نیم و بار **طرح** ادو حضور و الحرق بودر طفلد بنده و در هر دیکم انده
 سوا کلتور عجمه ماحل دیر لر **طرحون** معروف بر اوت درار بنیر قش **طرز** طراز قش
 لطیف جامه عمر تو بدست و ام از جلال ایدر طرز داد **طروان** یا یوق که آنو کلمه بو غری یا یوق
 یاغ فتر لر **طرح** بر نوع ادحق باقی در قور و در ایلدن ایلد التور بر صر لر **طریذ** جولان
 تصغیر به صیغه یا و زینه **طرح** تنو لفظندن تعجب اولمشدر **طشت** ککن که اجنده قش
 ن بودر نماز شام کز امواج این در یاید و لای . فرو شد زورق زرین بر آمد طشت سیمایی
طفرای پادشاه نشانی **طغری** ز اغتوسن و یک کلمی قوش که پادشاه و یک کلمه دلد لر
 اسدی بری چو کانشیت دنواز دوش بر ز در فانش طغری و باز **طلا** التون و اکثر بود که
 اما لایندوب طلی دیر لر و طیب بر قنده باغ که بو قند در تر لر **طلا به** قر اول **طلیف** طلب
 لک **طلق** بر نوع معای طاشدر بر آق و قاره قاره اغ اولور و قرار ق اولور کو کب الارضی
 دیر لر قاله کتم اند وجه من حل الطلق استغفر عن الخلق **طوک** بزرگ و ستر قافیه بنده
 اعلام رجاله نذر اسدی بر از زنگی رخ داد پاسخ طوک که کر کو حکم است کارم بزرگ .
توکک طوطی **هیره** خشم معناد و طیر شدن ققی غضب معناد **طزیدن** او صریق
 تیز دادن معناد و لغت نابله دخی روایت اولندی **طلسان** اول که عربی کسانا دایه دلبند لری و زنده
 بود و نور لر **حسری العین** حق بودر که با رسیده عین مهله ایلد کلمه و اول که استعجال و نور غبر
 لذن متغولدر به غریبات عوام قبیله ندر یک بعضی الفاظ عین مهله ایلد با رسیده شایع اولدی
 واجب اولدی که نقل اولنب بیان اولنه **عاج** فیل سکوی اسدی بیالا جو بر رفته بر بریاج
 بدندان جو و دشانهر بر هم زعاج . بر یوک قرانگی و صغنده در **عجه** خاکینه معنانه
 در عاتق غریف ایدوب قیغه دیر لر **عذب** بلغوث که طبلد فتنده مشهور
 و معروف در **عسر** سر و منای که ترکیب بعضی دلا بنده اند از اغاجی دیر لر **عس** کلن
عروس هر که کل کل که لعل کون دیر لر اسدی رده در رده زان کل لعل کون
 که خوانی عروسش پیرده درون **عروسی** دو کون **عصفان** عروس عمریه لغت

و در ص ۹۹
 سر و دلا یوز لر

کتاب برنده عرفان تصحیح او شد و طایفه اهل فرس جیب طایبی تا او قورکین و اکثرین نایله نیر
کن بولنظی طایفه تصحیح الیدله و طایفه بزرگوار و خوش بزرده او خور و **سنگ** سنگان
دیدکاری فوش عتق متقا لطیفی چون کنی چو مکه در زدی تو دم عینت چون او باریت
سندان قوشوک قورصنی حوصله من **سنگ** ستره بر شوک کوکله ولسون اقامه مطای
و کرا ولسی عظمی بر لدا و لور و روی لفظ صفت است عکک و می دین مصطفی ستنی او لور
عمر حال که آنو که صو کولر انجلی بری برینه چتر لرا و زربنه او تور بر سیمو که فتح سی
جانب و سکو نه جانیه لطیفی آب اینیل از کز کد و رید دگفت من باید عدا ز بهر روده بستند
کربستند شریهان نه ایشان رسیدن زمان **عنان** جلبوری و یا نو که لده طوقه
تایک آنو که مقصود او نیر لره قول او **خنده** کسره کلا دیدکاری جانور که حشرات
ارض قییدند **عمر** او ن و او ز و کور لده مواش کوند و افایه طوتر اسد کب
بوسید از ان پس زمین پیش شاه عزای و کوس اندر آمد به **عورت** و ب لغتند
اعضاد ن ستر انجاسی واجب و لان بره بر لرا مثلاً ارکشوک کو بکندن دین نیکر الته دگ
و خانون کشید بوزن و ابای التند غیری و جاریه لرا ارکشی یکی در الاز خاری و قرن
لری عورت در پارسیده و ترکیده خانون کشی دنگ و لور حواجر شای قدس ستره
جامه بر عورتان پسندید است جامه دیده آفت دید است **عوج** سچان دکنی **عوج**
عوج متقا در اسدکی از ایران رفت بر هر خ عیو ز کور داران نو بهداری نو
ف الفین غاب فاسد و کشی و ارق قلوب کشید اش شمس خمری مران
که نه در مدح پادشاه بود بزرگ دکان روزگار جو غاب غیبی که باشد سرمایه غذا اس وجود
دخون و نعمت احسان فقار غاب **غار** ذاتی اغا جی عیشنه حب لغار دیر و غاریه
دخی غار دیر **غار** ایرتو قنده آملی شراب صبح متقا **غارجی** اول که که
شراب صبح ای و کلامش لور شمس خمری شمشای که او را لیا هست بسوی عالم علوی حاج
مدام غارجی از جام دولت در اندزد دلش هنگام غار **غار** آخر نه ز او عی بد لغری
بیکر کشید بر شمس خمری اصغر نه دان نیز دیگریم جهان لقه دان نیز دیگر غار **غار**

طرفان تار مار متقا **غار** قزل که عورت لری یوز لری نه ستر لری بعضی لری و اکا فکر دیر و هم اکلید
دیدکاری او ت کو که دخی دیر که حلوا جیلر و مویجلر استقال لیر و منو اجوه دیر و کسر و عورت لری
تازنی یوز لری نه ستر لری قز در ب لری از غار و سر نه نیست عالی شعر و غزل کمال خانون
شمس خمری عروان امر است او حقیقت چون سیده است غار **غاش** غابنده خالص
و غص و هوادار اوین که روزه کی خوشی پاک دانی پر غاش **غاش** کس اباش عاشق غاش
غالب این که طاغیر و پانلر و او لور اجنه قیون طو لدر و هم اول که که بر نشنه نکر و طو لدر
قبیل و یا عدا و لدر و غالی دن لفظ دن صیغه امر و وصف ترکیبی و اسم مصدر غار کسی که
غالب شد اندر شودی تو ملک خدای غار او جای رسته دادش و غار **غالوک** که هر نشنه که طو بیکی
بوس می دس دگری و اولافیه زوالی اس ولسون و کان که و سه بوالق لری او لسون و او غلا غنکر
اکس ولسون عسوی کان که و سه زربن شد عاق نامتار **غله** جونا لکه های سیم اندر
غالی دن دوستوک و یاد شمنوک چور یاتی طو لوق لطیفی همچو آهوک جنت را غالد
من برار و زو شب می غالم **غالبه** خوش قنولون ترکیب مطبوع در غاموش و غاموش و غاو
وش نمچون قوش مرش غیار دیر مثال غاموشی کیسی زرد و دراز بر شد چون غاموشی
خام **ز سبز** و چون غیار نه شیرین چو خربزه **مثال** غاموش آتش و زنده شمس خمری مزج را حل با کن
کردند جله فریاں مرکه که بند کانت برست اندر کش پالیز **خشت** یا چون وقت ذبح باشد از پیکر
و مهر در سپهر غاموش **مثال** غاموش بالوش و زدن لطیفی مرد و از حسن کبر کلان و جنت
در سبز زار کرد و غاموش بخور **غاموشک** او کند که که آنو که او کوز سور بر شمس خمری
چو کا دبست خصم برای ادب **نثر** مجد او را مکر غاموشک **غبار** نوز **غبار**
آلوده ز او غار نه ابله بوندری که او کوز بونش کچر لری که میان در **بدل** جونا ولس و تا ولس
مرکز نم نکرد و مکر بخت ناز **غنج** و غنجی **غنجرب** چتور بیر که انده سو اکر لور
آبگیر متقا **یت** بهر تلی بهر از فست کور می بهر غنجی بهر از فست نهان **غنج** غربه و غجم
استقال او نور لغت در عریده اگر مکر که بو غازی التند مرص در ب لری متقا استقال او نور که کوز لکر
مختاتون صایور نه کج شفق و لکم دیر **غت** فتم نمید آینه متقا در شمس خمری مستافضل
شیخ ابواسحاق

نیکردن ز راه دانش گفت. تیغ سرتا بس که زان شد که بکین خسودا و شدت **غفر**
بعمی و مکمل و نور **غدر** اول دالوک فتمه سیده جد و زنه فارسی لغت در بزرگوار و نور
خلیظ خلط دن یوشن و ضعیف اوین بر رده. قنق قنق معقد و لور و اما دالوک فتمه سیده
لغذر غده نوک جمع در میان دکر اولان بز مشتاکم سده نوک جعده سده دیر بر بوسید نوک
کور سن گاه فتمه داله شد و مدافیه سنده استعمال و لور گاه فتح داله رد و ز دافیه سنده استعمال
اولور **غذنگ** ابله و کوبش بی اندام اوین که قریح الدهر همه چون قول بیابان بود چون
مار سلیب همه چون هیز بخوبی و همه چون کا و غذنگ **غز** روسی عورت و جزا و غلان
غز فتمه غنبله دبه زوده کی پس و ناسور کون و کز پای. خایکافی غرداری چون پای
غزاشیدی قنق غنقب مشتاقی قرط لیک لیک در آمد آن نگار. این غزاشیده زمین زنی چکن
غزایما بر بیک در اندر و دیدم در اندر **غزب** سکون را بدوب لغت در کون طوفانی بر مغرب
مشتاق و اوج که آتین بلخیه و یورکن آت و کوزک بوزدن یکا کوشیده نامور علفی و فلجک اغری و مهر
شده نوک قزایک. و قوفا کوکلوک غایتید و یوک فارسیه همان مغرب مشتاق در **غزب** فتح را به
و قوفا اناجی و کش سواق که انوکله شراب اچر لم و شراب مشتاقی کلور و قنقه بر ملت در بزرگ
و کوزک فیل بر دو کلور و شول سو که قوفا کوکلوکدن حوضه قوی ارمیده دو کلور و اول و خ
که آتین بلخیه بو معاده فتح را و سکون را ایکسی دخی جایز در بو معاده و ک جمع برسی فارسیه شایع
اولش کلور اما قوفا معنانه بعضی طلب کتابه نری کلور نیست مستغنی زبانه از زبان در بیان
علم طلب بی افتنان **غزجه** جامیل اسدی بود ابله و غزجه این نیکان. غنبدیم باری بر
بکزمان **غرد** پای اوکی که بود بر لاجنده کوف کوف بل لاسر با غرد دیر با و لفظی ییده و کرا و تم
غیر سزین لطف این طاق و رواق و صنفه و غرد سودی نگین بزاری و در **غرس** قنق
شتم مشتاق روزیک که بر بختی مرا که نکند یکی جافی جافی زود غنسل و مرا بش شیریندن
نقادم بز و نشتم کس **غزغنج** اول عورت که جامع طویله **غز قز** سخنان دکنی **غرم** قنق
شتم مشتاق را نوک کویه جایز و فتحی جاییه لطفی یکی غرم اگر در دم مجرم آدمی شو تو ای بکند غرم
غرم فتمه غنبله ای قیون غصرب تو شب و شبیران بگرد غرم بر و نار هاله و لم از کرم

غزما غراما القطن غنق و لیش و غزیدن قنق مشتاق در مصدر در غزیده اولکه
قنق اویم غنخاک متالطیف قنق تو از در است غزیده. نیک و بر هر چه یافته چیده **غزون**
یشین یین اغتریا علی **غزین** سیتریق یعنی غزه اویم **غزینیدن** کور کور کور و مک
اسدی برآمده ده افکون و کبر و غزینیدن کوس و بیکار و **غزنج** بر ما آشی
برخ وزنده استعمال و نور **غزنگ** افغان **غزو** قزغوشی افغ بود که سکون را به
سرو قافیه سنده استعمال اوله **اسدی** در آن کوه بدیشید و غزه میانش آورده افق و زو
غزایمش بر او تدر که جلا هر و شمعید لیز ایدر ایدر و سخیانوک بوزینه سر کچین و اول آت
در و حای طلاق اولور لیبی جو غز و اشدیشی سر حای و خندان که ده مال از در بکشتیشاید
غزبانک بش که باغ افنده بشور لر بوشکور کرمین بشیادیم با تو غزبانکم نزدیکی چون
رهدت خوش و غزبانکم **غزیدن** کور ملک و قنق آواز انگ **غزید** قیاد و قنق ایدن که
کسای غریب قایدش ازین غز بوز کش و روز بناله رور غز و انم و بصورت **غزید** فریاد و
قنق انگ **غزب** اوزم دانه سی شمس قنق از دست بر شمس سحابه ارم بر عمل
و عشق روید و در جای غز و راز شالیشی بوز شمس خلق و کرم ثا ندر جای محل و عجب
غزغاو بیان صغری که قوی و غنی قنق از اولور **اسدی** در و دشت و کرم بود از انلا
زه پیش دم کور و آهو و غزغاو و پیش **غزیم** فتمه غنبله و ذاک عجمی ابله یکی معنای کلور اقل
فتم و کین و عیب ثانی از مانه سی سوک قنق غنقن عبارت در که بکرم و شیرا کرا خنده اولور
شمر قنق جمع دان که صیت زده تاک مایه پیری و موجب غرم. همچو خورشید در بنور بن جام
چون سبیل بایه اند غرم **غزید** اولکه قزلقی ز اول **غزیدن** بر روی او زینه مطبق
طریق کسای زاغ بیابان کونید خوب بیابان سزید. باد بکل بر بزر بکل اندر غزید **غزیدن**
اسم صوت در که جدوی دعوت انگه استعمال و نور بوزیر بود پس دیر **غزیدن** خرد و یک
پس بر یک **غزال** مردار قنق طمان از دهان قویه آید غزال. بیکشتی نوی قنق
از بهاک **غزل** کس غنبله خطی و بیکشتی و **غزل** کس غنبله ضیانت معنادر **غزلی**
فتح غنبله امرک **غزیشک** را کون بیکشتی دار و در که طیبی قنق معروف در سبهارا با بند و شرح اویدی

خشاك شقی بجای اید غساك معنای در سینه مایل اید و جلد بد مروی لغت در **غف**
 قورچی قاسح جور معنای لطیف بوسران سر برهنه موی غف و دودل که آتش خدش تنوع
غنج ایر قلی شمشیری ابواسحاق به دفع دشمن همی تاب بر کشیده است اکنون غنج چنان
 در جواب شد ظلم از تیریشش که بنداری و را بگرفت بر غنج **غنج و غنچ** پختوری که آند
 مو کو لو دایکی معنای عسکری بهر تالی بر از خسته کرد و بهر غنچ بر از فوحه پیچاه باید فالار اسند
 و میگردانند توانی و تبادل وارد **غنج** سوسق که اسم عام در بکوردن کلن کجی اچا کجی
 دزد کربندیر و یو خا تمکدن که بو کو لو و انوکل شور باد و یو غنچ و یو لو کا دخی دیو و حمالود
 دوتن انجیدن و بقردن مود و کفیک طاسه دیو و سپاهی لویانند غنچ بشاریدن دکلش
 موساخ دیو لر **غف** قوزی درسی کو که توپی قورچی اولاد و دوزکی روی هر یک چون دو
 مفعه کورمان جامه شاه غف سوریشا کلان **غل** باغ لفظ عربی در جعد اغلال دیو لو بارید
 چن استعمال اولور **غلان** التند کیکاری قصه جی کو کلک کمال امغانه تن و اندام یاسینی و حسن
 بساطیغت در غلاله لا و **غلام** قول و اغلال لفظ عربی در جعد غلمان و غلام دیو لو امان بارید
 چن استعمال اولور **غلامبار** اول فاسد مزاج و بد کو هر اولان که که کیم کوزد اغلال سودا
 دوشب شویعت و حکمت محال حرکت را یدر نکبات دینوی و عقوبات عقوبه مستحق اولور
 نکبات و کجده سندن برسی انقطاع توالد و تناسل که قوه جازم اولد غنی سیدن نطقه تظیفه بجارید
 باقی قلو غراب و متعفن اولور انده صکر که شریعت امر بجه مکان خرثه قصد اتساع خراب و لش
 تخمدن نبت و ساعی دخی آنوک استلا فی ابد خراب اولور **امیر غلام** لوح بیک غلامیار یتیم من بدارم
 این مذهب هلاک چادر و کشته بیک پوشم **غلبکن و غلبکین** مشبک قاپو و در بیک که ابحار و دی
 طشر دغین کور و در طشر دغی ابحار و دکن کور من شمشیری اعظم جلاله دینودین است انکست بان
 عد و جوب سمل و ز خشر جوبان کرون مشبک از پی این شد که ناشود بر منظر عالی او بجی
 غلبکن بوشکور رستن و مردن یکست غلبکین درم باز و پام قر از لطیف بروج جوف بهیون
 غلبکین است و مد کیوان او اسرار بین است **غلبه** الا قوفا و معیار جالید سفتان شمشیری
 کراید زیو ظلد و است او همان اساتود مسعود غلب **غلب** کسر غنجد و کوم کوه معنای

شمس قرنی

شمس قرنی شام توپی که دامن عمر ترا بخوم با دامن اید بنافه کج کرده اند قاسبان قمر بلیدی عاوان
 از بهر دیش معصم تو در کج کرد ما ند **غلب** فتح غنجد کیک که قاپوی بغل شمس قرنی
 اباشامی که بر حکمت بخاهد **قرنیل** ادهد حاصبت **غلب** چنان این شد از عدل نوا قاف
 که بر کند از نور دامن غلب **غلطاییدن** بوالق در حصه متسا **غلطاییدن** بوالق در حصه متسا
 بوطا لری تا او خود بر بلکه بعضی برده تا بد دخی بزر لر **غلغل و غلغل** قوفا غلغل
 لوش متسا **غلغل** **و غلغل** جق دغدغه متسا اسم مصدر در شمشیری دیده بخواه
 ملک دایما بر کوباده تا که شک طفسکان مرا خند آرد **غلغل** کیمی جوبینی آن غنچت را
 ملالت نیست که بر سکن و چون فرو سپوزم نیش چنان بدانم من جای غلغل که شمشیری
 اوله افتد بر شمشیری **غلغل** صار و آری که اشک روی دیو بر شمشیری ز بیم شیار دزد
 غلغل بر بالین زبان بر هیچ سخن **غلو** مبالغه دیکه نور **غلچین** بار پوزد بد کلمه
 اوت پوزد به شمشیری قند و فو تیغ و مکمل و قدر **غلچین** **غلچین** **غلچین** راجع به ک
 قرابچین **غلچین** **و غلبان** دلو کج که جیلو دخی دیو بر شمشیری پیوسته مای ظریف نشسته
 بر کفره قمر جلالش جو غلبان **غلچین** سرنیزه از شست قضا و قدر آید پیشش تن بدخواه شسته
 بود اماج لیبی ای که دروز غلبان غلبان ترسم به باید بطاف اندر چه **لطفیت**
 مگوی از زخای این بیرون زار **غلچین** بیا کل بزر از بانک غلبان **غسم** عربه عجمه مشغول اند
 عرب لغتد جمع موم و پارسیده غرا کلور و از اولور کمال و نونلج ایدر لرغان دیو بر اسید
 چه چیز آمده مهره فزند و در که در نیک و بد است با جان نیز و چون بود دل اندر پس غش فون شد
 جوباشد غغان انکه افزون شود روزه کج ای از پی جور بد زمانه شوم بهر شادی و غمان آمیخ
غلم خوار قاپو و جی و او رحیمه جایز در که الله با ناز قافیه سنده استعمال اوله کال الصغری
 چیست این بی غناسی بامن چون نوی اهل فضل را غنچه از عالم و شاعر و قیام و ادیب از نو دارند
 رات وادار و جایز در که الف بوز این و سرور و زنند استعمال اوله لطیف توی اندر جهان سرور
 توی اهل کال را غنچه **غلچین** کوز قق و کز بوک معنای دخی کلور **غلچین** او کو انیس معنای
غلچین او کو لکل انش معنای **غلچین** قیو لو **غلچین** آنوک او پی و قنایوی دید کرای و

غناک غنند قیغوشم غنی خنداوندان شاهی که باشد زمان شادی جان غنده
غن یاغ جعفری عصاره تنگی روزی که هر کلمه بر مود لو کودد زود و دیر مرگی بغشار و ده
 دازیر غن شمشیری محالغ تورامساک و خندم ندهد بقرز ناتهند شرجو کجند اندر غن **غنج**
 فتح غنم و فتح غنم جوال لبیبی وان یادریه هفته مدیکر غشاره شد و اکنون غشاره
 همچو یکی غن پیشکشست و ناز معناسه دخی کاور شمشیری همیشه تا که خوب آید ز جوبان دلال
 و ناز همچون شیو و غنج سبب دهر در خرمی ران من بر حور ز ملک و لشکر و کج غنج
 کس غنلا و هر سرون معناسه اکثر بود در کسب غنظندن صکن اتباع و مزاد بطریق سنجایراد
 اولوز شمشیری بغشارش حیوان و انس و بری هرداغ دارند بر سنج و غنج **غنبار و غنبار**
 اکلیک دید کلاوت که کوکن تازه ایکن کرد عورتلری یوز لونه سرتو لوقر در و فکر دید کلاوی
 قول که بقم اغاجیل ناز که دلبند پاره لونی بویور لوجا تو نلری یوز لونه سرتو لکایی لال بغبار
 سرخ کوده دوی از حد خودید بر کسید سر از خودید **غنبار** اکشی میش شمشیری که کویا سنج
 لفظ او کند در باغ نبات مهر شود در مذاقها غنبار **غنچه** همچک طر جق که ترکیب بود که دیر لر
غنیم کردن بوغومون غن معناسه **غنند** دیر لوز مجموع معناسه شمشیری فتح و ظفر و نصرت
 و نیروزی و دولت باشند همیشه بدر شاه جهان غنند **غنند بر** اولالت که انوکله باغ بود لر
 دهر دیر لر **غنند** اور بکجاسته معناسه **اسدی** تن غنده را پای باید تخفست
 پسر آنگاه غنلا باید سنجست کسایی می تند کود در خانه تو غنده کتونا باز فرداش
 بین برین تو تارتان **غنند** هرزه سبک **غنند** عصاره لو که یاغ جعفری تنگی غن
 دیر لر و غنک دیر لر خید شوی چند ندیم اندم کوشش برون ای تو از غنک غم **غنودن و غنودن**
 امر غنم معناسه انوری بوخاک در دت ملک تو کوبی که رازم طغیت در اغوش رقیبی غنید
غنو اون و آواز د کور لر و غنن مهلا اید دخی و غنن معیله دخی مروی لغندر **غنوت**
 سین اوک دینجک کشی که شلقه دیر لر وادی خدن اید و بخت دخی دیر لر **غنور** مر پازی غور
 قور و معیار جانی نقلند ن بولفظ مشترک در یوق قوز قند دخی دیر لر اما مشهور و سوع
 اولدر که بو معنایه زامع اید استعمال اولوز **غنور با و غور** و اقورق اش **غنوز** قوزق

بو توک اولسون و جام اغا جک اولسون **غنوش** قبی اغا جی که اندن او خلود و زلر و
 سارنده لر زخماد زلر شمشیری تو نور دید ملک و دشمنان ترا مزه بدید پرازم بود چون
 ناو ک غوش عیاره خواهی تا تو به کرده رطل بکیرد زخمه غوش ترا بندق بر کیرد **غشاد**
 طوریت جق پراخور اولسون و آغیل اولسون شمشیری ز پارس پاس تواند کنار میرو **غلکند**
 شباهه بشباهه از پی کل غوشاد **غوشای** توک که صحرالود قورش صغدر سندر لر بعضا لودید لر
 بیانده دو کاش بغدای باش که فقیرانی دیوشور لر تو کجی باش دید لر طیان یوز را
 ز تر بر ندادد و سیم یکی ز دشت تیس می چند غوشای شمشیری کار مردان نیاید
 از معصیت عظم غنر نیاید از غوشای **غنوش** یلنجی برهنه معشار و ذکی کنت هنگامی یکی
 شهرزاده بود کوه و دهر آزاد بود شد بکرمابه درون بکوز غوش **غنوش** بود فوری و کلان
 و خوب و کوش **غنوش** قبا صبا بیان او تدریر لو که نه طوار پرو و منفعت پرا دشت
 و پشت قافیه سند استعمال اولوز **غنوش** بر نوع طور لورق منقور قور و قد مناسب
 که بر کج کجناغی بر کج کجناغ او زرنه قومش لور یوز لو آدیو مشق طوقور طوز لولفتدن
 اترو انوکله طون یوز لر موسیجی بشور جک طوز لولغی کدر **غنوط** صوطلق بو طابن کعاد تلونجی
 تا او صور لرگاه اولور که تایله دخی یوز لر **غنوک** قور بغا منجیک چشم چون جامه عو که آب کوفته
 هر سال لغ چون موزه حوام حسن و مس کز **غنول** جید و س که شقوت و خنلوز دخی دیر لر و
 قیون ای غلند دخی دیر لر شمشیری گاه چون غول در بیا باها گاه چون کوسفند درین
 غول **غنولیت** کس کور مل **غنولین** کوبچو ک عیار غولی و فو وشت دو غولین ید و آب و پنهان شد
 اندر پس اطم ان در غولین **غنوب** یا یوق که انوکله بو غردن یاغ جقادر لر **غنوب** زنی یا یوق
 یسوق **غنوب** بیلک او زرنه در لودر لوز نقشا اید لر **غنوب** نامست خلم فامه لاد
 ژریک و ز باد غنوب بر و نقشی شمار **غنوب** کونی او زرنه سوتنک لطیف این تکابوی و این
 غنچدن غنر **غنوب** هوای نقد و ریز غن **غنوب** بر او تدر ضیا و قی یکی جوال اور لر عثمان طشر
 و اول جوال دخی غنیش دیر لر لطیف به هوا تو بیغش همیشه **غنوب** و قوبن کج غنیش **غنوب**
 امر **غنوب** دکر قراکند بولناق بولست که سندر دیر **غنوب** آواز او زرنه کور لر و عین مهلا اید

دخی و غین معیله مروی لغت را سدی نگه کرد از دور سالارینو کوزان سپه دیدی
 موش و غیو **حرف الفاء** **فاء** فاء تعقیب معنای کثرت بود که واو ابدال اول نور
فاجام خرما دیو لر که ن صا که اغاجند یاقه قلان **فاخته** او یک دید کلری قوش **فاز**
فاذه اخروی زاء عجمی اید است که معنی اسم مصدر در عجم ثواب دیر لر **فاژید ن**
 است که مصدر در تشاوب معنی ایسی قیاس کوشن چگونیم بیا و بکوی ایا گوشه بشمار زنیانی
 و بول که کردانی بنیدیش تا چگون بود که میر خورده بتاژ بهارگاه استن **فانش**
آشکاره **فاشرا** دکل دیکلری اوت که صریق انوا عین در طبیب لکرمه البیضا دخی دیر
فاشر شین بر نوع صریق قرطبه میجو که اولور سلوم سلوم کونک طابش قرا ایچی
 قزل اولور طبیب قشره کرده السوداد مکه معروف در **فالا** کجوه بدور لر نه بجال اولور
 او چتر طوتر **فاغده** اغری اوج دید کلری دار که مشهوراد و بدن در هندوستان ولایت
 بولور اول ولایت کور خود یکی بر یاغ برق دانه جگر در ایچنده قرصه دگریم جتی وار در
فانیر صیاد نه **فالاد** بهود سوز **فالیجیقنی** بر اوت که بدن اوج بلدر جگر جگر
 بر قلب اولور اجمه جگر اید اولور سوسن چکلگی اما اندن کج کوک تراکنده از حق دلو کلری
 اولور قرصه غمی اولور کج کوک اید اولور بدن قور بدوغی وقت زکی صاروق اولور مکره
 قوری اغری لبطی سردی همچون ربتلای زنی بار میجوی تو فالیجیقنی **فام** بر لفظ دگر
 رنگه دالات بدن لغت بر آفنده کتور لر اول رنگه ارتق بلی اولدغند لالت ایدر شلا کبود فام
 دیر شول شینه که کوک کوبی کوک اولیه و قس علی هذا و دخی بوج معنی کلور که بوج دین و قس
 دیر شمس قوی آنکه از امضای حکم ش یافتن احکام کام و آنکه بر خواهد ز قدر شرح بیل فام فام
 و شایع بود که بوج معنی و ام دیر لر اول و بولده خود اول فام ارسلنده نواخی و نادل وار در
فانه چسوی که اغاجوک بار دغه غزلر که بار بچون و دیر کوک آتسه قور لر بولما کچون کابی
 بلای کشتون راهم سپردن نکردد مرکز آن فایه کشل طاعت غمی فانه **فایند** پاینده لفظن نغیر
 او شمر **فاداینا** اول اوت که قزل قزل کولری اولور طاعنده و قور لر کرده جی اولور آوکل
 دیر طبیب قشده و کتاب لر بنو که کوی مراد اولور **فام آمدن** بوز لک تقبض معنی **فادان** دشک

الیه
طبع

قمان و سیکلری دیر لر اقادن دیر **فالییدن** بر نسی قور بوب بر حق شلا انجدر بخشی
 و پیرانی عماره باد بر آمدن باغ سبب شکفته بر سر میخواره برک و کل ایضا لید شاه فار که بر فنا
 رشتد این دیده ارجو کسی که بود نردمن او را غم زابر قتال **فتراک** قبح نر کون معنی کمال است
 نتراک نشت عدو و نکی کج بریل در وی زنده به شرف دست اعتصام **فتردن** بر حق در بدن
 معنی **فسروی** خود بر آورد و بار ویران کره خود طرازید و باز خود بفرود **فجام** فاجام شکار
فخیم اولد که بر باره بنری اغاصد یوقار و طوتر ناکه جگر قلبی اجمه می و شکر و قروا و زوی
 مواد کن طوتر استدی زبس کومر اندر کنارم فم هم بشت چشندکان شد عجم **فخیدن** کوده
 قیل و بوقدن چکلدی آبر تلخ **فخیمه** جوان بودم و شبیه فیدی چو فید شد دانه بر صید **فج**
فذلک اصل و قانون معنی استعمال اولور اصله لغت و پیر فاصیه و اسم اشارت و علامات
 خطابن مرکب در عجم اسم مزدکی استعمال ایدوب عرف عام قیلندن اولدشدر جهان خوشست و لیکن
 زوال مالک دست بنا خوشست و لیکن فاذلک دست کاه اولور که خفیف قصد ایدوب الفی رسن
 خدق اند کلری کج تلفظ ایدر و مال کن تلفظ ایدر **فدام** باشم **فدر تک** قاپو طوقی
 و کاز لر و ک فواجی **فسروی** پای سرون منرا از پایک دعوی غویش **فنا** یاری بدر کون فراغت فدر تک
فذلک سکون ذالک فذلک فذلک غنیف و شدر ناکه شرح اولندی **فدم** عاقبت ایکی فتم
 فم و فتمه استعمال اولور **فسر** رونق و فیرا فعل لر و مصدر لر فیرا و فیرا و فیرا و فیرا
 غین لفظ ایچون **فراشه** بدل که کوفتر دخی دیر **فراج** کبک و اسب معنی **فراخا** و **فراخی** کبک
 دست معنی دقیق شادیت باد چندان کاند بهمان **فراخا** او با شاط و شادی باد و دیر اعدا
فراختن بوج لک فراختن معنی **فراختن** امکلا بشدن و غلا جی بلیغ طک فدر و فراختن
آمده این قدر معنی ایدر پانیده **فرارون** اوق دو که خود بلدر لر که کوک بوزنده طرطان کور
 بری بری ایدر و آردی سره سیر ایدر و هر نسی که بری آرد سره بودر اگر صلاح اوزرنده
 اولور لر **فرارون** دیر لر اگر صلاح اوزرنده و هر نسی که فریدون دیر لر و فیرون دیر لر و فیرون
 صودت در بهار بهرام فیرون غلظری تو ز بر سر **فرارون** **فران** درت و جدا و زبند استعمال
 اولور اول لفظ فیرا فعل لر و مصدر لر اول لفظه همان غین لفظ ایچون کلور شکر ذکر افسه اصل
 فذلک

بر روی و قون

بود تازه دایم بان فرزد **فرزد** او غول و قیر و لدشتا انا اکثر استعمال ده او غول او لور
فرسب مذن او زرنه قومان ایچ که فردا از انک و ذریه قونور اندن مکره سفینه خوک و زرنه
پایور اسب قابی سنده استعمال و لور **فرسب** اسحاق کوزین کیند کیش اسب کیند مرد
بام نلک افرب و بعضی ایمازه دانوک سکون ایله و سبک قوسه ایله کور **فرسب** کب
بام و فرسب بیلده خورنونه از کراست اگر نوی بر بام لیکن بنده خاطر کنا بنده و دوز کیندن
بویست شوید وایت دندی بامهار افرب خور کفی از کراست اگر نوی بر بام **فرستادن**
دیر بیک سال **فرستاد** **فرست** ایچی رسول مشا **فرسدن** فرمودن لفظدن تخفیف او مشا در
اشتیق و اشتد من مشا رودکی آخر هر کس دزد برون نیست یا بر دینت باز دینت
نباخرم بهر باند هر که انجام راست فرسد نیست شمس غری جان بادنا ستر پس بقایت
که دست قناداشن افرسد **فرسد** اشتیق مک دوز و مویش و متغیر اولش متغیر
هر که دارد سوای بد خواست **فرسند** از بتاش فرسد باده **فرسطن** بیوک قبان که آنوک بولکل
طرز لطف نظر **فرسطن** راست خست که متادیر می شود از روی معلوم **فرسک**
فرسج مشا **فرسج** مشای قدس سوز دج مسکون که از طریق شکار شد بفرسک است و عار هزار
فرسک اول میل در که بفرسک بود علامت اولافون ایدر دوز و بول لده علامت اولافون اندک لونه
دقی دیر **فرسج** بامید عظامی شاه عادل مندر و ج سوی او سر کاکاری نوید یا فدا از خود عاش
هر که بهر فرسک **فرسج** ریا **فرسج** اشتیق و اشتد من لازم و شعری ایکی و جلد پیدا استعمال و لور سنبلا
تند اصل بود که دایره الی دیگاتور و بفرساید و فرساید دیر لکاه اولور که خرقا بدوب فرسد
و فرسند دیر شکم مصدر نندن و او خرقا بدوب فرسد دیر **فرسک** اوزم دانه سبب شک و مشک قانه
سند استعمال و لور **فرسجاد** نوت نظر بیدر فارسیه و فی ثای اولش در **فرسج** حرمشوق
فرسج ابرق کابردن ایدر بچار در **فرسج** از آب دریا کتی می بکوش آمده که شهر باراد و باتوی وین
فرسج **فرسج** کلندند چندان سران سرکون که هر شیب جو فرغی شد ز خون **فرسج** مردار قوتلو
سند نما که و حرمشوق مشا دمی وایت دندی من بود که حرمشوق مشا از ایل ایدر **فرسج** فرسو
مشا حیلده می فیدر وایت دندی **فرغول** اش شایر ایکی **فرغش** اسکی کور کور دوز کیندن قنا

فیل کور اشده سر و پیده سور نور **فرغ** کور **فرغ** بر لا فوج **فرغور** چیل بد کله قوش نهوش
بوشکور من بچه فرغورم او بار سیدست **فرغ** با باز کتاب پر بچه فرغور **فرغش** بر پریم و بیک
اوت پرین مشا **فرغش** فریون فریون مشا در **فرگن** ارق سوی **فرغور** دو فرگن است
روان از دودیده بر و بر **فرغ** زخم زرقن فرکی **فرگن** کور کور کور کور کور کور کور کور کور
سوز کور
و فرگن کور
ارق ایکی دیر کور
بش فرود کور
ایک کور
علم **فرمان** بویرق **فرمان** بردار **فرمان** ده بویرق بویرق **فرمان** بویرق بویرق **فرمان** بویرق
متبلا تده و او برین الی با کور فرماید و فرماید دیر **فرمان** س از غش یعنی او بکوش
او غش کور
عاق نامان مشا در دوزن الی **فرمان** کور
دران مقام که فرم نو فرمان باشد **فرمان** کور
سند استعمال و لور **فرمان** سرف و کورم بیان **فرمان** از فرج منش **فرمان** کور
بفر کور
فرمان بای او کور
دوست **فرمان** کور
فرمان کور
فرمان کور
دینور قیاس بای کور
بوالیاسون قوب متغیر کور
فری **فرمان** کور
دم بچه بود با فرودین

فرودین
توانی

کاشو قشون کا غنہ آله کلوکہ بیکری چوکے آخوردندہ قدور طلا بنیدر اکلور وچہ
 دزوح و بربرج و بیلر ایدوب درایع و بربر **کاف** یادق شکاف مشا و مم اسم مصدر در وصفه
 ماضی و وصف ترکیبی **درکاف** یرق شکافنی مشا بوشکور کشاورز و آشکر و پایاف جدیکا رما
 بندرستان بکاف **کاف** بر نوع داردی معروف در هندوستان کلور انجمن مترشح اولور اول
 که مزار کون اولور کوک که ماکا فور دیر طوکی برنج در لور اولور اولاسی فیصو ریدر که سوزیب یا
 خنده بر بر منسوبدایندہ قرل لغز مایل طلع ملج اولور و بر در لوسی دخی کا فور راجی در بایح آد لو
 برشدر منسوبدایندہ آغ اولور بعضد دیر که اقل یون بودن رباح آد لور پادشاه ایدر آنوچون
 راجی دیر و بر در لوسی دخی قلیط و قزاق اولور و بر در لوسی دخی افا جلد قارشون اولور بولر مشا
 اولانک اولاسی اولد که اندھ منج متاع اولور بعضد دیر که راجی فیصو رک ماضی **کاف** بر مچیزان
 دیر کلر اوت که رنگ آغ اولور طیب لقتندہ معروف **کاک** حاورا و النهر لقتندہ ار دکر اولور
 سوز مشا قرح **الدر** ہم چون غولیابان ہم چون مار صلیب ہم چون سر بخوی و ہم چون کاک غزک
 و کونک یکینہ دخر برزناکم و ب دلندہ اشان قلیط و پاس دلندہ مردم قلیط بویکی مشا مشترک در ابو النخل
 جهان ہمیشہ برش و بشم و بشن باد کسی دیدن برش کزده باش **کاک** و یکسماط دید کلر
 انک طلیط با موافی ہر و بالاد و کاک از مؤنات سفر مارا **کاک** و کاک قلیل ادبہ
 کہ ایت و سنوکل نواخذند زار دخی کولری اولور آشیلر آتو آکس بویر با فلو و چوب کور سنون دیو
 بویر دہ اکا قلیل دیر اول قلیل کلر کہ طیبے قلیل طایف دیر بویر بویر کوک اچندہ قرلہ دانہ کلر اولور
 طیبے استعمال دیر **کاکیان** عصبر غی **کاک** خاتم مشی و چری منسوب قی منبت مشا اسم مصدر
 و صنف ماضی و وصف ترکیبی **کاک** بفسر کج عدم خود کبر کا مش نیست اگر زیزی بغش بود
 غزیت **کاک** قاش و اولیط دہ طونن قی قیاق و اور تود و کسرت و کسرت واریہ
 مشاع البیت مشا لطف اگر خواہی کہ بایہ فدیلا مکن سبایکان رانہ کالا **کاک** آدم قابی
کالفتہ آشفته مشا در لیبی فردا بدز بشش نوز ملعون شدہ کالفتہ چون خرنش شینہ
کاک کلر کہ فاو و نوک خاتم دیر اکثر ارباب لغت بیدہ نقل بلدی رقی بودر کہ فاو و نوک کونسی
 در و طاموزی در کہ کلور دیر **کاسم** ار کور مشی خوردت شیب مشا معیار جالبیدہ اول عورت

اری اولوب برارہ دخی و درہ شمس قری دشمن در کہ ترا بی دایم بنیم وزن کالم **کالک** نعلبند
 لک طوکی آت لری **کالوج** سرچہ برق ختم مشا **کالوس** ابل اولن کہ ابو الکرب طول
 مردم کالوس بنید محل باشد مکن نگار این خود طبع را بکذا **کالہ** اوج منایہ کلور اولافاش
 و مشاع البیت مناسنہ کالادیر و کالم دیر نایا قانک خای بل کہ کونسی و طاموزی کلور دیر
 کوباکہ کاک دیر کلر یکک تصفیر در شمس لری انک البیز منطامش ایدر و مہر و مہر کالہ نالفا بد کہ
 کہ عوزلر کور **کالیدن** چری منسوب قی منبت مشا لطف دسید شہ کل و شکر اچن آراست
 قرح طریف نور سہاء غم کایدہ و ساج قارش موش و تغیر اولن و بوزر منق زولیدن مشا **کابو**
کابو کالیو دناجی مشا و سوزن مشا دخی کلور قیطری چون شدم نیم مست و کابوہ باطل آن قوت
 ترومن حق بود **کام** کافی غنہ ایلہ مراد مشا **کام** کافی غنہ ایلہ یکی مشا بہ کلور اولافلا آدم فطو
 مشا نایا چکا دغزک و ستمی پتہ طریق بدیر **کامران** مراد سرجی **کامکار** مراد دغزلی
کاسدی چکر دن زبان بر دیر کا مکارہ در آستین داشتن کوزہ مار **کاسہ** مرزہ کہ اکشدیر
 و مرزہ کہ اکشدیر ہر و دہ اولانویب بر دہ کالج دیر با و سوجی ایلہ قیاس باید کہ کالج دیار کا
 جیلہ و مراد مشا دخی کلور و بعضی ترکیبہ و صفت دخی احتمال و نور حواہ سبای قیاس سر کور
 مرزنان بر ہنگی جابہ ست **کاس** از کہ شدہ خود کا د است **کامیل** مراد بولوی **کان** معک
کان کافی غنہ ایلہ جامع مشا **کانا** ابل اولن کہ رودکی من سخی کیم توکانا بکی **کان** مرزمانہ
 دست بر دست زینہ **کاناز** ستمو مکن تہ فخری شکر من بدان آمدن جندست **کانو**
 بر آیدر طر **کانازم** **کانون** عاب لقتندہ دمودن و غردن دوش و دغزلی اوج و روم
 تار بختہ ایکی آجک دیر کانون اول اک قیسی تہ در کشن آنوکل و ن اوجی کوبہ جدی بد جہ انتقال ایدر
 کانون آخرا و تہ قیسی تہ در کشن آنوکل اون اوجی کوبہ دلو بر جہ انتقال ایدر **کاف** و تہ ایلہ
 بخت مشا اسم مصدر در وصف امر و وصف ترکیبی و ہادر مشا دخی کلور شمس لری کما و صیت
 جرات و مردیش بشنودہ بر خوشیق نند نام میج **کاف** **کاف** کافی غنہ ایلہ صغر کہ طنبای دیر
کاواک مرزہ کہ کفوک و قرقوز و بیکر و منخل اولو و اورتس بوش و نجو و اولانہ دخی دیر
 لقیطی عر خود کوان نیست و زشب خوردت **کاکفت** زک و کفکس کا واکست **کاکفت**

کا و چشم او کوز کوزی دید کردی او و چنگ طبعی قند دارد مکار و قدر کا و دم کو که
آنکه بجز مغز صغر کا و رس طار و کا و زبان و کا و زوان بر معروف و اوت در که غریب سان
الشود مکار و قدر کا و شش او کند که که بچند و که اکثر نذر غیبی و کاف می آید دخی مری
لفند لطیفی هر که یار آمد جوکاری برخواست کا و ششک میرفتند و را سزا است کا و بخت
ششخیار باد رنگ مشا **شش** غیبی ضار خلق کسی بان که بر کند نذران و زون و در و دل اندکا
و بخت کا و دیدن قریب بری و اغای و طاشی و بخت انگ که بر شکل بری طبیعت کلنگی و ذهن
قریبی ایله قدر کا و دین کاین مقدار باید و آوا را سنده و نادر و ارد در معلوم
کا و کاف عربی ایله همان بین مشا و کاستی و کاهیدن لفظی صیغه امر و وصفی ترکیبی در
لطیف با مبتدا منه دل بتا به سورا که سوز عشق بود جان کواز و لذت کا و کا و کاف علی ایله
درت معنایه کلور اولا وقت معنایه مشا و مشهور اکثر در نایا نخت و مسند مشا **اسدی**
قرایم زجان آفرین شاه را که زیباست بر سر دی نگاه را نالقا قبولی و ک یوتسی که ایچند که
ش و التون ارد در و غل و غشیدن ارد در و قریب جان بخدمت و زوار پاک شوند بران مثال
سیم نهرو اندر نگاه را با اسم زمان و اسم مکان و مناط فعل در کریم نگاه و شنگاه و دستگاه یکی
کا و بن اکثر بختی بکند که نکره برنده قلان صید و اول نرله دخی دیله طریق مجاز رسد
سجده کا و ربای بر نوع پس در که همان فیه دیر که قوز اغابنوک سی در عربی اول اغاب و دیر
با و ممله اول پس دکره یقین بر لره که دکره و شر و زکار طلقه و که دو که که با و لور کا و کشانه
کو که حاجی لره بوی و بد کردی که غریب جز دیر لره کا و لور که راه که کشان دیر کا و مار و لره
اکو لور دیر لره غریب و صلاجه اغابنه دخی دیر قناره **مشا کا و هو** بشکلی بچند که کج اولان
یا نور لره حواصی غریب قریب دایه غش از برای سخن مجتهد را با موار و ظن اکثر و دکر
الغریب ابر و کهور دیر کا و هیبت اکسک نقص **مشا کا و بن** کوز چشم مشا دیر لره که کاین
بد و دار غیبی کوز که اکادوت و انزن ابر و موی سپید و سیاه و دخی غیبی بر زینت صوف
شده و کشته کاین کا و بیدت جاع انگ کادون **مشا کب** لاف او مکر و او کلمه مشا اسم بعد در
حفاظ تاکی از تو کب این لاف بود چون که همضاف بود و او دکر لاف یوزی که او کلمه

که باید در عبد الله عارض روان کشته دایم و چیز دایم از جهان زد و چشم کوزی زد و کوش
لایه **شمس** قری کنده عالیه کاران ابو اسحاق دل غلابی در سینه و رکان در کب کسی که کبر
سیر و از هوش بر کرده یقین دارد و زاینه است و نشی صلب **کبا** سیرند و که اندن سیر
بیانه و دکر لره و اغای که جورا بد لره عربی ایله او که الف مقصور و در صکره غی معنادن محدود
بولعت فاسیده استعمال و لند و غی عاریت در **کبا** به طبعی بر قنده بر معروف و دار و در هند
و نشان دن **کبا** فغان اصل فارسی در صکره و یوب و **شمس کبت** نالار و کبی شمس غری
اعظم حال دنی و دین شاه کاکار کا عدا یا و کند بر تبت اهل است بهر و به دشمن در نگاه و توش
دار و مدام در دم و دم نیش و نیش **کبج** کجوا انگ و بو غا زنگ الی ششیش طوار فوج کا
فله و کون باید استعمال و لور **کبج** کسر کاف و سکون باید و ایر و مکر و لور تبارین مشا
رو و کبی جمله خواهم و یکتا به از تو به **کبج** کج خواهم که کام من بد می هند و شاه بخوانی
بود جمله نفع الیدی اما بعضی باید نفع الیدی که از حروف کج و بیج و بیج فایده سنده استعمال
اول **کب** یم و طو قال که آنکه شند با بشد در سر شمس غری ایا با دشی که بر نام نوزان
جو کفت از سراب زید و طو مار بست و ملحق کنند و هم از لزان قریب **کب** فتح کاف بکمال
و سکون باید که معنایه کلور اولا و ده طیان کاف و مطلقا کاف مشا دخی اطلاق اولور **شبح**
اکر صمد سال کبر اتش فرو زده اگر یکدم در و افتد بوز و نایا جو قال که سواش کند کیر لره فرد کسی
یک کب بوشیده زالد لیر **کب** بخت اندر آمد بکروا **کب** فیتند و کاف و نایا اوست آید
که نیکو کبر و غریب لصف دیر **کبت و کبت و کبت** ضل و لره که ابو جمل فرو زده بر آفرین
دایت خیارینه دخی دیر لره که بو دخی آنکه بد لره در بلکه انزن ارتقد شمس غری اگر شد فایه خورد
بود بر زاقش بان **کبت** چشم خوانش زید قیمتی به یافت و لعل و چشم **کبت** مثال نایا
بیایغ آرزو دشمنانت سراسر مویا باشد **کبت** مثال ثالث هر ان کوز نه مغز است خسته
علی باشد و را بچو **کبت** قیج **کبک** کلک **کبت** کد کرمین نبود کوک **کبت**
بر نوع بود که در صورت در برانی بالی سیر و و کبی ماهی دیری که کبود و تیغ است و شمش
کبود شمس که صید جلد بر نوع او دکر در دیری و اشوبی نایا الیدی **شمس غری**

سرش چو شان با جو این ستون دیر که پیل بنو زی یاد دارد و پستند مکتور ربیکب غی کونه
قرنوار کوز لرینه انکورا ایله رخ دیر بر بیوک قوش وار در کسنی بید کتور ربو الرینه التو
والعمدة علی التراوی **اسدی** فکند همه پیشان میل میره سروهای کرکست دندان پیل
و حواله متادخی مکتور **اسدی** جان زوش بر کرکست و ترک ای نشکفت که کرکست ترک آتش اندر
گرفت **دیگر** هزارش بر دار و مدهون و کرک **چهار** اسب فکی و صد درج و ترک **کرک** فختند
و سکون را ایله بر قوش در بر خیله دن اسلان نخه سبکی نیمه سی و دارد و صغریو بنو زی بکی دپاسنده وار
عجم اکاخریش دیر و توباید و ب کرکدن دخی دیر بر تضعیف نونله اوری تا باشد همچو غنا
خاصه در دولت عذاب تا باشد همچو شاهین خاصه در قدرت کرک **کرک** فتم کاف غی ایله و سکون
را یله قود و ذیب **متا کرک** فتمینله ملک اولن نون که اوازی تغیر اولور و قرینوک نولری یولور
و مکتور یوموده بمریوری مغرما چون لطیف ز غلنی که نواری همیشه بر فایه همی نشینی و تابی بومالکان
کرک کرکدن معروف و مشهور بر جانورده که وصف اولدی و هم بر غی قوشلردن بر نوع قوشلردن
دپاسنده بنو زی اولد و غیون کرک و کرکدن دیر **کرک کرک** تنکری تعالی کار کو لفظدن تخفیف اولمدر
دقیقی چوپپاره گشتند فریاد جسته بریشان یخشد یزدان کرک **کرکس** بر معروف قوشلردن
بر برجن باش **کرک** قوس قزح بهرامی فکده جانم را ماندارق **کرک** و راجونه طراز موب کو کم
کرک فتمینله زرد چوب که معروف و مشهور ادا وید و دندر **کرکان** قره یونجه دید کار یادت
صدوق **متا کرکین** او بوزا و لشی **کرک** فتح کاف غی ایله دکر در ز متاع غیبه لغت در
نارسی شولردن چن کلورده کرک بیاع کرک بود و کرک بخورد **کرک** بکوش هر که بکفتم کرک بکفتم کرک یعنی **کرک**
کرک کس کاف غی ایله قور دجوز و بکوک دیدکاری بنده که اسم عام در حشرات ارضی فکند
اطلاق اولور و بنجه دوت دیر لر و جفته دیدان دیر **کرک** فتح کاف غی ایله سی خار معانسه
کرک فتم کاف غی ایله بنوانده متاد و دکی کرک درم داری کوندا ردین بکنز اورا کرک و در
و بش کزین **کرک** استبدت **کرک** و **کرمان** ای موغام متا کرک **کرک** جاپوک دهرن **اسدی**
بر انکخت بر کرک **کرک** **کرک** بر انکخت بر مندان رستخیزه **کرک** قوش قدرت بغی دیدکاری
اجوک غشی که رجه متان دیر **کرک** قوش قرغونلی **کرک** بر داتریان که کند عمرش باشم **کرک** خواه

سزاردن کناره دارا و دگر اداستام

پہلو

نرمیایا و ب کسج دیر خسر و اینا بر کم گاه نواز کستی جورست بقا چ کشتی برید کستی و پند
 کرا اسدی زبون گردن اسفند یار دیر بکشتی در و سهراب زبر رستم زلفه فنج ایدر کشتی
 بهانگی تر جع انگل چون شمر فزی سیار جلا ده بولغی بین بجا ایدر وایت ایدر **کس** امر صیغه
 سیدر کسختن لفظن از و از و دل و دل و بعضی ترکیبده صفت دخی استعمال اولور
 جان کس کی **کس** کاسنی لفظن تخمینا و **کسختن** اوز مکر از کل معنی و لازم
 ایکی وجهه پید استعمال اولور مستقبلا تده خالامه قبل و نور کسید و کسینده و نیلور گاه
 اولور که یاد دخی خذف اولور کسد ویر و امر و نهی صیغه سنده خذف واجب یکسده و مکسده
 دیر **کسیلا** بر آغاج آیدر که اغ سبی و مکله مع و فدر و بعضی کسلا کورد در دیر **کس**
 کاف عجل ایدر کشیدن لفظن صیغه امر و وصف ترکیبی آب کش و بار کش و کینه کش یکی و قوت
 مشت دخی کورد اسدی که گریست بر زمین کینه کش هم اکنون کسان آرمش زیر کش **کش**
 فنج کاف عجل ایدر کشیدن لفظن صیغه امر و وصف ترکیبی نازک مکر اولور **کش** ضم کاف
 عربی ایدر خلط معنادر مثلا قانه کش سرخ دیر صغریه کش زرد دیر بلوغ کش سید دیر
 سودا به کش سیاه دیر و هم کشتن لفظن صیغه امر و وصف ترکیبی از دما کش **کشاد**
 اچاق مستقبلا تده باز باد ایدر و کشاید و کشاید دیر **کش** چکش **کش** و **کش**
 آغی بر زگر مشت بوشکور کش و زرد آهنک و پایانی جو یکا و مانند سرشان بکاف **کش** ضم
 کاف عربی ایدر مشت قافیه سنده صیغه ماضی در که مصدر مقامنده دخی استعمال اولور باید کشت
 اولور مک کر که دیر و بکورد معنادر دخی کورد که غریب خاصه دیر گاه اولور که آفریدن نابی خذف ایدر و
 کش دیر ناکم ذکر اولور **کش** کس کاف عربی ایدر مشت قافیه سنده استعمال صیغه ماضی
 مصدر مقامنده دخی استعمال اولور خواهد کشت که کرک و آیین مشت اسم دخی بیاض و شدر
کش بر نوع او در آدی در ایلک یکی بری بری او زرد طلا نور او زانور کر
کش انگل مزرعه **کش** کس کاف عربی ایدر انگل زراعت مشت مستقبلا تده شین ایدر
 ایدر اولور ب ماقبلنده بر الف زیاد او در کارد و کارنده دیر **کش** ضم کاف عربی ایدر دیک قیل
 مشت مستقبلا تده کشد و کشنده دیر **کش** فنج کاف عجل ایدر دیک مکر و دیک مکر و دیک مکر

دیر خال دیر خال انحال اکلدن عبادتد رانقلاب مشت و بوند زدر که اولق مشت مستقبلا تده استعمال
 ایدر و صیورست مشت که بر خال دیر خال انحال اکلدن عبادتد رانقلاب مشت استعمال اولور
کشتن کس کاف عربی ایدر صیغه مفعول را کشتن معنادر فنج که فنج دخی دیر مثلا او بود قو
 رسی و الله قورسی سیورینه شاکو ترای تودک زغم بدویم است چو امر و د کشته ندانم
 یکتنی از کل خلاق که در دل غم مهر تو کشته **کشتی** فنج کاف عربی ایدر یکی صیغه **کشتی**
بان کس ملاح مشت **کشتی** کاف عربی ایدر کشتی ایکی کشتی بر بریده طو **کشتی** کس کاف عربی
 معاصر مشت **کشتی** بر نوع اوقی متر در بعضی بر رده بر دیر **کشتی** کدی که غیر سوزر
 که باشد و عجمی دیر **کشتی** اوز مکر از کل لازم و شوقی ایکی وجهه پید
 استعمال اولور مستقبلا تده کشید و کشینده و نیلور و گاه اولور که با سوز کشید و نیلور
 امر و نهی صیغه سنده خذف واجب در بکل و مکر و نیلور کسختن و کشتن مستقبلا
 بر در **کش** قلوبغه و بعضی بر در **کش** طاعنقی بر آکنده کردن مشت مستقبلا تده دال
 زیاد ایدر و کشوفد و کشوفد دیر **کش** اسدی کشند بزم می رود و باد بر آکنده کشت انجن
 مست و **کش** سفنان دیر ساری قوش غنقی مشت **کش** اشک و زنده کشتن مشت
کش ادب موی که صریح بشود در جواب دیر **کش** بر آلت در بای حکم موی
 ایدر آن غلطی زنجیر بر کمد بر بر حکم بر کشتن عجا ایا جوک ضالندن و با بر دلو کندن حکم
کش حکم کسوز و اوج او **کش** نکور جانور کار ککنده دخی استعمال اولور ضم
 کاف عربی ایدر در شینو کشته می جایز و سکویه جایز **کش** فنج کاف عربی ایدر فوق معنادر شینو
 سکویه جایز و فنج و کسید غریب جایز مثال کون شدن کس کشتن پیش نورک زمان چون دم
 پیش دیر پیش کرک مثال غریب بوشکور سوی رود با کار و ان کشتن زانیه بدو اندرون
 سر کمن اسدی در حق کشتن شاخ بر شاه کوه از ابنو شمش سار ستوه **کش** و **کش**
 بر مکر کلور معاصر نوع دانه در صوبه بنسند **کش** دیر مکر و **کش** ایدر مکر
کش اچاق کشودن دیر و کشودن دیر مستقبلا تده کشاید و کشاید دیر
کش اقبیم **کش** و کشوفتن لفظن اسم مصدر در و صیغه امر و وصف ترکیبی

اسدی قلعه شین اولسون و خراب اولسون **اسدی** زبک پویش پشته و آبکنده کلازه رود بران و کوی
 بلند و بقله دیر بار بازار کوچه دیر و بقله دیر پشته و ن طشه اولور و سواد **کلازه** مستغانه
 دیر کوی قوش تعلق مستغانه **کلازه** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلازه** مستغانه
 مریه **کلاش** کف و پاس **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 قوزغون **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 دپاسنده استوال اولور و آدم دپاسنده استوال اولور و آدم **کلاش** مستغانه
 اولوننده **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 پیدارنده **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 توپخ ایدرشت کوزه سوز سوز و کپسیدن **کلاش** مستغانه
 قش اوله **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 کس کچ برانزه بود دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
کلاش مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 کفم که بران دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 شکستن موز غبر **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 بایندن زبراک اسنوکه آسند تو اخی و نبال و ایدر دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 بادام ایدر بیا کچ کرده اند **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
کلاش مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 اولور عماره کنده و نیه قیمت دون و نیه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 مستغانه **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 دین جایز موارد مستغانه استوالانده و نیه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 کرک **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 بطح بار بشت زیدل و نیه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 اولوقدن اشغ ملکوب موم اولون بر فر لادی آب کلفتی کشته از فسدن ای شکفتن همان
 چو نیش سیم کون اگنه

اسدی قلعه شین اولسون و خراب اولسون **اسدی** زبک پویش پشته و آبکنده کلازه رود بران و کوی
 بلند و بقله دیر بار بازار کوچه دیر و بقله دیر پشته و ن طشه اولور و سواد **کلازه** مستغانه
 دیر کوی قوش تعلق مستغانه **کلازه** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلازه** مستغانه
 مریه **کلاش** کف و پاس **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 قوزغون **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 دپاسنده استوال اولور و آدم دپاسنده استوال اولور و آدم **کلاش** مستغانه
 اولوننده **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 پیدارنده **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 توپخ ایدرشت کوزه سوز سوز و کپسیدن **کلاش** مستغانه
 قش اوله **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 کس کچ برانزه بود دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
کلاش مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 کفم که بران دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 شکستن موز غبر **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 بایندن زبراک اسنوکه آسند تو اخی و نبال و ایدر دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 بادام ایدر بیا کچ کرده اند **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
کلاش مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 اولور عماره کنده و نیه قیمت دون و نیه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 مستغانه **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 دین جایز موارد مستغانه استوالانده و نیه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 کرک **کلاش** مریه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 بطح بار بشت زیدل و نیه دیر و پشته و ن طشه اولور و سواد **کلاش** مستغانه
 اولوقدن اشغ ملکوب موم اولون بر فر لادی آب کلفتی کشته از فسدن ای شکفتن همان
 چو نیش سیم کون اگنه

تلم امده. قش چون دفعه اول شد فکر قلم مشا استقال دندنی شمس قوی جایی که در
نظم فلک سکه سلاطین. شاهنشاه فاق بود و واسطه سلک. نافرین بآب سیمش در بر ذاتی ام
در هندوی آن کودوز بان باشد چون ملک **تلم** شبیه که شاشی دخی دیر احوال متا کورک صغی
اولور و هانوک صغی اولور کسر لامله استقال اولور و هم قیاس بود در زیر که باید دخی نشت در
کلیک دیر بر لطیفه درین ملک نبود نظیرت ملک نظیرت نیز مکر که ملک و شمس قوی معیار جلا در قلم لامل
نقل بلدی و اشبوتی در انشا بلدی مطیع حکم شنیده کس تواند بود که چشم شنش نکور باشد ملک
سعادت و شرف بندگی منزه و خشک کس که بیاید هزار بار خشک **تلم** کل در تلمود مکر اولور و
موزلم ویزلم به سور و کوری قمر له دخی دیر بر معیار بود فکر دیر **تلم** کویله اند و قلم له سوفا قنده
قرا بچو که طوار باغیله اولور شمس قوی کراس دید کوری پیش **تلم** کاسخ که آنو کله بوت باغیله
سوفا نوک و بوقول اوتن ابر تلم له و کل مشا دخی کلور **تلم** قوی و حکم متا در ملک
دار و کل کل کند که شب و روز مواج اما از کیر دار مشهور **تلم** او چک **تلم** طوره دیر
قوش **تلم** بوغ **تلم** توره که غور تلم یونیزه و باغیله سرور و باغیله که به پیش نقل بلدی
تلم کود و دوش انگل نورده کور و کلور لطیف هر که افشیم که دوش منسوب ماند. قش که کله و کلور
تلم کس در مشا **تلم** باره دخی متا **تلم** بود چو که محبوب شنیدن در کشته دخی دیر
تلم بوماق و بوالی که باغیله اند **تلم** اولکه به برین بریر کشتک کند در شمس قوی نخته
دوستانه با کردن. از نه و هم ساخته کلور **تلم** تا را میله ایلد برک کلاه قطنی و خنجر اولور
تلم کسر کاف و غیله اولور و تشدید لامل بر مشا اسدی و دوس بهمی چو که آتش کار زخ
از کله سبز که هر کار **تلم** کسر کاف و غیله شکایت و تخنیر لامل **تلم** ابر شیم نلی و کلر تلخ طره باغیله
کناغ خد صغی بخون دل نشت **تلم** آری که این اقلست و آن سیغور بر نوع قافور اللس شنیدن باب
سین ده کدی **تلم** بر غیله باغیله دیر اسدی درین پیشه دین پیش مگذار کام که میر زیان دارد
ابر کتام و اولی مشا دخی کلور روزی چنانکه اشتری بری سوبی کتام شده ز مکر و به فراغ و زکر
بیا بهر **تلم** کندر شمس کال بخدی که ما انشی کالتی کوبنده کالتی پیشه شمس ما کنیست
تلم کینور جله دکر و حقیقت اولور که هر که بر کسوک و برت یا نشی طولا نور و آینه اولور و دخی در کلاه

او نراند که در روی. تلم و کینور و دستان آوی **تلم** نفع کاف و غیله کینور متا **تلم** ضم کاف
عزیزه الیه بوج کوشه متا قرد کس اگر تند بادی بر آید ز کینور. نجا ککندار سید نفع **تلم** ضم
کاف و غیله کوز که کوز کوزا چار و کور و ارمه طومور مترا خا نوک صغی اولور و اهل نوک صغی اولور
تلم کینور و کینال کسب دید کوری موهما کک کک و عورنه که متور یاغی اولور نشت کینور و کینال
دیر **تلم** اترو دت دید کوری پس اودی و دندر معروف و مشهور **تلم** کینور کینور کینور
اول مقدار اولان قوشل و کجوه سنا اطلاق اولور کینور **تلم** حربه **تلم** کینور کینور کینور
لطیف در کینور آن بهار بهار براسب باد بهار و چکاسک الی ششم **تلم** شمس قوی هر که
شونند کس از و بسودره نسبت کند به کسی چو کینور **تلم** صومام دید کوری اوت که بشیر
روغن انوک نمندن **تلم** صغی یعنی بر نه بر نه نوک **تلم** کینور حربه **تلم** کینور کینور
کاغذال کرم شکر مبهی چون کینور. زین قلمی نه سر کینور **تلم** او به متا در مطلقا اولور
اغاج که طوطا قلد و کالریه و باغیله او در فرج روز رزم از بیم او در دست در پای عرو
کند ها کرد در کاب از دنا کرد و غنا و چو کینور قلد و کالریه و باغیله او در فرج روز رزم از بیم او در دست در پای عرو
استاره کورن طبیعت اولور دخی اطلاق اولور **تلم** کینور کینور کینور کینور کینور
مردار قو و نشت **تلم** مردار نوک انان بید طوغ و غب متا **تلم** کینور کینور کینور کینور کینور
عالم و فیلسوف متا در **تلم** نیلان ترار قن باد ست ش کوه و دنان نکر و دوا اندیشه کند
تلم کینور بصورت بغش بر موه که اسیم درر اسدی یکی بیند دند و کینور کینور کینور کینور کینور
متی نووی چو کینور **تلم** کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور
نشت که متا بید **تلم** اسکی قلم کینور در غنظندن تخنیر و نشت **تلم** کینور کینور کینور کینور کینور
نشت که درین بوسان چشم کشای. شمس قوی ابا شهرداری که کینت در از و زحل از بالا باین
صفت کند **تلم** آغوقند ز دید کوری اوت که طیسر قنده معروف و مشهور در کینور کینور کینور
اند قند صکره حلاجل در عورتلر کور **تلم** اول اغاج که آنو کله حلاجل کلا ایدر و بر
مقده دیر **تلم** کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور
باتور الا شوک آیدر **تلم** کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور کینور
موقوفه مشهور

[illegible]

لشون طبعاً **عجب** امله عویدر صفت سبانه مفعول را و اینجا قیاساً فرس شاعر شاعر
 نرند شوق قدر استعجال ایدلر که قاری لغت یکی اولی کوزار معنی که کولار کا مننون
 اولوب الله نور قالور شیخ **عبدی** ای فتنه دلبازان لغاوی طبع العبدان چین **عبد** معروف
 به قیمت و طاعت در میمند مد و مخ و مرغوب و معاضده بعضی عزیز لرد تم ایدب دیر لرد ملوک بتایع
 اند زمانه امتناع ایدلر دی صورت عجب و تنگبر اولدوغی سبیدن و شاعر لر محبوب لر و ک طوطاغین
 اکا تشبیه ایدب شوق قدر استعجال ایدلر که تشبیه کنایه طریقه سنج مشبیه و نمن سوزین طوطی مراد اولور
عبد کون بر نوع کولدر که عروس سیر و مدیر لر اسدی در در در زان کلر عبد کون
 که هوا یی عروس سیر و درون **لغزیدن** طبعی ز اوزلر معنی **لغز** او یان لکام لغزیدن
 تحریف اولمش در **لغز** فالک طوطی و برکش که غنچه کل قاقیه دیر لرد کون فرو عشت فردوسی
 خروشان نذ کا یلر می رفت رال فرو عشت لغز و بر آورد **بالا لقلق** لکلاک دیدکاری قوشن جمیع قوشلر که
 شیخ رشیم الطور دیر **لرک** فتح لامل و لکه خانه تحریف ایدوب لک دیر لرد انوکلر این شیم بو بر لر
 و قیچی قبضه سند و بهای مایه انوکلر بر کدر لر شمس تحریف نهاد غنچه شهی تاج مرغ و بر نار که
 ز فر مقدم این زندان نجم فلک هزار ساله با ناد ظر ترک شود بجای و ممکن چو پای تیغ از لک واجب
 معناد فی کلور لطیف هر زن لاف بهود ای لک چو کنی کوه بهی خسی لک بکر بولغت شمس تحریف معیار
 جماله ضم لاملر و ایست ایله و مشبیهی انشا ایله کجا زنده که تلاطم شدی مایوس اگر نبود یان
 کوزنک ایدلر که سعادت و شرف و بندگی خضر او خنک کس که بیاید هزار یار خنک **لک و یک**
 بلوب و یو بر معنی اسم مصدر در یک و یوی و نکا پوی معنانه و ذکی ای لک ز ناز خواص و نفس
 کور و رکاه او کین لک و یک و متاع الیس معناد فی کلور لطیف خواص که بر آید افتخار شمع لک و یک
 لکن زجارت و اگر یایه میل لایمیه اوزر نه تقدیم ایدب یک و لکه سرور عنالی و بر من لک مراد اولور
 شمس تحریف چهران چو خاک در تست حوضه ملک چهرانکو هد عفت بهت یک و لک **لک** ضم لاملر
 بومری که انجده و آدعه ظاهر اولور غیر معنی و بودند دکر دید علیته لک دیر **لرک** بویش قرا
 کون و ارشد معنی **لک** او با ن تعریف ایدب بنجام دیر **لرک** بنوع طول درسی که سمج دیر لک
 و بودند که بر سید استعاره ادک التند استعجال اولور طایان من شای سلیم با کوزکان سلیم

وختور بنه **قد** ادا ت نسبت در لو مشا پسته و در مشقو مایه و در مایه لو و هم و او عاظمه
 ار لفظه داخل و که ادا ت شرط در ایدون الف و ش و در دیرم و دخی و اگر مشا **درا** اکا
و در دود و در اء الشها قبله که آید **و در تاج** ایم کوی دید کلمه اوت که طیب لم قنده
 جبا زی و مکله معروف در **و در تیج** بلور جین دید کلمه قوش سمانه مشا **و تیج** رونق فرجه مشا
و در ج فتمه تیل که دید کلمه اوت اکثر بود که اورنه سنده رای غنیف بدوب و ج دیرم و جیم
 به نه زاوی جی جابزد **و در ج** اگر چه مشا در ماقبله معطوف در **و در خاستن** او و طور مق قیام
 مشا مستطالنده خانو که فخری کسریه و الف یایه و شین زاویه ابوالا و نور و رخنه و و رخنه
و در دیرم کونر مک مستطالنده طین رایه قبل و نور دارد و دارنده دیرم **و در دیرم**
 کونر جین بولبی **و در دیرم** کونر باز لر و کونر جین او و کونر جیل غایج دیو نقل بلدی **و در ز** اکین
 کشت مشا **و در دیرم** و در اء الشها قبله و در دیرم و در دیرم و در دیرم و در دیرم
 عادت اء مک مشا اسم مصدر در **و در زکار** و در کونر **و در دیرم** اکین حارث مشا **و در دیرم**
 اکین اکلم بر شنی عادت اء مک **و در دیرم** بر شنی مشا یعنی رفته افای که نعلینه لرای و زانو که بونند
 او در لم **و در شاد** و طینه **و در سیج** او ک مشنی اسمانه مشا **و در ش** قری **و در غ** ار فاکه
 بر یوک ار ماقدن بند بنیوب مو قنر لم اکثر با غلم مو قنر لم و در کونر لم و در لم اول سو که مکلی غه
و در دیرم **و در غا** و **و در غن** با غره معانده در طوس عبارت در **و در قان** مشا غنی شیع مشا
و در کار بر یلید اکین دفعه نشان بش و سبزه و اوت که طینه غنیه دیرم **و در کار** سنجید دید کلمه
 جیلاق **و در کونر** او دیند رمق **و در کوش** فو لوق مستوی که بنک و جلیب فی دیرم شش معانده
و در نا کونر کونر جین **و در دیرم** او رمل مکبوت مشا **و در کار** پا و کوزه **و در واره** چار طاق
و در دیرم اول اکلم که ار به اویه ایله بگا ای او نشدن فار شوق بشور مشا **و در دیرم**
 قریقه بنک مشا **و در کار** پا و کوزه مملد ایله و زاوی ایله دخی و ایت و شش و دیرم بیل
 اسلمک مبتوت مشا **و در دیرم** اکین عورت که بر کشک دما فی آلتنه در زخم که او کلمه البقی مکره
 خنه قوبادیرم فار سیده هر بر سنده افایه نسبت و سنی و بناج دیرم **و در ش** ادا ت شش در کونر
 اول اکلم که لا مع اولور ما و شش و غور شش کین **و در دیرم** چا بسیار مشا **و در کار** چا یک اولان

مکی چن سبب مستحق

که در قباد شین جوی و سناد معانده سینی مملد ایله **و در ش** آت کشته مهبل معنا کونر بود که
 و او ی خذف ادب شش دید لر فتمه ذکر اولنجه **و در ش** اول بریدر که طیب لر قند و شش و بیکل
 معروف در آنوک قوی **و در غیش** غلبه و ابویه مشا کم ترکو جوق و نور دیرم **و در قریه** کونر و کونر که
 آنوک کلم طوق لر و بول طوق لر **و در قواق** و اقواق لفظن غنیف و شش و قیه اوتیه لفظن
 تخفیف و شش و **و در دیرم** کرده دید کلمه اوت **و در ش** دکا کونر طان برب که طور یادن باش
 کونر و **و در دیرم** کونر و شش که طیب قنده معروف در **و در ش** مترلق اغافنک شنی که ترکجه جند دیرم
 طیب قنده مملد مملد معروف در **و در ش** خه مترلق شنی کونر خای بید دخی بای یلد حلقه
و در ش جلقه وی اول غیری فایب در او مشا و **و در دیرم** ایتکم مشا **و در دیرم** یاد که اسم مصدر
 بر شنی اکون مشا **و در دیرم** خالنه قرشماش ناب مشا **و در دیرم** مرش و **و در دیرم** فح و اوله
 و ای سنی دکل و **و در دیرم** کسرو اوله یکینک لفظ مشا **و در دیرم** و **و در دیرم** فح و اوله و ای دکل و نور
 کسرو اوله لفظ معانده **و در ش** کلمه کونر آفنده اکین در لو کونر بر سینی یای
 ایما که جیح حالده با لفظ اول نور بود و در دخی اولر مینه کین اکینجی بای علامت در که لفظ دخل یوق
 در همان ماقبله کونر فتمه من محافظ ایلجون لاقه او شش در بند و کونر و مینه کین حالت تو صیده و حال
 اغافنده مینه ما صورتی یازیلور یا او خنور بر مینه یازیلور شش زاده جوانخت و نوباده باغ مکرست
 الف و نون جی اولنه و بای مصدر به لاقه اولنه کاف یچیده توتل او نور شش زاده کان و صی همگی
 یکی و عرب لغتوه آفنده ما و تائیت اولن اسم فار سبه نقل او لند قنده فکره قیلدن او نور مینه
 و مینه کین و یا خود مارا ایما یکی لفظ اول نور او زون یازیلور دولت و سعادت یکی گاه اولور که بای علامت
 بمادانده وزن ضرورتی او تر و بر عرف ساکنه احتیاج اول نور اول وقت دخی صرح بای لفظ ایما کونر
 افح بود که فتمه ی مسکر لفظ ایله سولید که نه مزج با لفظ اولنه الف لفظ اولنه لطف ای شاه
 سکراره و یا دیرم باره تا که دل یبار باشد بفرقت خون **و در دیرم** ای خود ز مشا یک سیمط مشا
و در دیرم ایسم تخمیه او رب قلع **و در دیرم** آرام معانده در **و در دیرم** آبی افح **و در دیرم** بکدش مانند مشا
و در دیرم یازی صوامش **و در دیرم** نوز غار مشا **و در دیرم** دیرم آدک و لسون طافوک و لسون **و در دیرم** علم
 و کونر بر شنی طوس طری بو فار ی دکل مشا **و در دیرم** حیار جلیله کونر و جی قاف سنده سوری معلوم

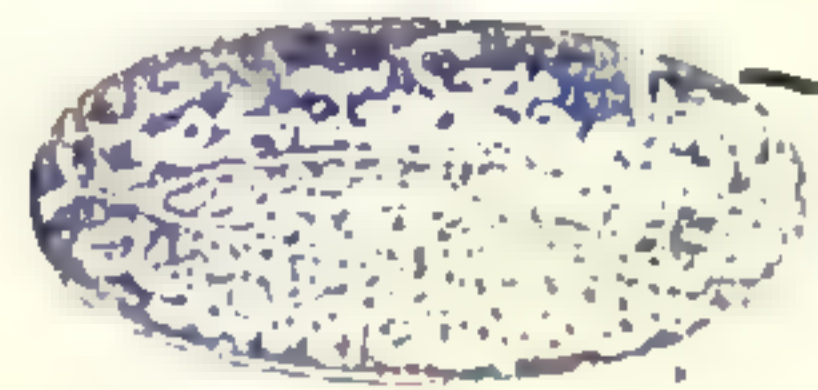

هاک
 آرام

بجیدن کونک تختون تشوکی و بارکی و قاضی مستبلاشده و او برین کلور یخفا بد
 و بنشینده دیر **نیک** عادت **یویه** یویه آرزو مندین معیار جالیده ایلنور که با عجب باندین
 اولامو به وزنه و بعضی صحیح بده اولی آخری و بنشینده و آخری نایه حروفی بنشیند کوبه و زنه
یوز پارس دیر کلری با نور برخی کردن معروف در عربی فهد دیر بر و سحر من و اتمک مناسنه
 دخی کلور بارکی صفتی در **یوزبان** پارسچی فتاد **مختار یوز** بو بندر کی که او کوز که بو بنده قوشویه
 جنت سور در و فکلیه و عربیه قوشور **یوزکان** رحم زهدان مختار ایچ بود که با عجب باندین در **یون**
 تلمتو غلزدین **مختار یوز** مویول دیر کلری برخی قوش و قره کوز دخی در و رولوبه طوغا نایه
 دیر **یوسیدن** یخو و بورق **یت** اگر چه فانه محرم بهیده که در بچوره اساس عروکی اندر امان خوا باره

فت معوی الملک المثنان
 قد حوت مانیه انا النقیه للقیه
 بهرام بن عبد الکرم و فتی اولط
 ربع الاول عشر شهور ۴۵۹

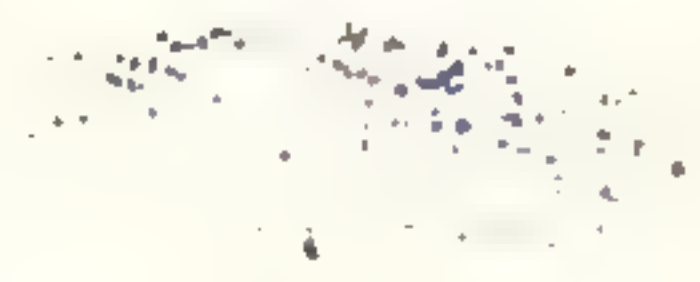

عدد اوراق
 ۱۲۵

الحمد لله الذي لا مالک فی الدارين الا هو الخالق الذي لا خالق للكونين الا هو الصانع
 الذي لا صانع للموجودات الا هو الرازق الذي لا رازق للخلق الا هو المنور الذي لا نور
 للعالمين الا هو الغافر الذي لا غافر للذنبين الا هو الناس كلهم ضعيف لا قوتي الا هو
 الخلق كلهم فقير لا غني الا هو وحده نفسه بما قال جل جلاله شهد الله انه لا اله الا هو وغده منافع
 الغيب لا يعلمها الا هو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له شهادة **توصل الى جنان**
 حق لا رب الا هو واشهد ان محمدا عبده ورسوله لا شفيع للعالمين يوم القيامة الا هو

موعظه

اعلموا ان هذا الزمان آخر الزمان واكثر فومه على القوم والهديان فاحذروا عن محلاته اهل العبادات
 فانها انما كبر وطغيان ثم ان الله تبارك وتعالى امركم بالطاعات والعبادات وبفكم عن
 والنسبات انها الموفون صلوا خمسكم وصوموا شهركم وادوا زكوة اموالكم وحجوبيت
 ربكم طيبه بها انفسكم واجابه لبيكم ندخلوا جنته ربكم بلا حساب ولا عذاب الا ان احسن

[illegible][illegible]

هر یکی از اقسام فارسی را تقصیر کنی نقطه را بر آخر اسم الحاقی باید کرده بنام ضمیمه و رستند و خوشتر
و اگر ضمایمی که تصغیر از بی کافی زاید الحاق کرده باید بنام ضمیمه و ضمیمه و خوشتر تمام شد این رساله ۹۵۹۷

[illegible]

و من زمانه و تا این پیاپی مندر آن قومند از خلاصی که به انحضرت رسید و قلعه فرحان را بنهاد و قباچه بود که

بوعفیر

نوده ضلالت و فتنه عظیمه و راه دلبون که عزت مکنون و شرف مثال که نهال قدما زینیه کبی نشود وار و موز و لهج و نافع و اهدای العزله
درگاه عالم بنا و عالی حاکم عربی بنی برکتی لمولد

[illegible]

فوقها سلام فرستید و باینکه بعد ابلاغ و احوال قلمند صلوات علیهم

عبدالله افندي
يوزاوتوز

7012

Sultanmaniye U. Kutuphanesi	
Yazma	Ismi
Yazma	517